

Dziennik Urzędowy L 173

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

8 lipca 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 595/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. zmieniające załączniki VIII, X i XI do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 596/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. dostosowujące rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii 27
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 597/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 28
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 598/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 576/2010 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2010 r. 30

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2010/47/UE z dnia 5 lipca 2010 r. dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie 33

Cena: 7 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Dyrektywa Komisji 2010/48/UE z dnia 5 lipca 2010 r. dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽¹⁾** 47

DECYZJE

2010/377/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 7 lipca 2010 r. zwalniająca Estonię z niektórych obowiązków dotyczących stosowania dyrektyw Rady 66/402/EWG i 2002/57/WE w odniesieniu do *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L. (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4526) ⁽¹⁾.....** 73

ZALECENIA

2010/378/UE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie oceny usterek w trakcie badań zdatności do ruchu drogowego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep** 74

2010/379/UE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie oceny ryzyka związanego z usterkami stwierdzonymi podczas kontroli drogowych (pojazdów użytkowych) zgodnie z dyrektywą 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.....** 97

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 595/2010

z dnia 2 lipca 2010 r.

zmieniające załączniki VIII, X i XI do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1 akapit pierwszy i drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 ustanawia przepisy zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Stanowi ono, że przetworzone białka zwierzęce i inne przetworzone produkty, które mogą być stosowane jako materiał paszowy, mogą być wprowadzane do obrotu tylko wówczas, jeżeli zostały przetworzone zgodnie z załącznikiem VII do tego rozporządzenia. Ponadto rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 stanowi, że karma dla zwierząt domowych, gryzaki dla psów oraz produkty techniczne i produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w załączniku VIII, mogą być wprowadzane do obrotu tylko wówczas, jeżeli spełniają szczegółowe wymagania określone w tym załączniku.
- (2) Obecnie załącznik VIII rozdział V do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 ustanawia zharmonizowane wymagania dotyczące wprowadzania do obrotu oraz przywozu surowicy zwierząt koniowatych. Niektóre państwa członkowskie, partnerzy handlowi i podmioty gospodarcze wykazały jednak zainteresowanie wykorzystaniem w celach technicznych w Unii krwi oraz różnorodnych produktów z krwi zwierząt koniowatych i pochodzących zarówno z Unii, jak i z państw trzecich. Aby ułatwić wykorzystanie takiej krwi i produktów z krwi konieczne

jest ustanowienie wymogów zdrowia zwierząt dotyczących ich wykorzystania w celach technicznych. Wymogi te powinny zmniejszać ewentualne ryzyko przeniesienia niektórych chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia, wymienionych w dyrektywie Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich⁽²⁾, na podstawie dostępnych danych naukowych. W szczególności krew powinna pochodzić z rzeźni, które zostały zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾, lub z zakładów zatwierdzonych i nadzorowanych przez właściwy organ państwa trzeciego dla celów zbierania krwi, takich jak gospodarstwa, w których zwierzęta trzymane są w specjalnych warunkach zdrowotnych.

- (3) W rozdziale X załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 ustanowiono wymogi dotyczące przywozu rogów i produktów rogowych (z wyjątkiem mączki z rogu), kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) przeznaczonych do innego użycia niż jako materiał paszowy, nawozy organiczne i dodatki do wzbogacania gleby.
- (4) Podmioty gospodarcze wykazały zainteresowanie wykorzystaniem takich produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w produkcji nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby. Jednak wprowadzenie do obrotu, w tym przywóz, takich produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego powinno być dozwolone tylko wówczas, jeżeli produkty te pochodzą od zwierząt, które nadają się do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi lub które nie wykazywały klinicznych objawów żadnej choroby zaraźliwej, a jeżeli były leczone, to w sposób zmniejszający ewentualne ryzyko dla zdrowia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

- (5) W przypadku rogów należy zastosować właściwe środki, aby zapobiec przeniesieniu pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE), kiedy rogi są usuwane z czaszki. Naukowy Komitet Sterujący wydał opinię w sprawie dystrybucji zakaźności TSE w tkankach przeżuwaczy⁽¹⁾. Zgodnie z tą opinią rogi należy usuwać bez otwierania jamy czaszki, aby zapobiec zakażeniu krzyżowemu czynnikami TSE.
- (6) W związku z powyższym należy dodać nowy rozdział XV do załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w którym określa się warunki zdrowotne dotyczące wprowadzania do obrotu, w tym przywozu, rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogu) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) przeznaczonych do produkcji nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby.
- (7) W załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 437/2008⁽²⁾ ustanowiono jednolity wzór świadectwa zdrowia dla mleka i przetworów mlecznych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, pochodzących z państw trzecich i przeznaczonych do wysyłki do Unii lub do tranzytu przez jej terytorium. W rozdziale V załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 ustanowiono szczegółowe wymagania dotyczące wprowadzania do obrotu oraz przywozu mleka, przetworów mlecznych oraz siary. W pkt 3 sekcji A oraz w pkt 1.5 sekcji B tego rozdziału ustanowiono wymagania dotyczące serwatki służącej do skarmiania zwierząt gatunków podatnych na pryszczycę. Wzór świadectwa zdrowia dla przywozu mleka i przetworów mlecznych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ustanowiony został w rozdziale 2 załącznika X rozporządzenia (WE) nr 1774/2002. Wymogi dotyczące serwatki ustanowione w tym wzorze świadectwa są surowsze niż odpowiadające im wymogi dotyczące serwatki w handlu wewnątrzunijnym ustanowione w rozdziale V załącznika VII do tego rozporządzenia. W związku z powyższym należy zmienić ten wzór świadectwa, aby wymogi dotyczące przywozu serwatki nie były mniej korzystne niż wymogi stosowane do produkcji i wprowadzania do obrotu serwatki w handlu wewnątrzunijnym. Należy zatem odpowiednio zmienić wzór świadectwa zdrowia w załączniku X rozdział 2 do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.
- (8) W załączniku XI do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 ustanowiono wykazy państw trzecich, z których na przywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi państwa członkowskie mogą udzielać zezwolenia, przez odniesienie do decyzji Rady 79/542/EWG⁽³⁾, decyzji Komisji 97/296/WE⁽⁴⁾, decyzji Komisji 94/85/EWG⁽⁵⁾, decyzji Komisji 94/984/WE⁽⁶⁾, decyzji Komisji 2000/585/WE⁽⁷⁾, decyzji Komisji 2000/609/WE⁽⁸⁾, decyzji Komisji 2004/211/WE⁽⁹⁾, decyzji Komisji 2004/438/WE⁽¹⁰⁾ oraz decyzji Komisji 2006/696/WE⁽¹¹⁾. Te akty prawne zostały w znacznym stopniu zmienione lub uchylone. Należy zatem zmienić załącznik XI, aby uwzględnić zmiany w tych aktach prawodawstwa unijnego.
- (9) Należy ustanowić okres przejściowy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celu zapewnienia zainteresowanym stronom czasu na dostosowanie się do nowych przepisów i umożliwienia ciągłości przywozu do Unii produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 przed zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach VIII, X i XI do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W okresie przejściowym do dnia 31 sierpnia 2010 r. państwa członkowskie akceptują przesyłki mleka i przetworów mlecznych, surowicy zwierząt koniowatych oraz poddanych obróbce produktów z krwi, za wyjątkiem produktów z krwi zwierząt koniowatych, przeznaczonych do wytwarzania produktów technicznych, którym towarzyszy świadectwo zdrowia wypełnione i podpisane zgodnie z odpowiednim wzorem świadectwa, ustanowionym w rozdziale 2, rozdziale 4(A) i rozdziale 4(D), odpowiednio, załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Do dnia 30 października 2010 r. państwa członkowskie akceptują takie przesyłki, jeżeli towarzyszące im świadectwa zdrowia zostały wypełnione i podpisane przed dniem 1 września 2010 r.

⁽¹⁾ Opinia Naukowego Komitetu Sterującego przyjęta na posiedzeniu w dniach 10 i 11 stycznia 2002 r. i zmieniona na posiedzeniu w dniach 7 i 8 listopada 2002 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 132 z 22.5.2008, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 146 z 14.6.1979, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 122 z 14.5.1997, s. 21.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 44 z 17.2.1994, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1994, s. 11.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 251 z 6.10.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 258 z 12.10.2000, s. 49.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 154 z 30.4.2004, s. 72.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 295 z 25.10.2006, s. 1.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie i stosuje się dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach VIII, X i XI do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) W załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:

a) rozdział V otrzymuje następujące brzmienie:

„ROZDZIAŁ V

Wymagania dotyczące krwi i produktów z krwi zwierząt koniowatych do wykorzystania w celach technicznych**A. Wprowadzanie do obrotu**

Wprowadzanie do obrotu krwi i produktów z krwi zwierząt koniowatych do wykorzystania w celach technicznych spełnia następujące warunki:

1. Krew może zostać wprowadzona do obrotu, pod warunkiem że:

a) została pozyskana od zwierząt koniowatych, które:

- (i) podczas kontroli w dniu pozyskania krwi nie wykazywały klinicznych objawów żadnej choroby podlegającej obowiązkowi zgłoszenia, wymienionej w załączniku A do dyrektywy 90/426/EWG, grypy koni, babeszjozy koni, zapalenia jamy nosowej i płuc koni ani wirusowego zapalenia tętnic koni, wymienionych w art. 1.2.3. pkt 4 Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE), wydanie z 2009 r.;
- (ii) w okresie 30 dni poprzedzających datę pozyskania krwi oraz w dniu pozyskania były trzymane pod nadzorem lekarza weterynarii w gospodarstwach, które nie były objęte zakazem na mocy art. 4 ust. 5 dyrektywy 90/426/EWG ani ograniczeniami na mocy art. 5 tej dyrektywy;
- (iii) w okresach ustanowionych w art. 4 ust. 5 dyrektywy 90/426/EWG nie miały styczności ze zwierzętami koniowatymi z gospodarstw, które były objęte zakazem z powodów zdrowia zwierząt na mocy tego artykułu, a przez co najmniej 40 dni poprzedzających datę pozyskania krwi oraz w dniu pozyskania nie miały styczności ze zwierzętami koniowatymi z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które nie jest uznane za wolne od afrykańskiego pomoru koni zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy;

b) została pozyskana pod nadzorem lekarza weterynarii:

- (i) w rzeźniach zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004; albo
- (ii) w zatwierdzonych punktach, opatrzonych weterynaryjnym numerem identyfikacyjnym i nadzorowanych przez właściwy organ dla celów pozyskiwania krwi od zwierząt koniowatych przeznaczonej do wytwarzania produktów z krwi do wykorzystania w celach technicznych.

2. Produkty z krwi mogą zostać wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że:

a) przedsięwzięto wszystkie środki ostrożności, aby uniknąć skażenia produktów z krwi czynnikami chorobotwórczymi podczas produkcji, przeładunku i pakowania;

b) zostały wyprodukowane z krwi, która:

- (i) spełnia wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a); albo
- (ii) w celu inaktywacji ewentualnych czynników chorobotwórczych powodujących afrykańską gorączkę koni, wszystkie rodzaje zapalenia mózgu i rdzenia u koni, w tym wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia u koni, niedokrwistość zakaźną koni, pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej i nosaciznę (*Burkholderia mallei*) została poddana obróbce jedną z następujących metod, a następnie poddana kontroli na skuteczność:
 - obróbka termiczna w temp. 65°C przez co najmniej trzy godziny;
 - napromienianie promieniami gamma 25 kGy;
 - zmiana pH do pH 5 przez dwie godziny;
 - obróbka termiczna w temperaturze co najmniej 80°C w całej substancji.

3. Krew i produkty z krwi zwierząt koniowatych muszą być zapakowane w zapieczętowane, szczelne pojemniki, które:

- a) posiadają wyraźne oznakowanie »KREW I PRODUKTY Z KRWI ZWIERZĄT KONIOWATYCH, NIEPRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ANI ZWIERZĘTA«;
- b) posiadają numer identyfikacyjny zakładu pobrania, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

B. Przywóz

Państwa członkowskie zezwalają na przywóz krwi i produktów z krwi zwierząt koniowatych do wykorzystania w celach technicznych pod następującymi warunkami:

1. Krew musi spełniać warunki ustanowione w ust. 1 lit. a) sekcji A i musi zostać pozyskana pod nadzorem lekarza weterynarii w:

- a) rzeźniach
 - (i) zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004; albo
 - (ii) zatwierdzonych i nadzorowanych przez właściwy organ państwa trzeciego; albo
- b) zatwierdzonych punktach, opatrzonych weterynaryjnym numerem identyfikacyjnym i nadzorowanych przez właściwy organ państwa trzeciego dla celów pozyskiwania krwi od zwierząt koniowatych przeznaczonych do wytwarzania produktów z krwi do wykorzystania w celach technicznych.

2. Produkty z krwi muszą spełniać warunki ustanowione w ust. 2 sekcji A.

Ponadto produkty z krwi, o których mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (i) sekcji A muszą być wyprodukowane z krwi pozyskanej od zwierząt koniowatych, które były trzymane przez co najmniej trzy miesiące przed datą pozyskania lub, jeżeli są młodsze niż trzy miesiące, od urodzenia, w gospodarstwach pod nadzorem lekarza weterynarii w państwie trzecim pozyskania, które w tym okresie oraz w dniu pozyskania krwi było wolne od:

- a) afrykańskiego pomoru koni, zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. a) dyrektywy 90/426/EWG;
- b) wenezuelskiego wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni w okresie co najmniej ostatnich dwóch lat;
- c) nosaczyny:
 - (i) w okresie trzech lat; albo
 - (ii) w okresie sześciu miesięcy, w którym zwierzęta nie wykazywały żadnych klinicznych objawów nosaczyny (*Burkholderia mallei*) podczas badania poubojowego w rzeźni, o której mowa w ust. 1 lit. a), obejmującego dokładne zbadanie błon śluzowych z gardła, krtani, jam nosowych i zatok oraz ich odgałęzień, po rozcięciu głowy przez środek i wycięciu przegrody nosowej;
- d) pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej w okresie sześciu miesięcy.

3. Produkty z krwi muszą pochodzić z zakładu technicznego zatwierdzonego przez właściwy organ państwa trzeciego i spełniającego szczegółowe warunki ustanowione w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

4. Krew i produkty z krwi muszą pochodzić z państwa trzeciego, które znajduje się na wykazie, o którym mowa w następujących częściach załącznika XI:

- a) części XIII(A), jeżeli krew została pozyskana zgodnie z ust. 1 sekcji A, albo jeżeli produkty z krwi zostały wytworzone zgodnie z ust. 2 lit. b) ppkt (i) sekcji A; albo
- b) części XIII(B), jeżeli zostały poddane obróbce zgodnie z ust. 2 lit. b) ppkt (ii) sekcji A.

5. Krew i produkty z krwi powinny być zapakowane i oznakowane zgodnie z ust. 3 lit. a) sekcji A i powinno im towarzyszyć świadectwo zdrowia zgodne z wzorem ustanowionym w rozdziale 4(A) załącznika X, właściwie wypełnione i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii.”

b) dodaje się rozdział XV w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ XV

Wymogi dotyczące rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogu) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt), przeznaczonych do produkcji nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby

A. Wprowadzanie do obrotu

Wprowadzanie do obrotu rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogu) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt), przeznaczonych do produkcji nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby, spełnia następujące warunki:

1. produkty te muszą pochodzić od zwierząt, które:
 - a) zostały poddane ubojowi w rzeźni po przejściu badania przedubojowego i w wyniku takiego badania zostały uznane za nadające się do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z prawodawstwem unijnym; albo
 - b) nie wykazywały klinicznych objawów żadnej choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi lub zwierzęta.
2. produkty te muszą zostać poddane obróbce cieplnej przez godzinę w temp. rdzenia wynoszącej co najmniej 80 °C;
3. rogi muszą być usunięte bez otwierania jamy czaszki;
4. na każdym etapie przetwarzania, przechowywania lub transportu należy przedsięwziąć wszelkie środki ostrożności w celu uniknięcia zakażenia krzyżowego;
5. muszą być zapakowane w nowe opakowania lub pojemniki albo transportowane w pojazdach lub kontenerach zbiorczych, które przed załadunkiem zostały zdezynfekowane za pomocą środka zatwierdzonego przez właściwy organ;
6. opakowanie albo pojemnik muszą:
 - a) wskazywać na rodzaj produktu (rogi, produkty z rogów, kopyta, produkty z kopyt);
 - b) posiadać wyraźne oznakowanie »NIEPRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ANI ZWIERZĘTA«;
 - c) zawierać nazwę i adres zatwierdzonego zakładu technicznego lub zakładu przechowywania przeznaczenia.

B. Przywóz

Państwa członkowskie zezwalają na przywóz rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogu) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt), przeznaczonych do produkcji nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby, pod warunkiem że:

1. pochodzą z państwa trzeciego znajdującego się na wykazie, o którym mowa w części XVIII załącznika XI ;
2. zostały wyprodukowane zgodnie z pkt A niniejszego rozdziału;
3. towarzyszy im świadectwo zdrowia zgodne z wzorem ustanowionym w rozdziale 18 załącznika X, właściwie wypełnione i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii;
4. są przewożone po przejściu kontroli weterynaryjnych w punkcie kontroli granicznej w miejscu wprowadzania do Unii, ustanowionym w dyrektywie 97/78/WE, oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 8 ust. 4 tej dyrektywy, bezpośrednio do zatwierdzonego zakładu technicznego lub zatwierdzonego zakładu przechowywania.”

2) W załączniku X wprowadza się następujące zmiany:

- a) rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 2

Świadcstwo zdrowia

dla mleka i przetworów mlecznych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, na potrzeby wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego przez jej terytorium ⁽²⁾

PAŃSTWO

Świadcstwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a			
	Adres		I.3. Odpowiedzialna władza centralna					
	Tel.		I.4. Odpowiedzialna władza lokalna					
	I.5. Odbiorca Nazwa		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Nazwa					
	Adres Kod pocztowy Tel.		Adres Kod pocztowy Tel.					
	I.7. Kraj pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Kraj przeznaczenia	Kod ISO	I.10. Region przeznaczenia	Kod
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Adres			I.12. Miejsce przeznaczenia Skład celny ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy				
	Numer zatwierdzenia			Numer zatwierdzenia				
	I.13. Miejsce załadunku			I.14. Data wyjazdu				
	I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐			I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE				
Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące:			I.17. Numer(-y) CITES					
I.18. Opis towaru				I.19. Kod towaru (kod HS)		I.20. Masa		
I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐			I.22. Liczba opakowań					
I.23. Nr plomby/kontenera			I.24. Rodzaj opakowań					
I.25. Towar certyfikowany dla: Pasz dla zwierząt ☐ Dalszej obróbki ☐ Użycia technicznego ☐ Inne ☐								
I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego Kraj trzeci Kod ISO			I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐					
I.28. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa naukowa) Numer identyfikacyjny placówki Zakład produkcyjny Waga netto Numer partii								

PAŃSTWO

Mleko i przetwory mleczne nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi

II. Informacje zdrowotne		II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
Część II: Zaświadczenie		Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 ⁽¹⁾ , w szczególności jego art. 6 i rozdział V załącznika VII, i poświadczam, że mleko ⁽²⁾ , lub przetwory mleczne ⁽²⁾ wymienione w rubryce I.28 spełniają następujące warunki:	
	II.1.	zostały wyprodukowane i pozyskane w (wpisać nazwę kraju wywozu) ⁽³⁾ , w regionie (wpisać nazwę regionu) ⁽³⁾ , który jest wymieniony w załączniku do decyzji 2004/438/WE i był wolny od pryszczycy i księgosuszu w przeciągu ostatnich 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających wywóz oraz nie przeprowadzano w nim szczepień przeciw księgosuszu w tym okresie;	
	II.2.	zostały wyprodukowane z surowego mleka pozyskanego od zwierząt, które w momencie dojenia nie wykazywały klinicznych objawów żadnej choroby mogącej przenosić się na ludzi lub zwierzęta przez mleko, oraz które były trzymane przez co najmniej 30 dni poprzedzających produkcję w gospodarstwach nieobjętych urzędowymi ograniczeniami ze względu na pryszczycę lub księgosuszu;	
	II.3.	produkty te:	
	(²)	[zostały poddane obróbce jedną z metod, opisanych w pkt II.4, albo połączeniu tych metod]	
	(²) albo	[jeżeli zawierają serwatkę służącą do skarmiania gatunków podatnych na pryszczycę, serwatka ta została zebrana z mleka poddanego obróbce jedną z metod, opisanych w pkt II.4, oraz	
	(²)	[serwatka została zebrana po upływie co najmniej 16 godzin od momentu, kiedy mleko się zsiadło, i wykazuje pH poniżej 6]	
	(²) albo	[serwatka została wyprodukowana co najmniej 21 dni przed wysyłką, a w ciągu tego okresu w kraju wywozu nie wykryto przypadku pryszczycy;]	
	(²) albo	[serwatka została wyprodukowana w dniu .././.. r., a dzień ten, uwzględniając przewidywany czas trwania transportu, przypada co najmniej 21 dni przed zgłoszeniem przesyłki w punkcie kontroli granicznej Unii Europejskiej][⁽⁴⁾]	
	II.4.	zostały poddane obróbce jedną z następujących metod:	
	(²)	[pasteryzacja typu HTST w temp. 72 °C przez co najmniej 15 sekund lub pasteryzacja o równoważnym skutku, prowadząca do ujemnego wyniku w badaniu fosfatazy, w połączeniu z jednym z następujących działań:	
	(²)	[powtórna pasteryzacja typu HTST w temp. 72 °C przez co najmniej 15 sekund lub pasteryzacja o równoważnym skutku, która sama prowadzi do ujemnego wyniku w badaniu fosfatazy]	
	(²) albo	przeprowadzony następnie proces suszenia, połączony w przypadku mleka przeznaczonego do skarmiania z dodatkowym podgrzewaniem do temp. 72 °C lub wyższej;]	
	(²) albo	przeprowadzony następnie proces, w którym odczyn pH jest obniżany i utrzymywany przez co najmniej jedną godzinę na poziomie poniżej 6;]	
	(²)(⁴) albo	spełnienie warunku, że mleko lub dany przetwór mleczny został wyprodukowany co najmniej 21 dni przed wysyłką, a w ciągu tego okresu w kraju wywozu nie wykryto przypadku pryszczycy;]	
(²)(⁴) albo	spełnienie warunku, że mleko lub dany przetwór mleczny został wyprodukowany w dniu .././... r., a dzień ten, uwzględniając przewidywany czas trwania transportu, przypada co najmniej 21 dni przed zgłoszeniem przesyłki w punkcie kontroli granicznej Unii Europejskiej;]		
(²) albo	[sterylizacja na poziomie przynajmniej F ₀ 3;]		
(²) albo	[obróbka typu UHT w temp. 132 °C przez co najmniej jedną sekundę w połączeniu z jednym z następujących działań:		
(²)	[przeprowadzony następnie proces suszenia, połączony w przypadku mleka przeznaczonego do skarmiania z dodatkowym podgrzewaniem do temp. 72 °C lub wyższej;]		
(²) albo	[przeprowadzony następnie proces, w którym odczyn pH jest obniżany i utrzymywany przez co najmniej jedną godzinę na poziomie poniżej 6;]		
(²)(⁴) albo	[spełnienie warunku, że mleko lub dany przetwór mleczny został wyprodukowany co najmniej 21 dni przed wysyłką, a w ciągu tego okresu w kraju wywozu nie wykryto przypadku pryszczycy;]		
(²)(⁴) albo	[spełnienie warunku, że dane mleko lub przetwór mleczny został wyprodukowany w dniu .././... r., a dzień ten, uwzględniając przewidywany czas trwania transportu, przypada co najmniej 21 dni przed zgłoszeniem przesyłki w punkcie kontroli granicznej Unii Europejskiej;]		

PAŃSTWO

Mleko i przetwory mleczne nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>II.5. podjęto wszelkie środki ostrożności, aby uniknąć skażenia mleka/przetworu mlecznego po przetworzeniu;</p> <p>II.6. mleko/przetwór mleczny zapakowano:</p> <p>(²) [w nowe pojemniki,]</p> <p>(²) <i>albo</i> [do pojazdów lub kontenerów zbiorczych, które przed załadunkiem zostały zdezynfekowane za pomocą środka zatwierdzonego przez właściwy organ,]</p> <p><i>oraz</i> pojemniki te są oznakowane w sposób określający rodzaj mleka/przetworu mlecznego oraz zaopatrzone w etykiety informujące, że produkt jest surowcem kategorii 3, nieprzeznaczonym do spożycia przez ludzi.</p> <p>Uwagi</p> <p>Część I:</p> <p>— Rubryka I.6: Osoba odpowiedzialna za załadunek w UE: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej.</p> <p>— Rubryka I.12: Miejsce przeznaczenia: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej.</p> <p>— Rubryka I.15: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek). W przypadku rozładunku i ponownego załadunku wysyłający zgłasza ten fakt w punkcie kontroli granicznej Unii Europejskiej.</p> <p>— Rubryka I.19: Użyć właściwego kodu Zharmonizowanego Systemu (HS) Światowej Organizacji Celnej: 23.09.10, 23.09.90, 35.01, 35.02 albo 35.04.</p> <p>— Rubryka I.23: W przypadku kontenerów zbiorczych podać numer kontenera oraz numer plomby (jeżeli dotyczy).</p> <p>— Rubryka I.26 i I.27: Wypełnić zależnie od tego, czy jest to świadectwo tranzytowe czy przywozowe.</p> <p>— Rubryka I.28: »Zakład produkcyjny«: podać numer rejestracyjny zakładu obróbki lub przetwórstwa.</p> <p>Część II:</p> <p>(¹) Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.</p> <p>(²) Niepotrzebne skreślić.</p> <p>(³) Wypełnić, jeżeli zezwolenie na przywóz do Unii Europejskiej ograniczone jest do niektórych regionów danego państwa trzeciego.</p> <p>(⁴) Ten warunek dotyczy tylko państw trzecich wymienionych w kolumnie A w załączniku I do decyzji 2004/438/WE.</p> <p>— Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.</p> <p>— Informacja dla importera: niniejsze świadectwo przeznaczone jest wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do momentu przybycia do punktu kontroli granicznej Unii Europejskiej.</p>		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Podpis:”</p>		

b) rozdział 4(A) otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 4(A)

Świadectwo zdrowia

dla przywozu krwi i produktów z krwi zwierząt koniowatych do wykorzystania w celach technicznych, na potrzeby wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego przez jej terytorium ⁽²⁾

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca ☐ Nazwa Adres Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a			
			I.3. Odpowiedzialna władza centralna					
			I.4. Odpowiedzialna władza lokalna					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy Tel.		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Nazwa Adres Kod pocztowy Tel.					
	I.7. Kraj pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Kraj przeznaczenia	Kod ISO	I.10.	
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Adres		Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia Skład celny ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy		Numer zatwierdzenia	
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu					
	I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące:		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE				I.17.	
	I.18. Opis towaru				I.19. Kod towaru (kod HS) 30.02		I.20. Masa	
	I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐		I.22. Liczba opakowań					
I.23. Nr plomby/kontenera		I.24. Rodzaj opakowań						
I.25. Towar certyfikowany dla: Użycia technicznego ☐								
I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego Kraj trzeci Kod ISO		I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐						
I.28. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa naukowa)		Numer identyfikacyjny placówki Zakład produkcyjny						

PAŃSTWO

Krew i produkty z krwi zwierząt koniowatych do wykorzystania w celach technicznych

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 ⁽¹⁾ w szczególności jego art. 4 ust. 1 lit. c), art. 6 oraz rozdział V załącznika VIII, i poświadczam, że krew lub produkty z krwi zwierząt koniowatych opisane powyżej:</p>		
II.1.	składają się z krwi lub produktów z krwi zwierząt koniowatych, które spełniają poniższe wymagania zdrowotne;	
II.2.	składają się wyłącznie z krwi lub produktów z krwi zwierząt koniowatych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ani zwierzęta;	
II.3.	pochodzą z państwa trzeciego, jego terytorium lub części wymienionych w części XIII załącznika XI do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w których obowiązkowi zgłoszenia podlegają następujące choroby: afrykański pomór koni, zaraza stadnicza, nosaczina (<i>Burkholderia mallei</i>), wszystkie rodzaje wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia koni (w tym wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni), niedokrwistość zakaźna koni, pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej, wścieklizna, wąglik;	
II.4.	zostały uzyskane z krwi, która została pozyskana pod kontrolą lekarza weterynarii od zwierząt koniowatych, które podczas badania w dniu pozyskania były wolne od klinicznych objawów choroby zakaźnej:	
(2)	[w rzeźniach zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 ⁽³⁾];	
(2) albo	[w rzeźniach zatwierdzonych i nadzorowanych przez właściwy organ kraju wywozu;]	
(2) albo	[w punktach zatwierdzonych i nadzorowanych przez właściwy organ kraju wywozu dla celów pozyskiwania krwi od zwierząt koniowatych przeznaczonej do wytwarzania produktów z krwi do wykorzystania w celach technicznych;]	
II.5.	zostały uzyskane z krwi, która została pozyskana od zwierząt koniowatych,	
II.5.1.	które podczas kontroli w dniu pozyskania krwi nie wykazywały klinicznych objawów żadnej choroby podlegającej obowiązkowi zgłoszenia, wymienionej w załączniku A do dyrektywy 90/426/EWG ⁽⁴⁾ , grypy koni, babeszjozy koni, zapalenia jamy nosowej i płuc koni ani wirusowego zapalenia tętnic koni, wymienionych w art. 1.2.3. pkt 4 Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE), wydanie z 2009 r.;	
II.5.2.	które w okresie 30 dni poprzedzających datę pozyskania krwi oraz w dniu pozyskania były trzymane pod nadzorem lekarza weterynarii w gospodarstwach, które nie były objęte zakazem na mocy art. 4 ust. 5 lub ograniczeniami ze względu na afrykański pomór koni na mocy art. 5 dyrektywy 90/426/EWG;	
II.5.3.	które nie miały styczności ze zwierzętami koniowatymi z gospodarstwa objętego zakazem ze względu na zdrowie zwierząt na mocy art. 4 ust. 5 dyrektywy 90/426/EWG.	
II.5.4.	która została pozyskana od zwierząt koniowatych, dla których okres zakazu, o którym mowa w pkt II.5.2 i II.5.3 został określony w następujący sposób:	
(2)	[jeżeli nie wszystkie zwierzęta gatunków podatnych na daną chorobę, znajdujące się w gospodarstwie, zostały poddane ubojowi, a pomieszczenia zdezynfekowane, okres zakazu wynosił:	
	— sześć miesięcy w przypadku nosaczyny (<i>Burkholderia mallei</i>), począwszy od dnia, w którym zwierzęta koniowate zakażone chorobą zostały poddane ubojowi;	
	— sześć miesięcy w przypadku wszystkich rodzajów wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia koni, w tym wenezuelskiego wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia koni, począwszy od dnia, w którym zwierzęta koniowate zakażone chorobą zostały poddane ubojowi;	
	— w przypadku anemii zakaźnej koni do dnia, w którym po poddaniu ubojowi zakażonych zwierząt pozostałe zwierzęta wykazały ujemną reakcję na dwa testy Cogginsa przeprowadzone w trzymiesięcznych odstępach;	
	— w okresie sześciu miesięcy od dnia wystąpienia ostatniego zarejestrowanego przypadku pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej;	
	— w okresie jednego miesiąca od dnia wystąpienia ostatniego zarejestrowanego przypadku wścieklizny;	
	— w okresie 15 dni od dnia wystąpienia ostatniego zarejestrowanego przypadku wąglik.]	
(2) albo	[jeżeli wszystkie zwierzęta z gatunków podatnych na daną chorobę, znajdujące się w gospodarstwie, zostały poddane ubojowi, a pomieszczenia zdezynfekowane, okres zakazu wynosi 30 dni począwszy od dnia, w którym zwierzęta zostały poddane ubojowi, a pomieszczenia zdezynfekowane, z wyjątkiem przypadku wąglik, kiedy to okres zakazu wynosi 15 dni]	

Część II: Zaświadczenie

PAŃSTWO

Krew i produkty z krwi zwierząt koniowatych do wykorzystania w celach technicznych

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
II.6.		
II.7.		
(2)		[zostały wyprodukowane z krwi pozyskanej od zwierząt koniowatych, które były trzymane przez co najmniej trzy miesiące przed datą pozyskania lub, jeżeli są młodsze niż trzy miesiące, od urodzenia, w gospodarstwach pod nadzorem lekarza weterynarii w państwie trzecim pozyskania, które w tym okresie oraz w dniu pozyskania krwi było wolne od:
a)		afrykańskiego pomoru koni, przez dwa lata
b)		wenezuelskiego wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni w okresie co najmniej ostatnich dwóch lat;
c)		nosacizny
(2)		[w okresie trzech lat;]
(2) albo		[w okresie sześciu miesięcy, jeżeli zwierzęta zostały poddane badaniu poubojowemu w kierunku nosacizny w rzeźni, o której mowa w pkt II.4, obejmującemu dokładne zbadanie błon śluzowych z gardła, krtani, jam nosowych i zatok oraz ich odgałęzień, po rozcięciu głowy przez środek i wycięciu przegrody nosowej;]
d)		pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, w okresie sześciu miesięcy;]
(2) albo		[została poddana obróbce co najmniej jedną z następujących metod, a następnie poddana kontroli skuteczności, w celu inaktywacji ewentualnych czynników chorobotwórczych powodujących afrykańską gorączkę koni, wszystkie rodzaje zapalenia mózgu i rdzenia koni, w tym wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni, niedokrwistość zakaźną koni, pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej i nosaciznę (<i>Burkholderia mallei</i>):
(2)		[obróbka cieplna w temp.65°C przez co najmniej trzy godziny]
(2) albo		[napromienianie promieniami gamma 25 kGy]
(2) albo		[zmiana pH do pH 5 przez dwie godziny]
(2) albo		[obróbka cieplna w temperaturze co najmniej 80 °C w całej substancji]
II.8.		przedsięwzięto wszystkie środki ostrożności, aby uniknąć skażenia krwi i produktów z krwi czynnikami chorobotwórczymi podczas produkcji, przeładunku i pakowania;
II.9.		zostały zapakowane w zabezpieczone, szczelne pojemniki opatrzone etykietą z informacją »NIEPRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ANI ZWIERZĘTA« i zaopatrzone w numer identyfikacyjny zakładu pozyskania;
II.10.		były przechowywane w zamknięciu.
Uwagi		
Część I:		
— Rubryka I.6: Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej; można wypełnić w przypadku świadectwa dla przesyłki importowanej.		
— Rubryka I.12: Miejsce przeznaczenia: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej. Produkty przewożone tranzytem mogą być przechowywane jedynie w strefach wolnocłowych, magazynach wolnocłowych i składach celnych.		
— Rubryka I.15: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek); podać informację w przypadku rozładunku lub ponownego załadunku.		
— Rubryka I.23: W przypadku kontenerów zbiorczych podać numer kontenera oraz numer plomby (jeżeli dotyczy).		
— Rubryka I.26 i I.27: Wypełnić zależnie od tego, czy jest to świadectwo tranzytowe czy przywozowe.		
— Rubryka I.28: Zakład produkcyjny: podać weterynaryjny numer kontrolny zatwierdzonego zakładu pozyskania.		

PAŃSTWO

Krew i produkty z krwi zwierząt koniowatych do wykorzystania w celach technicznych

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.						
<p>Część II:</p> <p>(¹) Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.</p> <p>(²) Niepotrzebne skreślić.</p> <p>(³) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.</p> <p>(⁴) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42.</p> <p>— Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.</p> <p>— Uwaga dla osoby odpowiedzialnej za przesyłkę w UE: niniejsze świadectwo przeznaczone jest wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do momentu przybycia do punktu kontroli granicznej.</p>								
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <table><tr><td data-bbox="185 786 512 813">Imię i nazwisko (wielkimi literami):</td><td data-bbox="1118 786 1299 813">Kwalifikacje i tytuł:</td></tr><tr><td data-bbox="185 837 236 864">Data:</td><td data-bbox="1118 837 1198 864">Podpis:"</td></tr><tr><td data-bbox="185 889 264 916">Pieczęć:</td><td></td></tr></table>			Imię i nazwisko (wielkimi literami):	Kwalifikacje i tytuł:	Data:	Podpis:"	Pieczęć:	
Imię i nazwisko (wielkimi literami):	Kwalifikacje i tytuł:							
Data:	Podpis:"							
Pieczęć:								

c) Rozdział 4(D) otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 4 (D)

Świadectwo zdrowia

dla poddanych obróbce produktów z krwi, z wyłączeniem pochodzących od koniowatych, przeznaczonych do wytwarzania produktów technicznych na potrzeby wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego ⁽²⁾ przez jej terytorium

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca ☐ Nazwa Adres Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a		
			I.3. Odpowiedzialna władza centralna				
			I.4. Odpowiedzialna władza lokalna				
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy Tel.		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Nazwa Adres Kod pocztowy Tel.				
	I.7. Kraj pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Kraj przeznaczenia	Kod ISO	I.10.
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Adres		Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia Skład celny ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy		Numer zatwierdzenia
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu				
	I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące:		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE				I.17.
	I.18. Opis towaru			I.19. Kod towaru (kod HS) 30.02		I.20. Masa	
	I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐			I.22. Liczba opakowań			
I.23. Nr plomby/kontenera			I.24. Rodzaj opakowań				
I.25. Towar certyfikowany dla: Użycia technicznego ☐							
I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego ☐ Kraj trzeci Kod ISO			I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐				
I.28. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa naukowa) Rodzaj towaru Numer identyfikacyjny placówki Zakład produkcyjny Numer partii							

PAŃSTWO

Poddane obróbce produkty z krwi, z wyłączeniem pochodzących od koniowatych, przeznaczone do produktów technicznych

II.	Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 ⁽¹⁾ w szczególności jego art. 4 ust. 1 lit. c), art. 6 oraz rozdział IV załącznika VIII i poświadczam, że:		
II.1.	produkty z krwi opisane powyżej składają się z produktów z krwi, które spełniają poniższe wymagania;		
II.2.	składają się wyłącznie z produktów z krwi nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ani zwierzęta;		
II.3.	zostały przygotowane i były przechowywane w zakładzie zatwierdzonym, uznanym i nadzorowanym przez właściwy organ zgodnie z art. 18 lub w zakładzie pobrania oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 ⁽²⁾ , wyłącznie z użyciem następujących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego:		
⁽²⁾	[— krew zwierząt po uboju, nadająca się do spożycia przez ludzi zgodnie z prawodawstwem Unii, ale nieprzeznaczona do spożycia przez ludzi ze względów handlowych;]		
^{(2) lub}	[— krew zwierząt po uboju, odrzucona jako nienadająca się do spożycia przez ludzi, ale nienosząca znamion chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta, otrzymana z tusz nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z prawodawstwem Unii;]		
^{(2) lub}	[— krew zwierząt innych niż przeżuwacze, które zostały poddane ubojowi w rzeźni po przejściu badania przedubojowego i na podstawie wyniku przeprowadzonego badania zostały uznane za nadające się do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z prawodawstwem Unii;]		
^{(2) lub}	[— krew i produkty z krwi pochodzące od żywych zwierząt niewykazujących klinicznych objawów żadnej choroby przenoszonej przez te produkty na ludzi lub zwierzęta;]		
II.4.	krew, z której wytwarzane są te produkty, została pozyskana:		
⁽²⁾	[w rzeźniach zatwierdzonych zgodnie z prawodawstwem Unii,]		
^{(2) albo}	[w rzeźniach zatwierdzonych i nadzorowanych przez właściwy organ państwa trzeciego,]		
^{(2) albo}	[z żywych zwierząt w pomieszczeniach zatwierdzonych i nadzorowanych przez właściwy organ państwa trzeciego;]		
⁽²⁾ [II.5.	W przypadku produktów z krwi pozyskanych ze zwierząt z rodziny <i>Artiodactyla</i> , <i>Perissodactyla</i> i <i>Proboscidea</i> a także z ich krzyżówek, innych niż <i>Suidae</i> i <i>Tayassuidae</i> , produkty te poddane zostały obróbce jedną z następujących metod gwarantujących nieobecność czynników chorobotwórczych wywołujących pryszczycę, pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej, księgosusz, pomór małych przeżuwaczy, gorączkę doliny Rift i chorobę niebieskiego języka:		
⁽²⁾	[obróbka cieplna w temp. 65 °C przez co najmniej trzy godziny, a następnie kontrola skuteczności,]		
^{(2) albo}	[napromienianie promieniami gamma 25 kGy, a następnie kontrola skuteczności,]		
^{(2) albo}	[zmiana pH do pH 5 przez dwie godziny, a następnie kontrola skuteczności,]		
^{(2) albo}	[obróbka cieplna w temperaturze co najmniej 80 °C w całej substancji, a następnie kontrola skuteczności]]		
⁽²⁾ [II.6.	W przypadku produktów z krwi pozyskanych z <i>Suidae</i> , <i>Tayassuidae</i> , drobiu oraz innych gatunków ptaków produkty te poddane zostały obróbce jedną z następujących metod gwarantujących nieobecność czynników chorobotwórczych wywołujących następujące choroby: pryszczycę, pęcherzykowate zapalenie jamy ustnej, chorobę pęcherzykową świń, klasyczny pomór świń, afrykański pomór świń, rzekomy pomór drobiu i wysoce zjadliwą grypę ptaków, odpowiednio do gatunku;		
⁽²⁾	[obróbka cieplna w temp. 65 °C przez co najmniej trzy godziny, a następnie kontrola skuteczności,]		
^{(2) albo}	[napromienianie promieniami gamma 25 kGy, a następnie kontrola skuteczności,]		
^{(2) albo}	[obróbka cieplna w temperaturze co najmniej 80 °C w przypadku <i>Suidae</i> i <i>Tayassuidae</i> ⁽²⁾ oraz co najmniej 70°C w przypadku drobiu i innych gatunków ptaków ⁽²⁾ w całej substancji, a następnie kontrola skuteczności]]		
⁽²⁾ [II.7.	W przypadku produktów z krwi pozyskanych z gatunków innych niż wymienione w pkt II.5 i II.6 produkty te poddane zostały obróbce jedną z następujących metod (specyzować): ;]		
II.8.	produkty zostały:		
⁽²⁾	[zapakowane w nowe lub sterylizowane worki lub butle,]		

PAŃSTWO

Poddane obróbce produkty z krwi, z wyłączeniem pochodzących od koniowatych, przeznaczone do produktów technicznych

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>(²) <i>albo</i> [przetransportowane zbiorczo w kontenerach lub innych środkach transportu, które zostały dokładnie oczyszczone i zdezynfekowane za pomocą środka dezynfekującego, zatwierdzonego przed użyciem przez właściwy organ.]</p> <p>zewewnętrzne opakowanie lub pojemniki zostały opatrzone etykietą z informacją »NIEPRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ANI ZWIERZĘTA«;</p> <p>II.9. produkty były przechowywane w zamknięciu;</p> <p>II.10. podjęto wszelkie środki ostrożności, aby uniknąć skażenia czynnikami chorobotwórczymi po obróbce.</p> <p>Uwagi</p> <p>Część I:</p> <p>— Rubryka I.6: Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w Unii Europejskiej; wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej; można wypełnić w przypadku świadectwa dla przesyłki importowanej.</p> <p>— Rubryka I.12: Miejsce przeznaczenia: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej. Produkty przewożone tranzytem mogą być przechowywane jedynie w strefach wolnocłowych, magazynach wolnocłowych i składach celnych zatwierdzonych dla tego celu.</p> <p>— Rubryka I.15: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek); podać informację w przypadku rozładunku lub ponownego załadunku.</p> <p>— Rubryka I.23: W przypadku kontenerów zbiorczych podać numer kontenera oraz numer plomby (jeżeli dotyczy).</p> <p>— Rubryka I.26 i I.27: Wypełnić zależnie od tego, czy jest to świadectwo tranzytowe czy przywozowe.</p> <p>Część II:</p> <p>(¹) Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.</p> <p>(²) Niepotrzebne skreślić.</p> <p>— Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.</p> <p>— Uwaga dla osoby odpowiedzialnej za przesyłkę w Unii Europejskiej: niniejsze świadectwo przeznaczone jest wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do momentu przybycia do punktu kontroli granicznej.</p>		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Podpis:”</p>		

d) dodaje się rozdział 18 w następującym brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 18

Świadectwo zdrowia

Wymogi dotyczące rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogu) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) przeznaczonych do produkcji nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby na potrzeby wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego ⁽²⁾ przez jej terytorium

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Tel.		I.2. Numer referencyjny świa- dectwa		I.2.a			
			I.3. Odpowiedzialna władza centralna					
			I.4. Odpowiedzialna władza lokalna					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy Tel.		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Nazwa Adres Kod pocztowy Tel.					
	I.7. Kraj pochodzenia Kod ISO		I.8. Region pochodzenia Kod		I.9. Kraj przeznaczenia Kod ISO		I.10. Region przeznaczenia Kod	
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Adres Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia Skład celny ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy Numer zatwierdzenia					
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu					
	I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące:		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE I.17. Numer(-y) CITES					
	I.18. Opis towaru			I.19. Kod towaru (kod HS)		I.20. Masa		
	I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐			I.22. Liczba opakowań				
	I.23. Nr plomby/kontenera			I.24. Rodzaj opakowań				
	I.25. Towar certyfikowany dla: Pasz dla zwierząt ☐ Dalszej obróbki ☐ Użycia technicznego ☐ Inne ☐							
	I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego ☐ Kraj trzeci Kod ISO			I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐				
	I.28. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa naukowa) Numer identyfikacyjny placówki Zakład produkcyjny Waga netto Numer partii							

PAŃSTWO

Rogi i produkty z rogów oraz kopyta i produkty z kopyt przeznaczone do produkcji nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>II.1. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 ⁽¹⁾, w szczególności rozdział XV załącznika VIII, i poświadczam, że rogi i produkty z rogów, z wyjątkiem mączki z rogu, oraz kopyta i produkty z kopyt, z wyjątkiem mączki z kopyt ⁽²⁾ opisane powyżej:</p> <p>⁽²⁾ [pochodzą od zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni po przejściu badania przedubojowego i na podstawie wyniku przeprowadzonego badania zostały uznane za nadające się do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi]</p> <p>⁽²⁾ <i>albo</i> [pochodzą od zwierząt niewykazujących objawów klinicznych żadnej choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi i zwierzęta]</p> <p>II.2. rogi zostały poddane obróbce cieplnej przez godzinę w temperaturze ich wnętrza co najmniej 80 °C;</p> <p>II.3. rogi zostały usunięte bez otwierania jamy czaszki;</p> <p>II.4. na każdym etapie obróbki, przechowywania lub transportu należy przedsięwziąć wszelkie środki ostrożności w celu uniknięcia zakażenia krzyżowego;</p> <p>II.5. zostały zapakowane:</p> <p>⁽²⁾ [w nowe opakowania lub pojemniki,]</p> <p>⁽²⁾ <i>albo</i> [do pojazdów lub kontenerów zbiorczych, które przed załadunkiem zostały zdezynfekowane za pomocą produktu zatwierdzonego przez właściwy organ,]</p> <p><i>oraz</i> [opakowania lub pojemniki są oznakowane w sposób określający rodzaj produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾ oraz opatrzone etykietą z informacją »NIEPRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ANI ZWIERZĘTA« oraz nazwą i adresem zakładu przeznaczenia w UE].</p>		
Uwagi		
Część I:		
<ul style="list-style-type: none"> — Rubryka I.6: Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej; można wypełnić w przypadku świadectwa dla przesyłki importowanej. — Rubryka I.12: Miejsce przeznaczenia: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej. Produkty przewożone tranzytem mogą być przechowywane jedynie w strefach wolnocłowych, magazynach wolnocłowych i składach celnych. — Rubryka I.15: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek); podać informację w przypadku rozładunku i ponownego załadunku. — Rubryka I.23: W przypadku kontenerów zbiorczych podać numer kontenera oraz numer plomby (jeżeli dotyczy). — Rubryka I.26 i I.27: Wypełnić zależnie od tego, czy jest to świadectwo tranzytowe czy przywozowe. — Rubryka I.28: Rodzaj towaru. 		
Część II:		
<p>⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.</p> <p>⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.</p> <p>⁽³⁾ Rodzaj produktu: rogi, produkty z rogów, kopyta, produkty z kopyt.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku. — Uwaga dla osoby odpowiedzialnej za przesyłkę w UE: niniejsze świadectwo przeznaczone jest wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do momentu przybycia do punktu kontroli granicznej. 		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p style="text-align: right;">Kwalifikacje i tytuł:</p> <p style="text-align: right;">Podpis:”</p>		

3) Załącznik XI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK XI

Wykazy państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi

Włączenie państwa trzeciego do jednego z poniższych wykazów jest warunkiem koniecznym, ale niewystarczającym, do przywozu odnośnych produktów z tego państwa trzeciego. Przywóz musi również spełnić odpowiednie wymogi dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego. Poniższe opisy odnoszą się do terytoriów lub ich części, z których przywóz określonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego jest dozwolony, jak określono w odpowiednim świadectwie zdrowia zwierząt lub w oświadczeniu ustanowionym w załączniku X.

CZĘŚĆ I

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz mleka i przetworów mlecznych (świadectwo zdrowia, rozdział 2)

Zatwierdzone kraje trzecie wymienione w załączniku I do decyzji 2004/438/WE ⁽¹⁾.

CZĘŚĆ II

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz przetworzonych białek zwierzęcych (z wyjątkiem mączki rybnej) (świadectwo zdrowia, rozdział 1)

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2010 ⁽²⁾.

CZĘŚĆ III

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz mączki rybnej i oleju z ryb (świadectwo zdrowia, rozdziały 1 i 9)

Państwa trzecie wymienione w załączniku II do decyzji Komisji 2006/766/WE ⁽³⁾.

CZĘŚĆ IV

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz tłuszczów wytopionych (z wyjątkiem oleju z ryb) (świadectwo zdrowia, rozdziały 10(A) i 10(B))

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.

CZĘŚĆ V

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz produktów z krwi do wykorzystania w materiałach paszowych (świadectwo zdrowia, rozdział 4(B))

A. Produkty z krwi zwierząt kopytnych

Państwa trzecie lub części państw trzecich wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, z których dozwolony jest przywóz wszystkich kategorii świeżego mięsa pochodzącego od danych gatunków zwierząt.

B. Produkty z krwi innych gatunków zwierząt

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.

CZĘŚĆ VI

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów z krwi (z wyjątkiem pochodzących od zwierząt koniowatych) do wykorzystania w celach technicznych, w tym w celach farmaceutycznych (świadectwo zdrowia, rozdziały 4(C) i 8)

A. Produkty z krwi:

1. Niepoddane obróbce produkty z krwi zwierząt kopytnych:

Państwa trzecie lub części państw trzecich wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, z których dozwolony jest przywóz świeżego mięsa każdego gatunku domowych zwierząt kopytnych jedynie w okresie wskazanym w kolumnach 7 i 8 tej części,

— (JP) Japonia.

2. Niepoddane obróbce produkty z krwi drobiu i innych gatunków ptaków:
- Państwa trzecie lub części państw trzecich wymienione w części 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008 (*),
- (JP) Japonia.
3. Niepoddane obróbce produkty z krwi innych zwierząt:
- Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 lub w części 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 119/2009 (*),
- (JP) Japonia.
4. Poddane obróbce produkty z krwi innych gatunków zwierząt:
- Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 lub w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 119/2009,
- (JP) Japonia.
- B. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do celów farmaceutycznych:
- Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 lub w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 119/2009 oraz następujące państwa trzecie:
- (JP) Japonia,
- (PH) Filipiny,
- (TW) Tajwan.
- C. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do celów technicznych innych niż farmaceutyczne:
- Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, z których dozwolony jest przywóz tej kategorii świeżego mięsa odpowiednich gatunków, oraz wymienione w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 lub w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 119/2009.

CZĘŚĆ VII(A)

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego do wytwarzania karmy dla zwierząt domowych (świadectwo zdrowia, rozdział 3(F))

- A. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pochodzące od zwierząt koniowatych oraz bydła, owiec, kóz i świń, włączając zwierzęta utrzymywane w warunkach fermowych oraz dzikie:
- Państwa trzecie lub części państw trzecich wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, z których dozwolony jest przywóz świeżego mięsa pochodzącego od tych gatunków zwierząt z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi.
- B. Surowce pochodzące od drobiu, włączając gatunki bezgrzebieniowe i dzikie ptactwo łowne.
- Państwa trzecie lub części państw trzecich, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa drobiowego, wymienione w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.
- C. Surowce pochodzące od ryb:
- Państwa trzecie wymienione w załączniku II do decyzji 2006/766/WE.
- D. Surowce pochodzące od innych dzikich ssaków lądowych i zwierząt z rodziny *Leporidae*.
- Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 lub w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 119/2009, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa pochodzącego od tych samych gatunków.

CZĘŚĆ VII(B)

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz świeżej karmy dla zwierząt domowych przeznaczonej do wysyłki do Unii Europejskiej do sprzedaży bezpośredniej, lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do skarmiania zwierząt futerkowych (świadectwo zdrowia, rozdział 3(D)).

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 lub w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa pochodzącego od tych samych gatunków, a zezwolenie obejmuje tylko mięso z kością.

W przypadku materiałów pochodzących od ryb, państwa trzecie wymienione w załączniku II do decyzji 2006/766/WE.

CZĘŚĆ VII(C)

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz dodatków smakowych do produkcji karmy dla zwierząt domowych, przeznaczonych do wysyłki do Unii Europejskiej (świadcstwo zdrowia, rozdział 3(E))

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do decyzji (UE) nr 206/2010 lub w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa pochodzącego od tych samych gatunków, a zezwolenie obejmuje tylko mięso z kością.

W przypadku dodatków smakowych pochodzących od surowców rybnych, państwa trzecie wymienione w załączniku II do decyzji 2006/766/WE.

CZĘŚĆ VIII

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz szczeciny świńskiej (świadcstwo zdrowia, rozdziały 7(A) i 7(B))

A. W przypadku nieprzetworzonej szczeciny świńskiej, państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, które były wolne od afrykańskiego pomoru świń w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed dniem przywozu.

B. W przypadku przetworzonej szczeciny świńskiej, państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, które mogą nie być wolne od afrykańskiego pomoru świń w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed dniem przywozu.

CZĘŚĆ IX

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz przetworzonego obornika i produktów z przetworzonego obornika do nawożenia gleby (świadcstwo zdrowia, rozdział 17)

W przypadku przetworzonego obornika i produktów z przetworzonego obornika państwa trzecie wymienione w:

- a) części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010;
- b) załącznika I do decyzji Komisji 2004/211/WE ⁽⁶⁾; albo
- c) części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.

CZĘŚĆ X

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz karmy dla zwierząt domowych i gryzaków dla psów (świadcstwo zdrowia, rozdziały 3(A), 3(B) i 3(C))

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 oraz następujące państwa trzecie:

- (JP) Japonia
- (EC) Ekwador ⁽⁷⁾
- (LK) Sri Lanka ⁽⁸⁾
- (TW) Tajwan ⁽⁹⁾

CZĘŚĆ XI

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz żelatyny, hydrolizowanego białka, kolagenu, fosforanu dwuwapniowego i fosforanu trójwapniowego (świadcstwo zdrowia, rozdziały 11 i 12).

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 oraz następujące państwa trzecie:

- (KR) Korea Południowa ⁽¹⁰⁾
- (MY) Malezja ⁽¹⁰⁾

— (PK) Pakistan ⁽¹⁰⁾

— (TW) Tajwan ⁽¹⁰⁾.

CZĘŚĆ XII

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz produktów pszcze- lich (świadcstwo zdrowia, rozdział 13)

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.

CZĘŚĆ XIII

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz krwi i produktów z krwi zwierząt koniowatych (świadcstwo zdrowia, rozdział 4 (A))

A. Nieprzetworzona krew i produkty z krwi: państwa trzecie lub ich części wymienione w załączniku I do decyzji 2004/211/WE, z których dozwolony jest przywóz zwierząt koniowatych do celów hodowli i produkcji.

B. Przetworzone produkty z krwi: państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa pochodzącego od domowych zwierząt koniowatych.

CZĘŚĆ XIV

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz skór i skórek zwie- rząt kopytnych (świadcstwo zdrowia, rozdziały 5(A), 5(B) i 5(C))

A. W przypadku świeżych lub schłodzonych skór i skórek zwierząt kopytnych, państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa tych samych gatunków.

B. W przypadku przetworzonych skór i skórek zwierząt kopytnych, państwa trzecie lub ich części wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.

C. W przypadku przetworzonych skór i skórek przeżuwaczy, które to skóry i skórki są przeznaczone do wysyłki do Unii i które były odseparowane przez 21 dni lub będą transportowane nieprzerwanie przez 21 dni przed przywozem, wszystkie państwa trzecie.

CZĘŚĆ XV

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz trofeów zwierzęcych (świadcstwo zdrowia, rozdziały 6(A) i 6(B))

A. W przypadku przetworzonych trofeów zwierzęcych pochodzących od ptactwa i zwierząt kopytnych, czyli wyłącznie kości, rogów, kopyt, pazurów, poroża, zębów lub skór i skórek, wszystkie państwa trzecie.

B. W przypadku trofeów zwierzęcych pochodzących od ptactwa, składających się z całych nieprzetworzonych części, państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa drobiowego, oraz następujące państwa:

— (GL) Grenlandia

— (TN) Tunezja.

C. W przypadku trofeów pochodzących od zwierząt kopytnych, składających się z całych nieprzetworzonych części, państwa trzecie wymienione w odpowiednich kolumnach odnoszących się do świeżego mięsa zwierząt kopytnych w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, z uwzględnieniem wszelkich ograniczeń określonych w kolumnie zawierającej szczegółowe uwagi odnoszące się do świeżego mięsa.

CZĘŚĆ XVI

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz produktów z jaj nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, które mogą być wykorzystane jako materiał paszowy (świa- dectwo zdrowia, rozdział 15)

Państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 oraz państwa trzecie lub części państw trzecich, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa drobiowego, wymienione w części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008.

CZĘŚĆ XVII

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz kości i produktów kostnych (z wyjątkiem mączki kostnej), rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogu), kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) przeznaczonych do innego użycia niż jako materiał paszowy, nawozy organiczne lub dodatki do wzbogacania gleby (świadcstwo zdrowia, rozdział 16)

Wszystkie państwa trzecie.

CZĘŚĆ XVIII

Wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogu) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) przeznaczonych do produkcji nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby (świadcstwo zdrowia, rozdział 18)

Wszystkie państwa trzecie.

(¹) Dz.U. L 154 z 30.4.2004, s. 72.

(²) Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1.

(³) Dz.U. L 320 z 18.11.2006, s. 53.

(⁴) Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.

(⁵) Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 12.

(⁶) Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1.

(⁷) Tylko karma dla zwierząt domowych pochodząca z ryb.

(⁸) Tylko gryzaki dla psów wytworzone ze skór i skórek zwierząt kopytnych.

(⁹) Tylko przetworzona karma dla rybek ozdobnych.

(¹⁰) Tylko żelatyna.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 596/2010**z dnia 7 lipca 2010 r.****dostosowujące rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 56,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wyniku przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej konieczne jest wprowadzenie pewnych zmian technicznych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1019/2002 ⁽¹⁾.
- (2) Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 stanowi, że państwa członkowskie informują Komisję o środkach podjętych w celu zapewnienia zgodności z wymienionym rozporządzeniem, w tym dotyczących systemu kar, nie później niż do dnia 31 grudnia 2002 r. Aby umożliwić Bułgarii i Rumunii wypełnienie tego zobowiązania, należy dla wymienionych dwóch państw przewidzieć datę późniejszą od daty ich przystąpienia.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1019/2002.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bułgaria i Rumunia poinformują Komisję o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 14.6.2002, s. 27.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 597/2010**z dnia 7 lipca 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 lipca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	56,2
	MK	65,6
	TR	50,2
	ZZ	57,3
0707 00 05	MK	41,0
	TR	121,6
	ZZ	81,3
0709 90 70	TR	104,4
	ZZ	104,4
0805 50 10	AR	86,0
	TR	111,6
	UY	91,0
	ZA	101,7
	ZZ	97,6
0808 10 80	AR	91,2
	BR	73,4
	CA	83,2
	CL	87,1
	CN	68,9
	NZ	116,0
	US	111,3
	UY	116,3
	ZA	96,8
	ZZ	93,8
	0808 20 50	AR
CL		132,0
CN		98,4
NZ		189,1
ZA		106,8
ZZ		122,9
0809 10 00	TR	222,5
	ZZ	222,5
0809 20 95	TR	302,3
	US	512,6
	ZZ	407,5
0809 30	AR	137,1
	TR	164,8
	ZZ	151,0
0809 40 05	IL	132,2
	US	110,3
	ZZ	121,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 598/2010**z dnia 7 lipca 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 576/2010 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2010 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 576/2010 ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (UE) nr 576/2010.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 576/2010,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (UE) nr 576/2010 zastępują się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 8 lipca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 1.7.2010, s. 11.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 8 lipca 2010 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	23,38
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	5,34
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	5,34
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	23,38

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub na Morzu Czarnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

30.6.2010-6.7.2010

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	170,70	111,08	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	139,88	129,88	109,88	78,42
Premia za Zatokę	—	14,26	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	40,50	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 26,36 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 55,23 EUR/t

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2010/47/UE

z dnia 5 lipca 2010 r.

dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie

KOMISJA EUROPEJSKA

nie tylko numer rejestracyjny, ale również numer identyfikacyjny pojazdu (VIN).

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

(7) Aby ułatwić inspektorom odnotowanie nieprawidłowości, sprawozdanie z kontroli powinno zawierać na odwrocie pełną listę pozycji do sprawdzenia.

uwzględniając dyrektywę 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 akapit pierwszy,

(8) Aby zapewnić jeszcze większą skuteczność kontroli drogowych w świetle postępu technicznego, należy wprowadzić odpowiednie metody kontroli w odniesieniu do każdej pozycji wymienionej w załączniku II.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Z uwagi na bezpieczeństwo ruchu drogowego, ochronę środowiska i uczciwą konkurencję należy zapewnić odpowiednie utrzymanie i kontrole pojazdów użytkowych uczestniczących w ruchu, tak aby nie stanowiły zagrożenia w ruchu drogowym na terytorium Unii Europejskiej.

(9) Oprócz pozycji dotyczących bezpieczeństwa, zabezpieczeń i ochrony środowiska kontrola drogowa powinna obejmować identyfikację pojazdu w celu wyboru odpowiednich metod i norm kontrolnych, co umożliwi zarejestrowanie wyników kontroli i egzekwowanie zgodności z innymi wymogami prawnymi.

(2) Normy i metody określone w dyrektywie 2000/30/WE należy dostosować do postępu technicznego, co spowoduje poprawę kontroli drogowych w Unii Europejskiej.

(10) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego Dyrektywy w sprawie Badań Zdatości do Ruchu Drogowego Pojazdów Silnikowych i Ich Przyczep, ustanowionego w art. 7 dyrektywy 2009/40/WE,

(3) Aby koszty ponoszone przez kierowców i przewoźników oraz opóźnienia były jak najmniejsze, kontrole nie powinny trwać dłużej, niż jest to uzasadnione.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

(4) W celu zapewnienia korelacji pomiędzy wynikami testów, wadami oraz szczególnymi właściwościami każdego kontrolowanego pojazdu należy wydać bardziej szczegółową wersję standardowego sprawozdania z kontroli drogowej, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

Artykuł 1

W załącznikach I i II do dyrektywy 2000/30/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

(5) Do różnych kategorii pojazdów określonych w prawodawstwie dotyczącym homologacji typu⁽²⁾ stosuje się różne wymogi techniczne. W sprawozdaniu z kontroli drogowej należy wprowadzić odpowiednie zmiany uwzględniające różne kategorie pojazdów.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 2012 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

(6) W celu bardziej wiarygodnej identyfikacji pojazdu w sprawozdaniu z kontroli drogowej należy odnotować

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 203 z 10.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ Załącznik II do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do dyrektywy 2000/30/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik I otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

(strona pierwsza)

WZÓR SPRAWOZDANIA Z KONTROLI DROGOWEJ ZAWIERAJĄCEGO WYKAZ KONTROLNY

1. Miejsce kontroli

2. Data

3. Godzina

4. Oznaczenie kraju rejestracji pojazdu i numer rejestracyjny

5. Oznaczenie identyfikacyjne pojazdu/numer identyfikacyjny pojazdu (VIN)

6. Kategoria pojazdu

a) N2^(a) (3,5–12 ton) e) M2^(a) (> 9 miejsc^(b) do 5 ton)

b) N3^(a) (ponad 12 ton) f) M3^(a) (> 9 miejsc^(b) ponad 5 ton)

c) O3^(a) (3,5–10 ton) g) Inna kategoria pojazdu (art. 1 ust. 3)

d) O4^(a) (ponad 10 ton)

7. Przedsiębiorstwo wykonujące transport

a) Nazwa i adres

b) Numer licencji wspólnotowej^(c) (rozporządzenie (WE) nr 1072/2009)

8. Obywatelstwo kierowcy

9. Imię i nazwisko kierowcy

10. Wykaz kontrolny

	Sprawdzono ^(d)	Nie sprawdzono	Stwierdzono usterki ^(e)
0) identyfikacja pojazdu ^(f)	☐	☐	☐
1) układ hamulcowy	☐	☐	☐
2) układ kierowniczy ^(f)	☐	☐	☐
3) widoczność ^(f)	☐	☐	☐
4) urządzenia oświetlenia i wyposażenie elektryczne ^(f)	☐	☐	☐
5) osie koła, opony, zawieszenie ^(f)	☐	☐	☐
6) podwozie i elementy przymocowane do podwozia ^(f)	☐	☐	☐
7) inne wyposażenie, w tym tachograf ^(f) i ogranicznik prędkości	☐	☐	☐
8) uciążliwość, w tym emisja spalin oraz wycieki paliwa lub oleju	☐	☐	☐

11. Wynik kontroli:
Zakaz używania pojazdu z powodu usterek zagrażających bezpieczeństwu

12. Różne/uwagi:

13. Organ/przedstawiciel lub inspektor, który przeprowadził kontrolę

Podpisy:

Organ/przedstawiciel lub inspektor, który przeprowadził kontrolę

Kierowca

Uwagi:

^(a) Kategoria pojazdu zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2007/46/WE (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).^(b) Liczba miejsc włącznie z siedzeniem kierowcy (pozycja S.1 w dowodzie rejestracyjnym).^(c) Jeżeli dotyczy.^(d) Wyrażenie „sprawdzono” oznacza, że w danej grupie sprawdzono co najmniej jedną z kontrolowanych pozycji wymienionych w załączniku II do dyrektywy 2009/40/WE zmienionej dyrektywą 2010/48/UE.^(e) Nieprawidłowości wskazane na odwrocie.^(f) Metody badawcze i wytyczne dotyczące oceny nieprawidłowości zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2009/40/WE zmienionej dyrektywą 2010/48/UE.

(na odwrocie)

0.	IDYTYFIKACJA POJAZDU	1.6.	Układ przeciwblokujący	4.5.2.	Ustawienie	6.1.6.	Urządzenia sprzęgające i przeznaczone do ciągnięcia
0.1.	Tablice rejestracyjne	2.	UKŁAD KIEROWNICZY	4.5.3.	Przełączniki	6.1.7.	Przeniesienie napędu
0.2.	Numer identyfikacyjny pojazdu/numer podwozia/numer seryjny	2.1.	Stan techniczny	4.5.4.	Zgodność z wymogami	6.1.8.	Mocowanie silnika
1.	UKŁAD HAMULCOWY	2.1.1.	Stan przekładni kierowniczej	4.6.	Światła cofania	6.1.9.	Praca silnika
1.1.	Stan techniczny i działanie	2.1.2.	Mocowanie osłony przekładni kierowniczej	4.6.1.	Stan i działanie	6.2.	Kabina i nadwozie
1.1.1.	Sworzeń pedału hamulca nożnego	2.1.3.	Stan połączeń układu kierowniczego	4.6.2.	Przełączniki	6.2.1.	Stan ogólny
1.1.2.	Stan pedału hamulcowego i skok elementu uruchamiającego hamulce	2.1.4.	Działanie połączeń układu kierowniczego	4.6.3.	Zgodność z wymogami	6.2.2.	Mocowania
1.1.3.	Pompa podciśnienia lub sprężarka i zbiorniki	2.1.5.	Wspomaganie układu kierowniczego	4.7.	Światło oświetlające tylną tablicę rejestracyjną	6.2.3.	Drzwi i zamki
1.1.4.	Manometr lub wskaźnik ostrzegawczy niskiego ciśnienia	2.2.	Kierownica i kolumna kierownicza	4.7.1.	Stan i działanie	6.2.4.	Podłoga
1.1.5.	Zawór sterujący hamulca postojowego	2.2.1.	Stan kierownicy	4.7.2.	Zgodność z wymogami	6.2.5.	Siedzenie kierowcy
1.1.6.	Urządzenie uruchamiające hamulec postojowy, dźwignia sterująca, zapadka hamulca postojowego	2.2.2.	Kolumna kierownicy	4.8.	Światła odbłaskowe, oznakowanie odbłaskowe i tylne tablice odbłaskowe	6.2.6.	Pozostałe siedzenia
1.1.7.	Zawory hamulcowe (nożne, luzujące, regulujące)	2.3.	Luz sumaryczny na kole kierownicy	4.8.1.	Stan	6.2.7.	Wskaźniki i przyrządy kierowcy
1.1.8.	Połączenie z hamulcami przyczepy (elektryczne i pneumatyczne)	2.4.	Ustawienie kół	4.8.2.	Zgodność z wymogami	6.2.8.	Stopnie kabiny
1.1.9.	Zbiornik sprężonego powietrza	2.5.	Obrotnica osi kierowanej przyczepy	4.9.	Wymagane wskaźniki kontrolne urządzeń oświetlenia	6.2.9.	Inne wyposażenie wewnętrzne i zewnętrzne
1.1.10.	Urządzenia wspomagające układ hamulcowy, pompa hamulcowa (układy hydrauliczne)	3.	WIDOCZNOŚĆ	4.9.1.	Stan i działanie	6.2.10.	Błotniki, fartuchy przeciwbłotne
1.1.11.	Szytywne przewody hamulcowe	3.1.	Pole widzenia	4.9.2.	Zgodność z wymogami	7.	INNE WYPOSAŻENIE
1.1.12.	Elastyczne przewody hamulcowe	3.2.	Stan szyb	4.10.	Połączenia elektryczne między pojazdem ciągnącym a przyczepą lub naczepą	7.1.	Pasy bezpieczeństwa/zapięcia
1.1.13.	Okładziny i klocki hamulcowe	3.3.	Lusterka wsteczne	4.11.	Złącza i przewody elektryczne	7.1.1.	Pewność mocowania
1.1.14.	Bębny hamulcowe, tarcze hamulcowe	3.4.	Wycieraczki przedniej szyby	4.12.	Dodatkowe światła i światła odbłaskowe	7.1.2.	Stan ogólny
1.1.15.	Linki hamulcowe, drążki, mechanizm dźwigni, połączenia	3.5.	Spryskiwacze przedniej szyby	4.13.	Akumulator	7.1.3.	Ograniczniki obciążenia pasów bezpieczeństwa
1.1.16.	Urządzenia uruchamiające hamulce (w tym hamulce sprężynowe lub cylindry hydrauliczne)	3.6.	Instalacja odmgławiająca	5.	OSIE, KOŁA, OPONY I ZAWIESZENIE	7.1.4.	Napinacze wstępne pasów bezpieczeństwa
1.1.17.	Korektor siły hamowania	4.	ŚWIATŁA, ŚWIATŁA ODBŁASKOWE, WYPOSAŻENIE ELEKTRYCZNE	5.1.	Osie	7.1.5.	Poduszki powietrzne
1.1.18.	Korektory i wskaźniki luzu	4.1.	Światła drogowe i mijania	5.1.1.	Osie	7.1.6.	System poduszki powietrznej SRS
1.1.19.	Układ hamowania długotrwałego (o ile jest wymagany lub zamontowany)	4.1.1.	Stan i działanie	5.1.2.	Zwrotnice	7.2.	Gaśnica
1.1.20.	Automatyczne działanie hamulców przyczepy	4.1.2.	Ustawienie	5.1.3.	Łożyska kół	7.3.	Zamki i urządzenia przeciwwłamaniowe
1.1.21.	Kompletny układ hamulcowy	4.1.3.	Przełączniki	5.2.	Koła i opony	7.4.	Trójkąt ostrzegawczy
1.1.22.	Połączenia testowe	4.1.4.	Zgodność z wymogami	5.2.1.	Piasta koła	7.5.	Apteczka pierwszej pomocy
1.2.	Skuteczność i sprawność hamulca roboczego	4.1.5.	Urządzenia do regulacji ustawienia świateł	5.2.2.	Koła	7.6.	Kliny zabezpieczające koła
1.2.1.	Sprawność	4.1.6.	Urządzenie do oczyszczania świateł drogowych/mijania	5.2.3.	Opony	7.7.	Sygnal dźwiękowy
1.2.2.	Skuteczność	4.2.	Przednie i tylne światła pozycyjne, światła obrysowe boczne i górne	5.3.	Zawieszenie	7.8.	Prędkościomierz
1.3.	Sprawność i skuteczność pomocniczego (awaryjnego) układu hamulcowego	4.2.1.	Stan i działanie	5.3.1.	Resory sprężynowe i stabilizatory	7.9.	Tachograf
1.3.1.	Sprawność	4.2.2.	Przełączniki	5.3.2.	Amortyzatory	7.10.	Ogranicznik prędkości
1.3.2.	Skuteczność	4.2.3.	Zgodność z wymogami	5.3.3.	Rury oporowe, drążki reakcyjne, wahacze trójkątne, wahacze poprzeczne	7.11.	Licznik przebiegu
1.4.	Sprawność i skuteczność postojowego układu hamulcowego	4.3.	Światła stopu	5.3.4.	Sworznie wahaczy	7.12.	Elektroniczny system stabilizacji (ESC)
1.4.1.	Sprawność	4.3.1.	Stan i działanie	5.3.5.	Zawieszenie pneumatyczne	8.	UCIĄŻLIWOŚĆ
1.4.2.	Skuteczność	4.3.2.	Przełączniki	6.	PODWOZIE I ELEMENTY PRZYMOCOWANE DO PODWOZIA	8.1.	Układ tłumienia hałasu
1.5.	Sprawność układu hamowania długotrwałego	4.3.3.	Zgodność z wymogami	6.1.	Podwozie lub rama i elementy do nich przymocowane	8.2.	Emisja spalin
		4.4.	Światła kierunkowskazu i światła awaryjne	6.1.1.	Stan ogólny	8.2.1.	Emisja spalin z silników benzynowych
		4.4.1.	Stan i działanie	6.1.2.	Rury wydechowe i tłumiki	8.2.1.1.	Urządzenia kontrolne emisji spalin
		4.4.2.	Przełączniki	6.1.3.	Zbiornik paliwa i przewody paliwowe (w tym ogrzewanie zbiornika i przewodów)	8.2.1.2.	Emisja zanieczyszczeń gazowych
		4.4.3.	Zgodność z wymogami	6.1.4.	Zderzaki, zabezpieczenia boczne i tylne urządzenia zabezpieczające przed wjechaniem pod pojazd	8.2.2.	Emisja spalin z silników wysokoprężnych (Diesla)
		4.4.4.	Częstotliwość błysków kierunkowskazów	6.1.5.	Zamocowanie koła zapasowego	8.2.2.1.	Urządzenia kontrolne emisji spalin
		4.5.	Przednie i tylne światła przeciwmgielne			8.2.2.2.	Zadymienie spalin
		4.5.1.	Stan i działanie			8.3.	Tłumienie zakłóceń elektromagnetycznych
						8.4.	Inne pozycje związane z ochroną środowiska
						8.4.1.	Widoczny dym
						8.4.2.	Wycieki płynów";

2) załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE
2. WYMOGI DOTYCZĄCE KONTROLI
 1. Układ hamulcowy
 8. Uciążliwość

1. WPROWADZENIE

Niniejszy załącznik określa zasady badania lub sprawdzania układów hamulcowych i emisji spalin podczas kontroli drogowej. Stosowanie przyrządów podczas kontroli nie jest obowiązkowe. Jest ono jednak zalecane, w miarę możliwości, z uwagi na poprawę jakości kontroli.

Pozycje, których sprawdzenie wymaga użycia przyrządów, zostały oznaczone literą **(P)**.

Jeżeli dla danej pozycji przewidziano kontrolę wzrokową, inspektor powinien w miarę możliwości nie tylko obejrzeć dany podzespół, ale również sprawdzić go dotykowo, ocenić wydawany dźwięk lub użyć innych odpowiednich sposobów kontroli bez użycia przyrządów.

2. WYMOGI DOTYCZĄCE KONTROLI

Kontrola drogowa może obejmować niżej wymienione pozycje i metody kontrolne. W rubryce »Nieprawidłowości« podano przykłady możliwych do wykrycia usterek.

Pozycja	Metoda	Nieprawidłowości
1. UKŁAD HAMULCOWY		
1.1. Stan techniczny i działanie		
1.1.1. Sworzeń pedału hamulca nożnego	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego. Uwaga: Pojazdy ze wspomaganiem układu hamulcowego należy sprawdzać przy wyłączonym silniku.	a) Zbyt ciasne pasowanie. b) Nadmierne zużycie lub zbyt duży luz.
1.1.2. Stan pedału hamulcowego i skok elementu uruchamiającego hamulce	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego. Uwaga: Pojazdy ze wspomaganiem układu hamulcowego należy sprawdzać przy wyłączonym silniku.	a) Nadmierny lub zbyt mały skok jałowy. b) Pedał hamulca nie zwalnia się (luzuje) prawidłowo. c) Brak nakładki przeciwpoślizgowej na pedale hamulca, nakładka luźna lub wytarta do gładkości.
1.1.3. Pompa podciśnienia lub sprężarka i zbiorniki	Kontrola wzrokowa elementów pod normalnym ciśnieniem roboczym. Należy zmierzyć czas do uzyskania bezpiecznego ciśnienia lub podciśnienia roboczego oraz sprawdzić działanie wskaźnika ostrzegawczego, zabezpieczającego zaworu wieloobwodowego i zaworu upustowego.	a) Niewystarczające ciśnienie/podciśnienie do przynajmniej dwukrotnego uruchomienia hamulców po zadziałaniu urządzenia ostrzegawczego (lub gdy wskaźnik pokazuje za małą wartość). b) Czas do uzyskania bezpiecznego ciśnienia lub podciśnienia roboczego niezgodny z wymogami ⁽⁴⁾ .

Pozycja	Metoda	Nieprawidłowości
		<ul style="list-style-type: none"> c) Zawór wieloobwodowy zabezpieczający lub zawór upustowy nie działa. d) Wypływ powietrza powodujący zauważalny spadek ciśnienia lub słyszalny wypływ powietrza. e) Uszkodzenia zewnętrzne mogące mieć wpływ na działanie układu hamulcowego.
1.1.4. Manometr lub wskaźnik ostrzegawczy ciśnienia	Kontrola działania	Nieprawidłowe działanie lub uszkodzenie manometru lub wskaźnika.
1.1.5. Zawór hamulca sterujący postojowego	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Zawór sterujący pęknięty, uszkodzony lub nadmiernie zużyty. b) Niepewne połączenie urządzenia sterującego z zaworem lub niepewne osadzenie zaworu. c) Luźne połączenia lub nieszczelność układu. d) Niezadawalające działanie.
1.1.6. Urządzenie uruchamiające hamulec postojowy, sterująca hamulca postojowego	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Mechanizm zapadkowy nie blokuje. b) Nadmierne zużycie sworznia dźwigni lub mechanizmu zapadkowego. c) Nadmierny skok dźwigni oznaczający niewłaściwe ustawienie. d) Brak urządzenia uruchamiającego, urządzenie uszkodzone lub nie działa. e) Nieprawidłowe działanie, wskaźnik ostrzegawczy pokazuje awarię.
1.1.7. Zawory hamulcowe (nożne, luzujące, regulujące)	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Zawór uszkodzony lub nadmierny wypływ powietrza. b) Nadmierny ubytek oleju ze sprężarki. c) Niepewne lub niewłaściwe mocowanie zaworu. d) Ubytek lub wyciek płynu hamulcowego.
1.1.8. Połączenie z hamulcami przyczepy (elektryczne i pneumatyczne)	Należy rozłączyć i ponownie połączyć wszystkie połączenia układu hamulcowego pomiędzy pojazdem ciągnącym a przyczepą.	<ul style="list-style-type: none"> a) Uszkodzona osłona izolacyjna lub szybkozłaczce. b) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie osłony lub zaworu. c) Nadmierne wycieki. d) Wymagane połączenie wykonane nieprawidłowo lub brakujące. e) Nieprawidłowe działanie.
1.1.9. Zbiornik sprężonego powietrza	Kontrola wzrokowa	<ul style="list-style-type: none"> a) Zbiornik uszkodzony, skorodowany lub nieszczelny. b) Urządzenie osuszające nie działa. c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie zbiornika.
1.1.10. Urządzenia wspomagające układ hamulcowy, pompa hamulcowa (układy hydrauliczne)	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Urządzenie wspomagające jest uszkodzone lub nie działa. b) Uszkodzenie pompy hamulcowej lub wyciek.

Pozycja	Metoda	Nieprawidłowości
		<ul style="list-style-type: none"> c) Niepewne mocowanie pompy hamulcowej. d) Zbyt niski poziom płynu hamulcowego. e) Brakująca nasadka zbiornika pompy hamulcowej. f) Świeci się wskaźnik ostrzegawczy płynu hamulcowego lub wskaźnik jest uszkodzony. g) Nieprawidłowe działanie wskaźnika ostrzegawczego poziomu płynu hamulcowego.
1.1.11. Szttywne przewody hamulcowe	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Stan przewodów grozi awarią lub pęknięciem. b) Wycieki z przewodów lub połączeń. c) Przewody uszkodzone lub nadmiernie skorodowane. d) Przewody przemieszczone.
1.1.12. Elastyczne przewody hamulcowe	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Stan przewodów grozi awarią lub pęknięciem. b) Przewody są uszkodzone, przecierają się, są poskręcane lub zbyt krótkie. c) Wycieki z przewodów lub połączeń. d) Przewody pęcznią pod ciśnieniem. e) Porowatość.
1.1.13. Okładziny i klocki hamulcowe	Kontrola wzrokowa	<ul style="list-style-type: none"> a) Nadmierne zużycie klocków lub okładzin. b) Zanieczyszczenia (olej, smar itp.). c) Brak okładziny lub klocka.
1.1.14. Bębny hamulcowe, tarcze hamulcowe	Kontrola wzrokowa	<ul style="list-style-type: none"> a) Nadmierne zużycie bębna lub tarczy; korozja, rysy lub pęknięcia na powierzchni; niepewne mocowanie lub widoczne pęknięcia. b) Zanieczyszczenie bębna lub tarczy (olej, smar itp.). c) Brak bębna lub tarczy. d) Niepewne mocowanie tylnej płyty hamulca.
1.1.15. Linki hamulcowe, drążki, mechanizm dźwigni, połączenia	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Linka uszkodzona lub splątana. b) Nadmierne zużycie lub korozja elementu. c) Niepewne mocowanie linki, drążka lub połączenia. d) Uszkodzenie koryta linki. e) Ograniczenie swobodnego ruchu elementów układu hamulcowego. f) Nieprawidłowy ruch dźwigni/połączeń wskazujący na złe ustawienie lub nadmierne zużycie.
1.1.16. Urządzenia uruchamiające hamulce (w tym hamulce sprężynowe lub cylindry hydrauliczne)	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Pęknięcie lub uszkodzenie urządzenia uruchamiającego. b) Wyciek z urządzenia uruchamiającego. c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie urządzenia uruchamiającego. d) Nadmierna korozja urządzenia uruchamiającego.

Pozycja	Metoda	Nieprawidłowości
		<ul style="list-style-type: none"> e) Zbyt mały lub zbyt duży skok tłoka lub mechanizmu przeponowego. f) Brak osłony chroniącej przed brudem lub nadmierne jej uszkodzenie.
1.1.17. Korektor siły hamowania	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Uszkodzone połączenie. b) Nieprawidłowe ustawienie połączenia. c) Zawór zatarty lub nie działa. d) Brak korektora. e) Brak tabliczki znamionowej. f) Dane na tabliczce nieczytelne lub niezgodne z wymogami (*).
1.1.18. Korektory i wskaźniki luzu	Kontrola wzrokowa	<ul style="list-style-type: none"> a) Korektor uszkodzony, zatarty lub wykazujący nietypowy ruch, nadmierne zużycie lub nieprawidłowe ustawienie. b) Nieprawidłowa praca korektora. c) Nieprawidłowy montaż lub wymiana.
1.1.19. Układ hamowania długotrwałego (o ile jest wymagany lub zamontowany)	Kontrola wzrokowa	<ul style="list-style-type: none"> a) Niepewne połączenia lub mocowanie. b) Brak układu lub wyraźnie nieprawidłowe działanie.
1.1.20. Automatyczne działanie hamulców przyczepy	Należy rozłączyć połączenie hamulcowe między pojazdem ciągnącym a przyczepą.	Hamulec przyczepy nie załącza się automatycznie po rozłączeniu sprzęgu.
1.1.21. Kompletny układ hamulcowy	Kontrola wzrokowa	<ul style="list-style-type: none"> a) Inne urządzenia układu hamulcowego (np. pompa płynu zapobiegającego zamarzaniu, osuszacz powietrza itp.) wykazują uszkodzenia zewnętrzne lub nadmierną korozję w stopniu wykazującym negatywny wpływ na działanie układu hamulcowego. b) Nadmierny wypływ powietrza lub wyciek płynu zapobiegającego zamarzaniu. c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie dowolnego elementu. d) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka dowolnego elementu.
1.1.22. Połączenia testowe (o ile są wymagane lub zamontowane)	Kontrola wzrokowa	<ul style="list-style-type: none"> a) Brak. b) Uszkodzenie, wyciek lub niesprawność.
1.2. Skuteczność i sprawność hamulca roboczego		
1.2.1 Sprawność (P)	Badanie wykonać na urządzeniu do badania hamulców metodą statyczną; stopniowo zwiększać siłę hamowania do osiągnięcia wartości maksymalnej.	<ul style="list-style-type: none"> a) Zbyt mała siła hamowania co najmniej na jednym kole. b) Siła hamowania na danym kole wynosi mniej niż 70 % największej zmierzonej siły hamowania na drugim kole tej samej osi. c) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (zakleszczanie).

Pozycja	Metoda	Nieprawidłowości
		<p>d) Nietypowe opóźnienie w działaniu hamulców na dowolnym kole.</p> <p>e) Nadmierne wahania siły hamowania w czasie jednego pełnego obrotu koła.</p>
1.2.2 Skuteczność (P)	Badanie wykonać na urządzeniu do badania hamulców metodą statyczną przy zadanej masie pojazdu.	<p>a) Skuteczność mniejsza niż następujące wartości minimalne:</p> <p>b) Kategoria M₁, M₂ i M₃ – 50 % ⁽¹⁾</p> <p>c) Kategoria N₁ – 45 %</p> <p>d) Kategoria N₂ i N₃ – 43 % ⁽²⁾</p> <p>e) Kategoria O₂, O₃ i O₄ – 40 % ⁽³⁾</p>
1.3. Sprawność i skuteczność pomocniczego (awaryjnego) układu hamulcowego (jeżeli występuje jako oddzielny układ)		
1.3.1. Sprawność (P)	Jeżeli hamulec pomocniczy i hamulec roboczy stanowią oddzielne układy, należy zastosować metodę określoną w pkt 1.2.1.	<p>a) Zbyt mała siła hamowania co najmniej na jednym kole.</p> <p>b) Siła hamowania na danym kole wynosi mniej niż 70 % największej zmierzonej siły hamowania na drugim kole tej samej osi.</p> <p>c) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (zakleszczanie).</p>
1.3.2. Skuteczność (P)	Jeżeli hamulec pomocniczy i hamulec roboczy stanowią oddzielne układy, należy zastosować metodę określoną w pkt 1.2.2.	Siła hamowania mniejsza niż 50 % ⁽⁴⁾ sprawności hamulca roboczego określonej w pkt 1.2.2 w odniesieniu do dopuszczalnej masy całkowitej lub, w przypadku naczep, do sumy dopuszczalnego nacisku na osie.
1.4. Sprawność i skuteczność postojowego układu hamulcowego		
1.4.1. Sprawność (P)	Uruchomić hamulec na urządzeniu do badania hamulców metodą statyczną.	Hamulec nie działa co najmniej na jednym kole.
1.4.2. Skuteczność (P)	Badanie wykonać na urządzeniu do badania hamulców metodą statyczną przy zadanej masie pojazdu.	Wskaźnik skuteczności wynosi mniej niż 16 % dla wszystkich pojazdów w odniesieniu do maksymalnej dopuszczalnej masy lub, dla pojazdów silnikowych, mniej niż 12 % w odniesieniu do maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masy pojazdu, w zależności od tego, która jest większa.
1.5. Sprawność układu hamowania długotrwałego	Kontrola wzrokowa oraz, w miarę możliwości, sprawdzenie, czy układ działa.	<p>a) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (nie dotyczy hamulca silnikowego).</p> <p>b) Układ nie działa.</p>
1.6. Układ przeciwblokujący	Kontrola wzrokowa wskaźnika ostrzegawczego.	<p>a) Awaria wskaźnika ostrzegawczego.</p> <p>b) Wskaźnik ostrzegawczy wskazuje uszkodzenie układu.</p>

Pozycja	Metoda	Nieprawidłowości
8. UCIAŻLIWOŚĆ		
8.2. Emisja spalin		
8.2.1 Emisja spalin z silników benzynowych		
8.2.1.1. Urządzenia kontrolne emisji spalin	Kontrola wzrokowa	<p>a) Brak fabrycznie montowanego urządzenia kontrolnego emisji spalin lub wyraźnie nieprawidłowe działanie urządzenia.</p> <p>b) Wycieki mogące mieć znaczący wpływ na pomiary emisji spalin.</p>
8.2.1.2. Emisja zanieczyszczeń gazowych (P)	<p>Pomiar z użyciem analizatora spalin zgodnie z wymogami ⁽⁶⁾. W przypadku pojazdów wyposażonych w odpowiednie pokładowe układy diagnostyczne (OBD), zamiast pomiaru emisji, prawidłowe działanie układu wydechowego można sprawdzić poprzez odpowiedni odczyt z urządzenia OBD, przy jednoczesnym sprawdzeniu prawidłowego działania układu OBD, przy silniku pracującym na biegu jałowym i zgodnie z zaleceniami producenta dotyczącymi kondycjonowania oraz zgodnie z innymi wymogami ⁽⁶⁾, uwzględniając odpowiednie tolerancje.</p> <p>Dopuszcza się pomiar za pomocą urządzenia do zdalnego pomiaru, potwierdzony za pomocą standardowych metod badań.</p>	<p>a) Emisja zanieczyszczeń gazowych przekracza poziom dopuszczalny określony przez producenta;</p> <p>b) lub, w przypadku braku takich danych, emisja CO przekracza:</p> <p>1) w przypadku pojazdów niewyposażonych w zaawansowany układ kontroli emisji spalin:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 4,5 % lub — 3,5 % <p>w zależności od daty pierwszej rejestracji lub dopuszczenia do ruchu po raz pierwszy, określonej w wymogach ⁽⁶⁾;</p> <p>2) w przypadku pojazdów wyposażonych w zaawansowany układ kontroli emisji spalin:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pomiar na biegu jałowym: 0,5 % — pomiar przy podwyższonej prędkości obrotowej biegu jałowego: 0,3 % lub — pomiar na biegu jałowym: 0,3 % ⁽⁷⁾ — pomiar przy podwyższonej prędkości obrotowej biegu jałowego: 0,2 % <p>w zależności od daty pierwszej rejestracji lub dopuszczenia do ruchu po raz pierwszy, określonej w wymogach ⁽⁶⁾.</p> <p>c) Sonda lambda poza zakresem $1 \pm 0,03$ lub brak zgodności ze specyfikacją producenta.</p> <p>d) Odczyt z pokładowego systemu diagnostycznego (OBD) wskazuje poważną awarię.</p> <p>e) Pomiar zdalny wskazuje na poważne niezgodności.</p>
8.2.2 Emisja spalin z silników wysokoprężnych (Diesla)		
8.2.2.1. Urządzenia kontrolne emisji spalin	Kontrola wzrokowa	<p>a) Brak fabrycznie montowanego urządzenia kontrolnego emisji spalin lub wyraźnie nieprawidłowe działanie urządzenia.</p>

Pozycja	Metoda	Nieprawidłowości
8.2.2.2. Zadymienie spalin (P)	<p>a) Zadymienie spalin mierzy się podczas swobodnego przyspieszania (bez obciążenia, od obrotów biegu jałowego do maksymalnej prędkości obrotowej) z dźwignią zmiany biegów w położeniu neutralnym i z włączonym sprzęgłem.</p> <p>b) Wstępne przygotowanie pojazdu:</p> <ol style="list-style-type: none"> Pojazdy można badać bez wstępnego przygotowywania, chociaż ze względów bezpieczeństwa należy sprawdzić, czy silnik jest rozgrzany i w zadowalającym stanie technicznym. Wymogi dotyczące przygotowania wstępnego: <ol style="list-style-type: none"> Silnik powinien być w pełni rozgrzany; na przykład temperatura oleju silnika mierzona za pomocą sondy umieszczonej w rurce wskaźnika poziomu oleju powinna wynosić co najmniej 80 °C lub odpowiadać normalnej temperaturze pracy silnika, jeżeli ta jest niższa, lub temperatura bloku silnika określana za pomocą pomiaru poziomu promieniowania podczerwonego powinna odpowiadać co najmniej temperaturze równoważnej. Jeżeli ze względu na budowę pojazdu pomiar ten jest niewykonalny, to temperaturę odpowiadającą normalnej pracy silnika można określić innymi sposobami, na przykład na podstawie zadziałania wentylatora chłodnicy. układ wydechowy należy przedmuchać przez co najmniej trzykrotne zwiększenie obrotów silnika bez obciążenia lub za pomocą innej równoważnej metody. <p>c) Procedura badania:</p> <ol style="list-style-type: none"> Przed rozpoczęciem cyklu swobodnego zwiększania obrotów silnik i ewentualne turbosprężarki powinny pracować na obrotach biegu jałowego. W przypadku silników wysokoprężnych o dużej mocy oznacza to odczekanie co najmniej 10 sekund po zwolnieniu pedału przyspieszenia. W celu rozpoczęcia każdego cyklu swobodnego zwiększania obrotów należy nacisnąć pedał przyspieszenia do oporu, szybko i płynnie (w czasie krótszym od jednej sekundy), lecz nie gwałtownie, tak aby uzyskać maksymalną dawkę paliwa, jaką może podać pompa wtryskowa. Podczas każdego cyklu swobodnego zwiększania obrotów pedał przyspieszenia należy zwolnić po osiągnięciu przez silnik maksymalnej prędkości 	<p>b) Wycieki mogące mieć znaczący wpływ na pomiary emisji spalin.</p> <p>a) W przypadku pojazdów po raz pierwszy zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu po dniu określonym w wymogach ^(*):</p> <p>poziom zadymienia przekracza poziom podany na tabliczce producenta;</p> <p>b) W przypadku braku danych lub gdy wymogi ^(*) nie zezwalają na stosowanie wartości odniesienia:</p> <p>— dla silników wolnossących: 2,5 m⁻¹,</p> <p>— dla silników turbodoładowanych: 3,0 m⁻¹, lub, w przypadku pojazdów określonych w wymogach ^(*) lub po raz pierwszy zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu po dniu określonym w wymogach ^(*), — 1,5 m⁻¹ ⁽⁶⁾</p> <p>c) Pomiar zdalny wskazuje na poważne niezgodności.</p>

Pozycja	Metoda	Nieprawidłowości
	<p>obrotowej lub, w przypadku pojazdów z automatyczną skrzynią biegów, prędkości podanej przez producenta, lub, jeśli nie została podana, dwóch trzecich prędkości maksymalnej. Można to sprawdzić poprzez odczyt prędkości obrotowej silnika lub pozostawienie wystarczającej ilości czasu od początku naciśnięcia pedału przyspieszenia do jego zwolnienia, co w przypadku pojazdów kategorii M₂, M₃, N₂ lub N₃ wynosi co najmniej dwie sekundy.</p> <p>4. Pojazdy uznaje się za niespełniające wymogów tylko wtedy, jeżeli średnie arytmetyczne z co najmniej trzech ostatnich cykli swobodnego zwiększania obrotów przekraczają wartość dopuszczalną. Można to obliczyć poprzez pominięcie każdego pomiaru, który znacząco odbiega od średniej z pomiarów lub od wyniku innego obliczenia statystycznego uwzględniającego rozrzut pomiarów. Państwa członkowskie mogą ograniczyć liczbę cykli badań.</p> <p>5. Aby uniknąć zbędnych badań, państwa członkowskie mogą zakwestionować pojazdy, dla których zmierzone wartości znacznie przekraczają wartości dopuszczalne po mniej niż trzech cyklach swobodnego zwiększania obrotów lub po cyklach przedmuchiwania. Podobnie w celu uniknięcia zbędnych badań państwa członkowskie mogą ocenić pozytywnie pojazdy, dla których zmierzone wartości są znacznie niższe od wartości dopuszczalnych po mniej niż trzech cyklach swobodnego zwiększania obrotów lub po cyklach przedmuchiwania, z uwzględnieniem odpowiednich tolerancji.</p> <p>Dopuszcza się pomiar za pomocą urządzenia do zdalnego pomiaru, potwierdzony za pomocą standardowych metod badawczych.</p>	

(¹) 48 % dla pojazdów bez układu przeciwblokującego ABS lub pojazdów, które otrzymały homologację typu przed 1 października 1991 r.

(²) 45 % dla pojazdów zarejestrowanych po 1988 r. lub po dniu określonym w przepisach (⁶), w zależności od tego, która data przypada później.

(³) 43 % dla przyczep z dyszlem i naczep zarejestrowanych po 1988 r. lub po dniu określonym w przepisach (⁶), w zależności od tego, która data przypada później.

(⁴) 2,2 m/s² dla pojazdów kategorii N₁, N₂ i N₃.

(⁵) Pojazdy, które otrzymały homologację typu zgodnie z wartościami granicznymi z wiersza A lub B w pkt 5.3.1.4. załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG zmienionej dyrektywą 98/69/WE lub późniejszą, lub zarejestrowane lub dopuszczone do ruchu po raz pierwszy po 1 lipca 2002 r.

(⁶) Pojazdy, które otrzymały homologację typu zgodnie z wartościami granicznymi z wiersza B w pkt 5.3.1.4. załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG zmienionej dyrektywą 98/69/WE lub późniejszą; wiersza B1, B2 lub C w pkt 6.2.1 załącznika I do dyrektywy 88/77/EWG zmienionej dyrektywą 1999/96/WE lub późniejszą, lub zarejestrowane lub dopuszczone do ruchu po raz pierwszy po 1 lipca 2008 r.

UWAGI:

(^h) »Wymogi« oznaczają: wymogi dotyczące homologacji typu obowiązujące w chwili pierwszej rejestracji lub dopuszczenia do ruchu po raz pierwszy, wymogi dotyczące wyposażenia lub prawodawstwo krajowe właściwe dla kraju rejestracji pojazdu.

DYREKTYWA KOMISJI 2010/48/UE

z dnia 5 lipca 2010 r.

dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na bezpieczeństwo ruchu drogowego, ochronę środowiska i uczciwą konkurencję należy zapewnić odpowiednie utrzymanie i kontrole pojazdów uczestniczących w ruchu, tak aby zachowywały właściwości określone w homologacji typu w sposób zasadniczo nie pogorszony przez cały okres użytkowania.
- (2) Normy i metody, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2009/40/WE, należy uszczegółowić oraz dostosować do postępu technicznego, tak aby poprawić jakość badań zdatności pojazdów do ruchu drogowego na terenie Unii Europejskiej w opłacalny ekonomicznie sposób.
- (3) Należy uwzględnić wnioski z dwóch niedawno zakończonych projektów – Autofore⁽²⁾ i Idelsy⁽³⁾ w zakresie przyszłych możliwości badań zdatności pojazdów do ruchu drogowego oraz wyniki otwartego i merytorycznego dialogu z zainteresowanymi stronami.
- (4) Z uwagi na aktualny poziom zaawansowania technicznego pojazdów wykaz badanych podzespołów powinien również obejmować nowoczesne układy elektroniczne.
- (5) W celu dalszej harmonizacji badań zdatności pojazdów należy wprowadzić odpowiednie metody badań w odniesieniu do każdego badanego elementu.
- (6) Aby umożliwić dalszą harmonizację i zapewnić stosowanie spójnych norm, dla każdego badanego elementu należy opracować otwarty wykaz podstawowych kryteriów uznania stanu technicznego za niezadowalający, analogiczny do stosowanego już wykazu dla układów hamulcowych.
- (7) Badania zdatności pojazdów do ruchu drogowego powinny obejmować wszystkie elementy badanego pojazdu odpowiednio do jego projektu, budowy i wyposażenia. Z tego względu, w razie potrzeby, należy uwzględnić szczególne wymagania dotyczące poszczególnych kategorii pojazdów.
- (8) Na podstawie art. 5 lit. e) dyrektywy 2009/40/WE państwa członkowskie rozszerzyły obowiązek okresowych badań technicznych na inne kategorie pojazdów. W celu dalszej harmonizacji badań należy w nich uwzględnić metody i normy dotyczące takich kategorii pojazdów. Badania powinny być wykonywane z wykorzystaniem aktualnie dostępnych technik i sprzętu, bez demontażu ani usuwania części pojazdu za pomocą narzędzi.
- (9) Oprócz pozycji dotyczących bezpieczeństwa, zabezpieczeń i ochrony środowiska kontrola drogowa powinna obejmować identyfikację pojazdu w celu wyboru odpowiednich badań i norm kontrolnych, co umożliwi zarejestrowanie wyników badań i egzekwowanie zgodności z innymi wymogami prawnymi.
- (10) Aby usprawnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego i poprawić jakość metod stosowanych w badaniach zdatności do ruchu drogowego, wyniki badania należy przedstawić w postaci certyfikatu stwierdzającego zdatność do ruchu drogowego, który powinien zawierać określone elementy podstawowe.
- (11) Należy podjąć dalsze działania w celu opracowania alternatywnych metod badania stanu technicznego pojazdów napędzanych silnikami wysokoprężnymi (Diesla), w szczególności w zakresie emisji NO_x i cząstek stałych z uwzględnieniem nowoczesnych układów obróbki spalin.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego Dyrektywy w sprawie Badań Zdatności do Ruchu Drogowego Pojazdów Silnikowych i ich Przyczep, ustanowionego w art. 7 dyrektywy 2009/40/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 12.⁽²⁾ Program badawczy „Autofore” dotyczący przyszłych możliwości zapewnienia zdatności pojazdów do ruchu drogowego w Unii Europejskiej http://ec.europa.eu/transport/roadsafety/publications/projectfiles/autofore_en.htm⁽³⁾ IDELSY Inicjatywa na rzecz diagnostyki układów elektronicznych w pojazdach silnikowych do celów okresowych badań technicznych, http://ec.europa.eu/transport/roadsafety/publications/projectfiles/idelsy_en.htm

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do dyrektywy 2009/40/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r., z wyjątkiem przepisów załącznika II pkt 3, które wchodzi w życie 31 grudnia 2013 r. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Załącznik II do dyrektywy 2009/40/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

PODZESPOŁY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWYM BADANIOM

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie
2. Zakres kontroli
3. Certyfikat stwierdzający zdolność do ruchu drogowego
4. Minimalne wymagania dotyczące kontroli
 0. Identyfikacja pojazdu
 1. Układ hamulcowy
 2. Układ kierowniczy
 3. Widoczność
 4. Urządzenia oświetlenia i elementy układu elektrycznego
 5. Osie, koła opony, zawieszenie
 6. Podwozie i elementy przymocowane do podwozia
 7. Inne wyposażenie
 8. Uciążliwość
 9. Badania dodatkowe dla pojazdów kategorii M2 i M3 przeznaczonych do przewozu osób

1. WPROWADZENIE

Niniejszy załącznik określa układy i podzespoły pojazdu, które podlegają badaniu, oraz opisuje metody badania ww. elementów oraz kryteria uznania stanu technicznego pojazdu za niezadawalający.

W przypadku pojazdów, w których wykryto nieprawidłowości w podzespołach wymienionych poniżej, właściwe władze państwa członkowskiego powinny opracować procedurę ustalenia warunków używania pojazdu w ruchu drogowym do czasu uzyskania pozytywnego wyniku z następujących badań zdolności do ruchu drogowego.

Badanie obejmuje co najmniej wymienione poniżej podzespoły, o ile dotyczą one wyposażenia zamontowanego w pojeździe podlegającym badaniu w danym państwie członkowskim.

Badania należy wykonywać z wykorzystaniem aktualnie dostępnych technik i sprzętu bez demontażu czy usuwania jakichkolwiek części pojazdu za pomocą narzędzi.

Wszystkie niżej wymienione podzespoły podlegają obowiązkowej kontroli podczas okresowego badania pojazdu, z wyjątkiem pozycji oznaczonych symbolem (X), które dotyczą stanu technicznego pojazdu i jego zdolności do ruchu drogowego, jednak ich kontrola nie jest niezbędna w ramach badania okresowego.

„Kryteriów uznania stanu technicznego za niezadawalający” nie stosuje się w przypadku wymogów, które w chwili rejestracji lub dopuszczenia pojazdu do ruchu po raz pierwszy nie były obowiązujące na mocy właściwych przepisów homologacyjnych, lub wymogów dotyczących doposażania.

Jeżeli dla danego podzespołu przewidziano kontrolę w postaci kontroli wzrokowej, to inspektor powinien w miarę możliwości nie tylko obejrzeć dany element, ale również sprawdzić go dotykowo, ocenić wydawany dźwięk lub użyć innych odpowiednich sposobów kontroli bez użycia przyrządów.

2. ZAKRES KONTROLI

Kontrola obejmuje co najmniej wymienione poniżej pozycje, o ile dotyczą wyposażenia zamontowanego w pojeździe podlegającym badaniu.

0. Identyfikacja pojazdu
 1. Układ hamulcowy
 2. Układ kierowniczy

3. Widoczność

4. Urządzenia oświetlenia i elementy układu elektrycznego

5. Osie, koła, opony, zawieszenie

6. Podwozie i elementy przymocowane do podwozia

7. Inne wyposażenie

8. Uciążliwość

(9) Badania dodatkowe dla pojazdów kategorii M2 i M3 przeznaczonych do przewozu osób

3. CERTYFIKAT STWIERDZAJĄCY ZDATNOŚĆ DO RUCHU DROGOWEGO

Przewoźnik odpowiedzialny za pojazd lub kierowca otrzymują pisemne zawiadomienie o wykrytych usterkach, wyniku badania i jego skutkach prawnych.

Certyfikat stwierdzający zdatność do ruchu drogowego wydane w przypadku obowiązkowych badań okresowych pojazdu powinien zawierać co najmniej następujące dane:

1. numer identyfikacyjny pojazdu VIN
2. numer rejestracyjny i oznaczenie kraju rejestracji pojazdu
3. miejsce i datę badania
4. odczyt licznika przebiegu w momencie badania, jeżeli dane są dostępne
5. kategorię pojazdu, jeżeli dane są dostępne
6. wykryte usterki (zalecana kolejność zgodnie z pkt 5 niniejszego załącznika) i ich kategorię
7. ogólną ocenę pojazdu
8. datę następnego okresowego badania technicznego (jeżeli nie określono w inny sposób)
9. nazwę organu kontrolnego i podpis lub symbol identyfikacyjny inspektora, który przeprowadził badanie

4. MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE KONTROLI

Kontrola obejmuje co najmniej wymienione poniżej pozycje i wykonywana jest zgodnie z minimalnymi wymogami i metodami określonymi poniżej. W rubryce „Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający” podano przykłady możliwych do wykrycia usterek.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający
-------------------	--------	---

0. IDENTYFIKACJA POJAZDU

0.1. Tablice rejestracyjne (jeżeli są obowiązkowe na podstawie wymogów ⁽⁴⁾)	Kontrola wzrokowa.	a) Brak tablicy/tablic lub jej/ich mocowanie grozi odpadnięciem. b) Brakujące elementy numeru rejestracyjnego lub tablica nieczytelna. c) Tablica niezgodna z dokumentami lub danymi pojazdu.
0.2. Numer identyfikacyjny pojazdu/numer podwozia/numer seryjny	Kontrola wzrokowa.	a) Brak numeru lub nie można go odszukać. b) Numer niekompletny lub nieczytelny. c) Numer niezgodny z dokumentami lub danymi pojazdu.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadawalający
1. UKŁAD HAMULCOWY		
1.1. Stan techniczny i działanie		
1.1.1. Sworzeń pedału/dźwigni ręcznej hamulca nożnego	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego. <i>Uwaga:</i> Pojazdy ze wspomaganiem układu hamulcowego należy sprawdzać przy wyłączonym silniku.	a) Zbyt ciasne pasowanie sworznia. b) Nadmierne zużycie lub zbyt duży luz.
1.1.2. Stan pedału hamulcowego/dźwigni ręcznej hamulca i skok elementu uruchamiającego hamulce	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego. <i>Uwaga:</i> Pojazdy ze wspomaganiem układu hamulcowego należy sprawdzać przy wyłączonym silniku.	(a) Nadmierny lub zbyt mały skok jałowy. (b) Pedał hamulca nie zwalnia się (luzuje) prawidłowo. (c) Brak nakładki przeciwpoślizgowej na pedale hamulca, nakładka luźna lub wytarta do gładkości.
1.1.3. Pompa podciśnienia lub sprężarka i zbiorniki	Kontrola wzrokowa elementów pod normalnym ciśnieniem roboczym. Należy zmierzyć czas do uzyskania bezpiecznego ciśnienia lub podciśnienia roboczego oraz sprawdzić działanie wskaźnika ostrzegawczego, zabezpieczającego zaworu wieloobwodowego i zaworu upustowego.	a) Niewystarczające ciśnienie/podciśnienie do przynajmniej dwukrotnego uruchomienia hamulców po zadziałaniu urządzenia ostrzegawczego (lub gdy wskaźnik pokazuje za małą wartość). b) Czas do uzyskania bezpiecznego ciśnienia lub podciśnienia roboczego niezgodny z wymogami ⁽⁴⁾ c) Zawór wieloobwodowy zabezpieczający lub zawór upustowy nie działa. d) Wypływ powietrza powodujący zauważalny spadek ciśnienia lub słyszalny wypływ powietrza. e) Uszkodzenia zewnętrzne mogące mieć wpływ na działanie układu hamulcowego.
1.1.4. Manometr lub wskaźnik ostrzegawczy niskiego ciśnienia	Kontrola działania.	Nieprawidłowe działanie lub uszkodzenie manometru lub wskaźnika.
1.1.5. Zawór sterujący hamulca postojowego	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	a) Zawór sterujący pęknięty, uszkodzony lub nadmiernie zużyty. b) Niepewne połączenie urządzenia sterującego z zaworem lub niepewne osadzenie zaworu. c) Luźne połączenia lub nieszczelność układu. d) Niezadawalające działanie.
1.1.6. Urządzenie uruchamiające hamulec postojowy, dźwignia sterująca, zapadka hamulca postojowego, elektroniczny hamulec postojowy	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	a) Mechanizm zapadkowy nie blokuje. b) Nadmierne zużycie sworznia dźwigni lub mechanizmu zapadkowego. c) Nadmierny skok dźwigni oznaczający niewłaściwe ustawienie. d) Brak urządzenia uruchamiającego, urządzenie uszkodzone lub nie działa. e) Nieprawidłowe działanie, wskaźnik ostrzegawczy pokazuje awarię.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
1.1.7. Zawory hamulcowe (nożne, luzujące, regulujące)	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Zawór uszkodzony lub nadmierny wypływ powietrza. b) Nadmierny ubytek oleju ze sprężarki. c) Niepewne lub niewłaściwe mocowanie zaworu. d) Ubytek lub wyciek płynu hamulcowego.
1.1.8. Połączenie z hamulcami przyczepy (elektryczne i pneumatyczne)	Należy rozłączyć i ponownie połączyć wszystkie połączenia układu hamulcowego pomiędzy pojazdem ciągniętym a przyczepą.	<ul style="list-style-type: none"> a) Uszkodzona osłona izolacyjna lub szybkozłącze. b) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie osłony lub zaworu. c) Nadmierne wycieki. d) Nieprawidłowe działanie.
1.1.9. Zbiornik sprężonego powietrza	Kontrola wzrokowa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Zbiornik uszkodzony, skorodowany lub nieszczelny. b) Urządzenie osuszające nie działa. c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie zbiornika.
1.1.10. Urządzenia wspomagające układ hamulcowy, pompa hamulcowa (układy hydrauliczne)	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Urządzenie wspomagające jest uszkodzone lub nie działa. b) Uszkodzenie pompy hamulcowej lub wyciek. c) Niepewne mocowanie pompy hamulcowej. d) Zbyt niski poziom płynu hamulcowego. e) Brakująca nasadka zbiornika pompy hamulcowej. f) Świeci się wskaźnik ostrzegawczy płynu hamulcowego lub wskaźnik jest uszkodzony. g) Nieprawidłowe działanie wskaźnika ostrzegawczego poziomu płynu hamulcowego.
1.1.11. Sztywne przewody hamulcowe	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Stan przewodów grozi awarią lub pęknięciem. b) Wycieki z przewodów lub połączeń. c) Przewody uszkodzone lub nadmiernie skorodowane. d) Przewody przemieszczone.
1.1.12. Elastyczne przewody hamulcowe	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Stan przewodów grozi awarią lub pęknięciem. b) Przewody są uszkodzone, przecierają się, są poskręcane lub zbyt krótkie. c) Wycieki z przewodów lub połączeń. d) Przewody pęcznią pod ciśnieniem. e) Porowatość.
1.1.13. Okładziny i klocki hamulcowe	Kontrola wzrokowa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Nadmierne zużycie klocków lub okładzin. b) Zanieczyszczenia (olej, smar itp.). c) Brak okładziny lub klocka.
1.1.14. Bębny hamulcowe, tarcze hamulcowe	Kontrola wzrokowa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Nadmierne zużycie bębna lub tarczy; korozja, rysy lub pęknięcia na powierzchni; niepewne mocowanie lub widoczne pęknięcia.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
		<ul style="list-style-type: none"> b) Zanieczyszczenie bębna lub tarczy (olej, smar itp.). c) Brak bębna lub tarczy. d) Niepewne mocowanie tylnej płyty hamulca.
1.1.15. Linki hamulcowe, drążki, mechanizm dźwigni, połączenia	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Linka uszkodzona lub splątana. b) Nadmierne zużycie lub korozja elementu. c) Niepewne mocowanie linki, drążka lub połączenia. d) Uszkodzenie koryta linki. e) Ograniczenie swobodnego ruchu elementów układu hamulcowego. f) Nieprawidłowy ruch dźwigni/połączeń wskazujący na złe ustawienie lub nadmierne zużycie.
1.1.16. Urządzenia uruchamiające hamulce (w tym hamulce sprężynowe lub cylindry hydrauliczne)	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Pęknięcie lub uszkodzenie urządzenia uruchamiającego. b) Wyciek z urządzenia uruchamiającego. c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie urządzenia uruchamiającego. d) Nadmierna korozja urządzenia uruchamiającego. e) Zbyt mały lub zbyt duży skok tłoka lub mechanizmu przeponowego. f) Brak osłony chroniącej przed brudem lub nadmierne jej uszkodzenie.
1.1.17. Korektor siły hamowania	Kontrola wzrokowa elementów podczas pracy układu hamulcowego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Uszkodzone połączenie. b) Nieprawidłowe ustawienia połączenia. c) Zawór zatarty lub nie działa. d) Brak korektora. e) Brak tabliczki znamionowej. f) Dane na tabliczce nieczytelne lub niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾
1.1.18. Korektory i wskaźniki luzu	Kontrola wzrokowa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Korektor uszkodzony, zatarty lub wykazujący nietypowy ruch, nadmierne zużycie lub nieprawidłowe ustawienie. b) Nieprawidłowa praca korektora. c) Nieprawidłowy montaż lub wymiana.
1.1.19. Układ hamowania długotrwałego (o ile jest wymagany lub zamontowany)	Kontrola wzrokowa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Niepewne połączenia lub mocowanie. b) Brak układu lub wyraźnie nieprawidłowe działanie.
1.1.20. Automatyczne działanie hamulców przyczepy	Należy rozłączyć połączenie hamulcowe między pojazdem ciągnącym a przyczepą.	Hamulec przyczepy nie załącza się automatycznie po rozłączeniu sprzęgu.
1.1.21. Kompletny układ hamulcowy	Kontrola wzrokowa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Inne urządzenia układu hamulcowego (np. pompa płynu zapobiegającego zamarzaniu, osuszacz powietrza itp.) wykazują uszkodzenia zewnętrzne lub nadmierną korozję w stopniu wykazującym negatywny wpływ na działanie układu hamulcowego. b) Wypływ powietrza lub wyciek płynu zapobiegającego zamarzaniu.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
		c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie dowolnego elementu. d) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka dowolnego elementu ⁽¹⁾
1.1.22. Połączenia testowe (o ile są wymagane lub zamontowane)	Kontrola wzrokowa	a) Brak. b) Uszkodzenie, wyciek lub niesprawność.

1.2. Skuteczność i sprawność hamulca roboczego

1.2.1. Sprawność	Badanie wykonać na urządzeniu do badania hamulców metodą statyczną; jeżeli takie urządzenie jest niedostępne podczas kontroli drogowej – stopniowo zwiększać siłę hamowania do osiągnięcia wartości maksymalnej.	a) Zbyt mała siła hamowania co najmniej na jednym kole. b) Siła hamowania na danym kole wynosi mniej niż 70 % największej zmierzonej siły hamowania na drugim kole tej samej osi. W przypadku kontroli drogowej: podczas hamowania pojazd ściąga nadmiernie w bok. c) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (zakleszczanie). d) Nietypowe opóźnienie w działaniu hamulców na dowolnym kole. e) Nadmierne wahania siły hamowania w czasie każdego pełnego obrotu koła.
1.2.2. Skuteczność	Badanie wykonać na urządzeniu do badania hamulców metodą statyczną lub, jeżeli jest to niemożliwe z przyczyn technicznych, badanie należy wykonać na drodze z użyciem opóźnieniomierza z funkcją zapisu. Badanie pojazdów lub przyczep o dopuszczalnej masie całkowitej ponad 3 500 kg należy wykonać zgodnie z normą ISO 21069 lub z użyciem metod równoważnych. Badania drogowe wykonuje się na płaskim i prostym odcinku drogi przy suchej nawierzchni.	Skuteczność mniejsza niż następujące wartości minimalne: Pojazdy zarejestrowane po raz pierwszy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy: — Kategoria N1 50 % — Kategoria M1 58 % — Kategoria M2 i M3 50 % — Kategoria N2 i N3 50 % — Kategoria O2 (XX) ^(c) , O3 i O4 — naczepy 45 % — przyczepy z dyszlem 50 % Pojazdy zarejestrowane przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy: Kategoria N1 45 % Kategoria M1, M2 i M3 50 % ⁽²⁾ Kategoria N2 i N3 43 % ⁽³⁾ Kategoria O2 (XX) ^(c) , O3 i O4 40 % ⁽⁴⁾ Inne kategorie (XX) ^(c) . — Kategorie L (oba hamulce): — Kategoria L1e: 42 % — Kategoria L2e, L6e: 40 % — Kategoria L3e: 50 % — Kategoria L4e: 46 % — Kategoria L5e, L7e: 44 % — Kategorie L (hamulec tylnego koła): — wszystkie kategorie: 25 %

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający
1.3. Sprawność i skuteczność pomocniczego (awaryjnego) układu hamulcowego (jeżeli występuje jako oddzielny układ)		
1.3.1. Sprawność	Jeżeli hamulec pomocniczy i hamulec roboczy stanowią oddzielne układy, należy zastosować metodę określoną w pkt 1.2.1.	<ul style="list-style-type: none"> a) Zbyt mała siła hamowania co najmniej na jednym kole. b) Siła hamowania na danym kole wynosi mniej niż 70 % największej zmierzonej siły hamowania na drugim kole tej samej osi. W przypadku kontroli drogowej: podczas hamowania pojazd ściąga nadmiernie w bok. c) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (zakleszczanie).
1.3.2. Skuteczność	Jeżeli hamulec pomocniczy i hamulec roboczy stanowią oddzielne układy, należy zastosować metodę określoną w pkt 1.2.2.	Siła hamowania mniejsza niż 50 % ⁽⁵⁾ sprawności hamulca roboczego określonej w pkt 1.2.2 w odniesieniu do dopuszczalnej masy całkowitej lub, w przypadku naczep, do sumy dopuszczalnego nacisku na osie. (z wyjątkiem L1e i L3e).
1.4. Sprawność i skuteczność postojowego układu hamulcowego		
1.4.1. Sprawność	Uruchomić hamulec na urządzeniu do badania hamulców metodą statyczną lub podczas badania drogowego z użyciem opóźniomierza.	Hamulec nie działa po jednej stronie lub, w przypadku badania drogowego, pojazd ściąga nadmiernie w bok.
1.4.2. Skuteczność	Badanie wykonać na urządzeniu do badania hamulców metodą statyczną lub badanie drogowe z użyciem opóźniomierza z funkcją zapisu lub wskazaniem, lub badanie zjazdu ze wzniesienia o znanym stopniu nachylenia. Pojazdy do przewozu towarów należy w miarę możliwości badać razem z ładunkiem.	Wskaźnik skuteczności wynosi mniej niż 16 % dla wszystkich pojazdów w odniesieniu do maksymalnej dopuszczalnej masy lub, dla pojazdów silnikowych, mniej niż 12 % w odniesieniu do maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masy pojazdu, w zależności od tego, która jest większa. (z wyjątkiem L1e i L3e).
1.5. Sprawność układu hamowania długotrwałego	Kontrola wzrokowa oraz, w miarę możliwości, sprawdzenie, czy układ działa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (nie dotyczy hamulca silnikowego). b) Układ nie działa.
1.6. Układ przeciwblokujący (ABS)	Kontrola wzrokowa i kontrola wskaźnika ostrzegawczego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Awaria wskaźnika ostrzegawczego. b) Wskaźnik ostrzegawczy wskazuje uszkodzenie układu. c) Uszkodzenie lub brak czujników prędkości obrotowej kół. d) Uszkodzone połączenia elektryczne. e) Uszkodzenie lub brak innych elementów.
1.7. Elektroniczny układ hamulcowy (EBS)	Kontrola wzrokowa wskaźnika ostrzegawczego.	<ul style="list-style-type: none"> a) Awaria wskaźnika ostrzegawczego. b) Wskaźnik ostrzegawczy wskazuje uszkodzenie układu.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
2. UKŁAD KIEROWNICZY		
2.1. Stan techniczny		
2.1.1. Stan przekładni kierowniczej	Ustawić pojazd na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku z kołami w górze lub na obrotnicach. Skręcić kierownicę od skrajnego położenia w lewo do skrajnego położenia w prawo. Kontrola wzrokowa działania przekładni kierowniczej.	<ul style="list-style-type: none"> a) Oporna praca przekładni. b) Skręcenie wału z sektorem lub zużycie wielowypustu. c) Nadmierne zużycie wału z sektorem. d) Zbyt duży luz na wale z sektorem. e) Wyciek.
2.1.2. Mocowanie osłony przekładni kierowniczej	Ustawić pojazd na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku z kołami na podłożu, skręcić kierownicę w prawo i w lewo lub zastosować odpowiednio przystosowany wykrywacz luzu na kole. Kontrola wzrokowa mocowania obudowy przekładni do podwozia.	<ul style="list-style-type: none"> a) Nieprawidłowe mocowanie osłony przekładni kierowniczej. b) Wydłużenie otworów do mocowania w podwoziu. c) Brak śrub mocujących lub śruby ułamane. d) Pęknięcie osłony przekładni kierowniczej.
2.1.3. Stan połączeń układu kierowniczego	Ustawić pojazd na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku z kołami na podłożu, skręcić kierownicę w prawo i w lewo lub zastosować odpowiednio przystosowany wykrywacz luzu na kole. Kontrola wzrokowa elementów mechanizmu pod względem zużycia, pęknięć i pewności mocowania.	<ul style="list-style-type: none"> a) Ruch elementów względem siebie wymagający naprawy. b) Nadmierne zużycie przegubów. c) Pęknięcia lub odkształcenie dowolnego elementu. d) Brak urządzeń blokujących. e) Nieprawidłowe ustawienie elementów (np. drążka poprzecznego lub drążka wzdłużnego). f) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka. g) Brak, uszkodzenie lub znaczące zużycie osłony.
2.1.4. Działanie połączeń układu kierowniczego	Ustawić pojazd na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku z kołami na podłożu i przy włączonym silniku (wspomaganie układu kierowniczego) i skręcić kierownicę od skrajnego położenia w lewo do skrajnego położenia w prawo. Kontrola wzrokowa ruchu połączeń.	<ul style="list-style-type: none"> a) Poruszające się części połączeń kolidują z nieruchomą częścią podwozia. b) Brak ograniczników skretu lub ograniczniki nie działają.
2.1.5. Wspomaganie układu kierowniczego	Sprawdzić ewentualne wycieki z układu kierowniczego i poziom płynu w zbiorniku hydraulicznego układu wspomagania (jeżeli poziom jest widoczny). Postawić pojazd na kołach, włączyć silnik i sprawdzić, czy wspomaganie układu kierowniczego działa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Wyciek płynu. b) Za niski poziom płynu. c) Mechanizm nie działa. d) Pęknięcie lub niepewne mocowanie mechanizmu. e) Nieprawidłowe ustawienie lub zanieczyszczenie elementów. f) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka. g) Uszkodzenie lub nadmierna korozja przewodów.
2.2. Kierownica i kolumna kierownicy		
2.2.1. Stan kierownicy	Postawić pojazd na kołach i obracać koło kierownicy w obie strony dookoła osi kolumny i pod lekkim naciskiem skierowanym do dołu i do góry. Kontrola wzrokowa luzu.	<ul style="list-style-type: none"> a) Ruch kierownicy względem kolumny kierownicy, wskazujący na luz. b) Brak urządzenia ustalającego na piaście koła kierownicy.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający
		c) Pęknięcie lub luz na piąście koła kierownicy, obręczy lub ramionach kierownicy.
2.2.2. Kolumna kierownicy/jarzma i widelce	Ustawić pojazd na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku, ciężar pojazdu opiera się na podłożu, pchać i ciągnąć kierownicę wzdłuż osi kolumny; pchać kierownicę w różnych kierunkach pod kątem prostym do kolumny/widelca. Kontrola wzrokowa luzu i stanu przegubów elastycznych lub uniwersalnych.	a) Zbyt duży ruch środka koła kierownicy w górę lub w dół. b) Zbyt duży ruch górnej części kolumny na zewnątrz okręgu w stosunku do osi kolumny. c) Zużyty przegub elastyczny. d) Uszkodzone mocowanie. e) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.
2.3. Luz sumaryczny na kole kierownicy	Ustawić pojazd na kołach na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku, włączyć silnik (dla pojazdów ze wspomaganie układu kierowniczego) i ustawić koła do jazdy na wprost. Delikatnie skrócić kierownicę w lewo i w prawo do poruszenia kół jezdnych. Kontrola wzrokowa luzu.	Zbyt duży luz kierownicy (na przykład, dany punkt na obręczy koła przesuwają się o więcej niż jedną piątą średnicy koła kierownicy lub niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾).
2.4. Ustawienie kół (X) ^(b)	Sprawdzić ustawienie kół kierowanych za pomocą odpowiednich przyrządów.	Ustawienie niezgodne z danymi producenta pojazdu lub wymogami ⁽⁴⁾ .
2.5. Obrotnica osi kierowanej przyczepy	Kontrola wzrokowa lub sprawdzenie za pomocą odpowiednio przystosowanego wykrywacza luzu na kole.	a) Uszkodzenie lub pęknięcie elementu. b) Zbyt duży luz. c) Uszkodzone mocowanie.
2.6. Elektroniczne wspomaganie układu kierowniczego (EPS)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie zgodności między skrętem koła kierownicy a skrętem kół przy włączeniu i wyłączeniu silnika	a) Wskaźnik awarii układu EPS wskazuje dowolny rodzaj awarii w układzie. b) Niezgodność między skrętem koła kierownicy a skrętem kół. c) Wspomaganie nie działa.

3. WIDOCZNOŚĆ

3.1. Pole widzenia	Kontrola wzrokowa z siedzenia kierowcy.	Przeszkody w polu widzenia kierowcy znacząco ograniczające widoczność do przodu lub na boki.
3.2. Stan szyby	Kontrola wzrokowa.	a) Pęknięcia lub przebarwienia szyby szklanej lub płyty przezroczystej (o ile jest dozwolona). b) Szyba szklana lub płyta przezroczysta (włącznie z folią odbłaskową lub barwioną) niezgodne ze specyfikacjami określonymi w wymogach ⁽⁴⁾ (XX) ^(c) , c) Niedopuszczalny stan techniczny szyby szklanej lub płyty przezroczystej.
3.3. Lusterka wsteczne lub inne urządzenia o takiej funkcji	Kontrola wzrokowa.	a) Brak lusterka lub urządzenia, lub mocowanie niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾ . b) Lusterko lub urządzenie nie działa, jest uszkodzone, luźne lub niepewnie zamocowane.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
3.4. Wycieraczki przedniej szyby	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Brak wycieraczek lub wycieraczki nie działają. b) Brak pióra wycieraczki lub jego wyraźne uszkodzenie.
3.5. Spryskiwacze przedniej szyby	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Spryskiwacze nie działają prawidłowo.
3.6. Instalacja odmgławiająca (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Układ nie działa lub jest wyraźnie uszkodzony.

4. ŚWIATŁA, ŚWIATŁA ODBŁASKOWE I WYPOSAŻENIE ELEKTRYCZNE

4.1. Światła drogowe i mijania

4.1.1. Stan i działanie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Brak światła lub źródła światła, lub jego uszkodzenie. b) Brak układu projektorowego (odbłyśnik i klosz) lub jego uszkodzenie. c) Niepewne mocowanie światła.
4.1.2. Ustawienie	Sprawdzić ustawienie poziome strumienia świetlnego każdego światła mijania za pomocą urządzenia do sprawdzania ustawienia światła lub ekranu.	Ustawienie światła mijania/drogowych niezgodne z zakresem wskazanym w wymogach ^(a) .
4.1.3. Przełączniki	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ^(a) (dotyczy liczby światła włączanych jednocześnie). b) Nieprawidłowe działanie przełącznika.
4.1.4. Zgodność z wymogami ^(a) .	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ^(a) . b) Akcesoria na kloszu lub źródle światła, które w oczywisty sposób zmniejszają natężenie światła lub zmieniają jego barwę. c) Brak zgodności światła (urządzenia) ze źródłem światła.
4.1.5. Urządzenia do regulacji ustawienia światła (jeżeli są obowiązkowe)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania, jeżeli istnieje taka możliwość.	a) Urządzenie nie działa. b) Obsługa urządzenia ręcznego niemożliwa z siedzenia kierowcy.
4.1.6. Urządzenie do oczyszczania światła drogowych/mijania (jeżeli jest obowiązkowe)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania, jeżeli istnieje taka możliwość.	Urządzenie nie działa.

4.2. Przednie i tylne światła pozycyjne, światła obrysowe boczne i górne

4.2.1. Stan i działanie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Uszkodzenie źródła światła. b) Uszkodzenie klosza. c) Niepewne mocowanie światła.
-------------------------	--	--

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
4.2.2 Przelącniki	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Przelącnik działa niezgodnie z wymogami ^(a) . b) Nieprawidłowe działanie przelącnika.
4.2.3. Zgodność z wymogami ^(a) .	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ^(a) . b) Akcesoria na kloszu lub źródle światła, które w oczywisty sposób zmniejszają natężenie światła lub zmieniają jego barwę.
4.3. Światła stopu		
4.3.1. Stan i działanie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Uszkodzenie źródła światła. b) Uszkodzenie klosza. c) Niepewne mocowanie światła.
4.3.2. Przelącniki	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Przelącnik działa niezgodnie z wymogami ^(a) . b) Nieprawidłowe działanie przelącnika.
4.3.3. Zgodność z wymogami ^(a) .	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ^(a) .
4.4. Światła kierunkowskazu i światła awaryjne		
4.4.1. Stan i działanie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Uszkodzenie źródła światła. b) Uszkodzenie klosza. c) Niepewne mocowanie światła.
4.4.2. Przelącniki	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Przelącnik działa niezgodnie z wymogami ^(a) .
4.4.3. Zgodność z wymogami ^(a) .	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ^(a) .
4.4.4. Częstotliwość błysków kierunkowskazów	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Częstotliwość błysków kierunkowskazów niezgodna z wymogami ^(a) .
4.5. Przednie i tylne światła przeciwmgielne		
4.5.1. Stan i działanie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Uszkodzenie źródła światła. b) Uszkodzenie klosza. c) Niepewne mocowanie światła.
4.5.2. Ustawienie (X) ^(b)	Włączenie i sprawdzenie za pomocą urządzenia do sprawdzania ustawienia świateł.	Niewłaściwe ustawienie granicy światła i cienia przedniego światła przeciwmgielnego w płaszczyźnie poziomej.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
4.5.3. Przełączniki	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾ .
4.5.4. Zgodność z wymogami ⁽⁴⁾ .	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ⁽⁴⁾ b) Układ działa niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾
4.6. Światła cofania		
4.6.1. Stan i działanie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Uszkodzenie źródła światła. b) Uszkodzenie klosza. c) Niepewne mocowanie światła.
4.6.2. Zgodność z wymogami ⁽⁴⁾	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ⁽⁴⁾ . b) Układ działa niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾ .
4.6.3. Przełączniki	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾ .
4.7. Światło oświetlające tylną tablicę rejestracyjną		
4.7.1. Stan i działanie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Urządzenie wysyła światło skierowane bezpośrednio do tyłu. b) Uszkodzenie źródła światła. c) Niepewne mocowanie światła.
4.7.2. Zgodność z wymogami ⁽⁴⁾	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Układ działa niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾ .
4.8. Światła odblaskowe, oznakowanie odblaskowe i tylne tablice odblaskowe		
4.8.1. Stan	Kontrola wzrokowa.	a) Nieprawidłowe funkcjonowanie lub uszkodzenie urządzeń odblaskowych. b) Niepewne mocowanie odblasków.
4.8.2. Zgodność z wymogami ⁽⁴⁾	Kontrola wzrokowa.	Urządzenie, jego położenie lub barwa odbijanego światła niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾ .
4.9. Wymagane wskaźniki kontrolne urządzeń oświetlenia		
4.9.1. Stan i działanie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Wskaźniki nie działają.
4.9.2. Zgodność z wymogami ⁽⁴⁾	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Brak zgodności z wymogami ⁽⁴⁾ .

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
4.10. Połączenia elektryczne między pojazdem ciągnącym a przyczepą lub naczepą	Kontrola wzrokowa: w miarę możliwości należy sprawdzić ciągłość elektryczną instalacji.	a) Niepewne mocowanie elementów nieruchomych. b) Uszkodzenie lub zużycie izolacji. c) Nieprawidłowe działanie połączeń elektrycznych przyczepy lub pojazdu ciągnącego.
4.11. Złącza i przewody elektryczne	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku, obejmująca w niektórych przypadkach także komorę silnikową.	a) Niepewne mocowanie lub niewłaściwe zabezpieczenie instalacji elektrycznej. b) Instalacja w złym stanie. c) Uszkodzona lub zużyta izolacja.
4.12. Dodatkowe światła i światła odblaskowe (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Światło lub światło odblaskowe zamontowane niezgodnie z wymogami ^(a) . b) Światło działa niezgodnie z wymogami ^(a) . c) Niepewne mocowanie światła lub światła odblaskowego.
4.13. Akumulator(-y)	Kontrola wzrokowa.	a) Niepewne mocowanie. b) Wyciek. c) Uszkodzony wyłącznik akumulatora (jeżeli jest wymagany). d) Uszkodzone bezpieczniki (jeżeli są wymagane). e) Niewłaściwa wentylacja (jeżeli jest wymagana).

5. OSIE, KOŁA, OPONY I ZAWIESZENIE

5.1. Osie

5.1.1. Osie	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub dźwigniku. Stosowanie wykrywaczy luzu na kołach jest dozwolone, a zalecane w przypadku pojazdów o masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony.	a) Pęknięcie lub odkształcenie osi. b) Niepewne mocowanie do pojazdu. c) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.
5.1.2. Zwrotnice	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub dźwigniku. Stosowanie wykrywaczy luzu na kołach jest dozwolone, a zalecane w przypadku pojazdów o masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony. Do każdego koła przyłożyć siłę w kierunku pionowym lub poziomym i obserwować ruch między belką osi a zwrotnicą.	a) Pęknięcie zwrotnicy. b) Nadmierne zużycie sworznia zwrotnicy lub łożysk sworznia. c) Zbyt duży ruch zwrotnicy względem belki osi. d) Sworzni zwrotnicy luźny w osi.
5.1.3. Łożyska kół	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub dźwigniku. Stosowanie wykrywaczy luzu na kołach jest dozwolone, a zalecane w przypadku pojazdów o masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony. Rozkołysać koło lub przyłożyć siłę boczną do każdego koła i obserwować ruch koła do góry w stosunku do zwrotnicy.	a) Zbyt duży luz na łożysku koła. b) Łożysko koła zbyt ciasne lub zakleszczone.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
5.2. Koła i opony		
5.2.1. Piasta koła	Kontrola wzrokowa.	<ul style="list-style-type: none"> a) Brakujące lub obluźwane śruby lub nakrętki mocujące koła. b) Zużycie lub uszkodzenie piasty.
5.2.2. Koła	Kontrola wzrokowa obu stron każdego koła pojazdu na kanale diagnostycznym lub dźwigniku.	<ul style="list-style-type: none"> a) Pęknięcie lub wada spawalnicza. b) Niewłaściwe zamocowanie pierścieni ustalających. c) Znaczące odkształcenie lub zużycie koła. d) Rozmiar lub typ koła niezgodny z wymogami ⁽⁴⁾w sposób zagrażający bezpieczeństwu na drodze.
5.2.3. Opony	Kontrola wzrokowa całej opony poprzez obrót koła w powietrzu przy pojeździe na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku, lub poprzez przemieszczanie pojazdu do przodu i do tyłu na kanale diagnostycznym.	<ul style="list-style-type: none"> a) Rozmiar opony, indeks nośności, indeks prędkości lub znak homologacji niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾w sposób mający wpływ na bezpieczeństwo jazdy. b) Różne rozmiary opon na tej samej osi lub na kołach bliźniaczych. c) Opony o różnej budowie (radialna/diagonalna) na tej samej osi. d) Znaczące uszkodzenie lub przecięcie opony. e) Głębokość bieżnika niezgodna z wymogami ⁽⁴⁾. f) Opona obciera o inne elementy. g) Opony bieżnikowane niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾. h) Układ kontroli ciśnienia w ogumieniu jest uszkodzony lub wyraźnie nie działa.
5.3. Zawieszenie		
5.3.1. Resory sprężynowe i stabilizatory	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku. Stosowanie wykrywaczy luzu na kołach jest dozwolone, a zalecane w przypadku pojazdów o masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony.	<ul style="list-style-type: none"> a) Niepewne mocowanie resorów do podwozia lub osi. b) Uszkodzenie lub pęknięcie części resoru. c) Brak resoru. d) Niewłaściwa przeróbka lub naprawa.
5.3.2. Amortyzatory	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku, lub przy użyciu specjalnych przyrządów, o ile są dostępne.	<ul style="list-style-type: none"> a) Niepewne mocowanie amortyzatorów do podwozia lub osi. b) Amortyzator jest uszkodzony i wykazuje duże wycieki lub awarię.
5.3.2.1 Badanie skuteczności tłumienia (X) ^(b)	Badanie wykonać przy użyciu specjalnych przyrządów i porównać wyniki dla lewej i prawej strony lub porównać z wartościami bezwzględnymi podanymi przez producenta	<ul style="list-style-type: none"> a) Znacząca różnica między prawą a lewą stroną. b) Minimalne wartości tłumienia nie zostały osiągnięte.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający
5.3.3. Rury oporowe, drążki reakcyjne, wahacze trójkątne, wahacze poprzeczne	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku. Stosowanie wykrywaczy luzu na kołach jest dozwolone, a zalecane w przypadku pojazdów o masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony.	a) Niepewne mocowanie części do podwozia lub osi. b) Uszkodzenie, pęknięcie lub nadmierna korozja elementu. c) Niewłaściwa przeróbka lub naprawa.
5.3.4. Sworznie wahaczy	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku. Stosowanie wykrywaczy luzu na kołach jest dozwolone, a zalecane w przypadku pojazdów o masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony.	a) Nadmierne zużycie sworznia lub łożysk sworznia, lub sworzni wahaczy. b) Brak lub znaczące uszkodzenie osłony.
5.3.5. Zawieszenie pneumatyczne	Kontrola wzrokowa.	a) Układ nie działa. b) Uszkodzenie, przeróbka lub zużycie dowolnego elementu w stopniu mogącym mieć negatywny wpływ na działanie układu. c) Słyszalny wypływ powietrza z układu.

6. PODWOZIE I ELEMENTY PRZYMOCOWANE DO PODWOZIA

6.1. Podwozie lub rama i elementy do nich przymocowane

6.1.1. Stan ogólny	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku.	a) Pęknięcie lub odkształcenie podłużnic lub poprzeczek. b) Niepewne mocowanie płyt wzmacniających lub połączeń. c) Nadmierna korozja mająca wpływ na sztywność konstrukcji.
6.1.2. Rury wydechowe i tłumiki	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku.	a) Nieszczelność lub niepewne mocowanie układu wydechowego. b) Spaliny przedostają się do wnętrza kabiny lub przedziału dla pasażerów.
6.1.3. Zbiornik paliwa i przewody paliwowe (w tym ogrzewanie zbiornika i przewodów)	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku; w przypadku układów zasilania gazem LPG/CNG należy zastosować wykrywacz nieszczelności.	a) Niepewne mocowanie zbiornika paliwa lub przewodów paliwowych. b) Wyciek paliwa, brak korka wlewu paliwa lub korek nieszczelny. c) Uszkodzenie lub przetarcie przewodów. d) Nieprawidłowe działanie kraniku paliwa (jeżeli jest wymagany). e) Zagrożenie pożarowe z powodu — wycieku paliwa, — niewłaściwego odgródnienia zbiornika paliwa lub układu wydechowego, — stanu komory silnikowej. f) Układ zasilania gazem LPG/CNG lub napęd wodorowy niezgodny z wymogami ⁽⁴⁾ .
6.1.4. Zderzaki, zabezpieczenia boczne i tylne urządzenia zabezpieczające przed wjechaniem pod pojazd	Kontrola wzrokowa.	a) Obluzowane lub uszkodzone elementy grożące uszkodzeniem ciała w przypadku zahaczenia lub uderzenia. b) Urządzenie wyraźnie niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾ .

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadawalający
6.1.5. Zamocowanie koła zapasowego (jeżeli występuje)	Kontrola wzrokowa.	a) Uchwyt koła w złym stanie. b) Pęknięte lub niepewne mocowanie uchwytu. c) Koło zapasowe nie trzyma się w uchwycie i grozi wypadnięciem.
6.1.6. Urządzenia sprzęgające i przeznaczone do ciągnięcia	Kontrola wzrokowa pod kątem zużycia i prawidłowego działania, ze szczególnym uwzględnieniem zamontowanych urządzeń zabezpieczających i działania wskaźników pomiarowych.	a) Uszkodzenie, nieprawidłowe działanie lub pęknięcie elementu. b) Nadmierne zużycie elementu. c) Uszkodzone mocowanie. d) Brak lub nieprawidłowe działanie urządzenia zabezpieczającego. e) Co najmniej jeden wskaźnik nie działa. f) Elementy sprzęgu zasłaniają tablicę rejestracyjną lub światła pojazdu (kiedy sprzęg nie jest wykorzystywany). g) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.
6.1.7. Przeniesienie napędu	Kontrola wzrokowa.	a) Obluzowane lub brakujące śruby zabezpieczające. b) Nadmierne zużycie łożysk wału napędowego. c) Nadmierne zużycie przegubów pędnych (uniwersalnych). d) Zły stan przegubów elastycznych. e) Uszkodzony lub wygięty wałek lub półoś. f) Pęknięcie lub zły stan oprawy łożyska. g) Brak lub znaczące zużycie osłony. h) Niezgodna z prawem przeróbka układu napędowego.
6.1.8. Mocowanie silnika	Kontrola wzrokowa bez konieczności stosowania kanału diagnostycznego lub dźwignika.	Zawieszenia silnika zużyte, wyraźnie i znacząco uszkodzone, obluzowane lub pęknięte.
6.1.9. Praca silnika	Kontrola wzrokowa.	a) Niezgodna z prawem przeróbka jednostki sterującej. b) Niezgodna z prawem przeróbka silnika.
6.2. Kabina i nadwozie		
6.2.1. Stan ogólny	Kontrola wzrokowa.	a) Obluzowana lub uszkodzona część nadwozia grożąca uszkodzeniem ciała. b) Niepewny słupek nadwozia. c) Do wnętrza przedostają się spaliny z wydechu lub z silnika. d) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.
6.2.2. Mocowania	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku.	a) Niepewne mocowania nadwozia lub kabiny. b) Wyraźne przesunięcie nadwozia/kabiny względem podwozia. c) Niepewne lub brakujące punkty mocowania nadwozia/kabiny do podwozia lub poprzeczek ramy podwozia. d) Nadmierna korozja punktów mocowania nadwozia samonośnego.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający
6.2.3. Drzwi i zamki	Kontrola wzrokowa.	a) Drzwi źle się otwierają lub zamykają. b) Drzwi grożą samoistnym otwarciem lub pozostają niedomknięte. c) Brakujące, obluzowane lub zniszczone drzwi, zawiasy, zamki lub słupki drzwi.
6.2.4. Podłoga	Kontrola wzrokowa pojazdu na kanale diagnostycznym lub na dźwigniku.	Niepewne mocowanie lub zły stan techniczny podłogi.
6.2.5. Siedzenie kierowcy	Kontrola wzrokowa.	a) Siedzenie obluzowane lub konstrukcja siedzenia uszkodzona. b) Nieprawidłowe działanie regulacji ustawienia siedzenia.
6.2.6. Pozostałe siedzenia	Kontrola wzrokowa.	a) Siedzenia uszkodzone lub niepewne mocowanie siedzeń. b) Siedzenia zamontowane niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾ .
6.2.7. Wskaźniki i przyrządy kierowcy	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Nieprawidłowe działanie co najmniej jednego wskaźnika lub przyrządu niezbędnego do bezpiecznego użytkowania pojazdu.
6.2.8. Stopnie kabiny	Kontrola wzrokowa.	a) Niepewne mocowanie stopnia lub obręczy. b) Stopień lub obręcz w stanie zagrażającym bezpieczeństwu użytkowników.
6.2.9. Inne wyposażenie wewnętrzne i zewnętrzne	Kontrola wzrokowa.	a) Uszkodzone mocowanie dodatkowych akcesoriów lub wyposażenia. b) Dodatkowe akcesoria lub wyposażenie niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾ . c) Wycieki z układów hydraulicznych.
6.2.10. Błotniki, fartuchy przeciwblotne	Kontrola wzrokowa.	a) Brak, obluzowanie lub znaczące skorodowanie części. b) Element za blisko koła. c) Niezgodność z wymogami ⁽⁴⁾ .

7. INNE WYPOSAŻENIE

7.1. Pasy bezpieczeństwa, zapięcia pasów i inne urządzenia bezpieczeństwa

7.1.1. Pewność mocowania pasów i zapięcie	Kontrola wzrokowa.	a) Punkt kotwiczenia pasów wykazuje duże zniszczenie. b) Obluzowane punkty kotwiczenia.
7.1.2. Stan ogólny pasów i zapięcie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Brak obowiązkowego pasa bezpieczeństwa lub pas niezamontowany. b) Uszkodzenie pasów bezpieczeństwa. c) Pas bezpieczeństwa niezgodny z wymogami ⁽⁴⁾ . d) Uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie klamry pasa bezpieczeństwa.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
		e) Uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie zwijacza pasa bezpieczeństwa.
7.1.3. Ogranicznik obciążenia pasów bezpieczeństwa	Kontrola wzrokowa.	Brak ogranicznika lub ogranicznik niezgodny z typem pojazdu.
7.1.4. Napinacze wstępne pasów bezpieczeństwa	Kontrola wzrokowa.	Brak napinacza lub napinacz niezgodny z typem pojazdu.
7.1.5. Poduszki powietrzne	Kontrola wzrokowa.	a) Brak poduszek lub poduszki niezgodne z typem pojazdu. b) Poduszka wyraźnie nie działa.
7.1.6. Systemy poduszki powietrznej SRS	Kontrola wzrokowa wskaźnika awarii układu.	Wskaźnik awarii układu SRS wskazuje dowolny rodzaj awarii w układzie
7.2. Gaśnica (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa	a) Brak b) Gaśnica niezgodna z wymogami ^(e) .
7.3. Zamki i urządzenia przeciwwłamaniowe	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Urządzenie uniemożliwiające uruchomienie pojazdu nie działa. b) Samoistne zamykanie lub blokadowanie drzwi lub uszkodzenie blokad.
7.4. Trójkąt ostrzegawczy (jeżeli wymagany)(X) ^(b)	Kontrola wzrokowa.	a) Brak lub trójkąt niekompletny. b) Trójkąt niezgodny z wymogami ^(e) .
7.5. Apteczka pierwszej pomocy (jeżeli wymagana)(X) ^(b)	Kontrola wzrokowa.	Brak apteczki, apteczka niekompletna lub niezgodna z wymogami ^(e) .
7.6. Kliny (podpórki) zabezpieczające koła (jeżeli wymagane) (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa.	Brak lub w złym stanie technicznym.
7.7. Sygnał dźwiękowy	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	a) Nie działa. b) Niepewne działanie przycisku sygnału. c) Sygnał niezgodny z wymogami ^(e) .
7.8. Prędkościomierz	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania w czasie jazdy lub za pomocą przyrządów elektronicznych.	a) Prędkościomierz zamontowany niezgodnie z wymogami ^(e) . b) Nie działa. c) Brak podświetlenia.
7.9. Tachograf (jeżeli jest zamontowany/wymagany)	Kontrola wzrokowa.	a) Tachograf zamontowany niezgodnie z wymogami ^(e) . b) Nie działa. c) Brak plomb lub plomby uszkodzone. d) Brak tabliczki kalibracyjnej, dane nieczytelne lub kalibracja nieważna.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający
		<p>e) Wyraźnie oznaki manipulacji przez osoby niepowołane.</p> <p>f) Rozmiar opon niezgodny z parametrami kalibracji.</p>
7.10. Ogranicznik prędkości (jeżeli jest zamontowany/wymagany)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania urządzenia, jeżeli inspektor dysponuje odpowiednim sprzętem.	<p>a) Ogranicznik zamontowany niezgodnie z wymogami ^(a).</p> <p>b) Ogranicznik wyraźnie nie działa.</p> <p>c) Złe ustawienie prędkości granicznej (jeżeli jest sprawdzane).</p> <p>d) Brak plomb lub plomby uszkodzone.</p> <p>e) Brak tabliczki kalibracyjnej, dane nieczytelne lub kalibracja nieważna.</p> <p>f) Rozmiar opon niezgodny z parametrami kalibracji.</p>
7.11. Licznik przebiegu, jeżeli występuje (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa.	<p>a) Wyraźnie oznaki manipulacji (oszustwo).</p> <p>b) Wyraźnie nie działa.</p>
7.12. Elektroniczny system stabilizacji (ESC), jeżeli jest zamontowany/wymagany	Kontrola wzrokowa.	<p>a) Brak lub uszkodzenie czujników prędkości obrotowej kół.</p> <p>b) Uszkodzone połączenia elektryczne.</p> <p>c) Brak lub uszkodzenie innych elementów.</p> <p>d) Uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie przełącznika.</p> <p>e) Wskaźnik awarii układu ESC wskazuje dowolny rodzaj awarii w układzie.</p>

8. UCIAŹLIWOŚĆ

8.1. Hałas		
8.1.1. Układ tłumienia hałasu	Ocena subiektywna (jeżeli w ocenie inspektora hałas jest na granicy dopuszczalności, można wykonać statyczny pomiar hałasu za pomocą miernika poziomu hałasu).	<p>(a) Poziom hałas przekracza wartości dozwolone w wymogach ^(a).</p> <p>(b) Obłuzowanie, ryzyko odpadnięcia, uszkodzenie, niewłaściwe mocowanie, brak lub wyraźna przeróbka dowolnej części układu tłumienia hałasu w stopniu mającym niekorzystny wpływ na poziom hałasu.</p>
8.2. Emisja spalin		
8.2.1. Emisja spalin z silników benzynowych		
8.2.1.1. Urządzenia kontrolne emisji spalin	Kontrola wzrokowa.	<p>a) Brak fabrycznie montowanego urządzenia kontrolnego emisji spalin, przeróbka urządzenia lub wyraźnie nieprawidłowe działanie.</p> <p>b) Wycieki mające wpływ na pomiary emisji spalin.</p>

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający
8.2.1.2. Emisja zanieczyszczeń gazowych	Pomiar z użyciem analizatora spalin zgodnie z wymogami ⁽⁴⁾ . W przypadku pojazdów wyposażonych w odpowiednie pokładowe układy diagnostyczne (OBD), zamiast pomiaru emisji, prawidłowe działanie układu wydechowego można sprawdzić poprzez odpowiedni odczyt z urządzenia OBD, przy jednoczesnym sprawdzeniu prawidłowego działania układu OBD, przy silniku pracującym na biegu jałowym i zgodnie z zaleceniami producenta dotyczącymi kondycjonowania oraz zgodnie z innymi wymogami ⁽⁴⁾ .	<p>a) Emisja zanieczyszczeń gazowych przekracza poziom dopuszczalny określony przez producenta;</p> <p>b) lub, w przypadku braku takich danych, emisja CO przekracza:</p> <p>i) w przypadku pojazdów niewyposażonych w zaawansowany układ kontroli emisji spalin, — 4,5 % lub — 3,5 % w zależności od daty pierwszej rejestracji lub pierwszego dopuszczenia do ruchu określonej w wymogach ⁽⁴⁾;</p> <p>ii) w przypadku pojazdów wyposażonych w zaawansowany układ kontroli emisji spalin: — pomiar na biegu jałowym: 0,5 %, — pomiar przy podwyższonej prędkości obrotowej biegu jałowego: 0,3 % lub — pomiar na biegu jałowym: 0,3 % ⁽⁶⁾ — pomiar przy podwyższonej prędkości obrotowej biegu jałowego: 0,2 % w zależności od daty pierwszej rejestracji lub pierwszego dopuszczenia do ruchu określonej w wymogach ⁽⁴⁾.</p> <p>c) Sonda lambda poza zakresem $1 \pm 0,03$ lub brak zgodności ze specyfikacją producenta.</p> <p>d) Odczyt z pokładowego systemu diagnostycznego (OBD) wskazuje poważną awarię.</p>
8.2.2. Emisja spalin z silników wysokoprężnych (Diesla)		
8.2.2.1. Urządzenia kontrolne emisji spalin	Kontrola wzrokowa.	<p>a) Brak fabrycznie montowanego urządzenia kontrolnego emisji spalin lub wyraźnie nieprawidłowe działanie urządzenia.</p> <p>b) Wycieki mogące mieć wpływ na pomiary emisji spalin.</p>
8.2.2.2. Zadymienie spalin Niniejszego wymogu nie stosuje się do pojazdów po raz pierwszy zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu przed 1 stycznia 1980 r.	<p>a) Zadymienie spalin mierzy się podczas swobodnego przyspieszania (bez obciążenia, od obrotów biegu jałowego do maksymalnej prędkości obrotowej) z dźwignią zmiany biegów w położeniu neutralnym i z włączonym sprzęgłem.</p> <p>b) Wstępne przygotowanie pojazdu:</p> <p>1) Pojazdy można badać bez wstępnego przygotowania, chociaż ze względów bezpieczeństwa należy sprawdzić, czy silnik jest rozgrzany i w zadowalającym stanie technicznym.</p> <p>2) Wymogi dotyczące przygotowania wstępnego:</p> <p>i) Silnik powinien być w pełni rozgrzany; na przykład temperatura oleju silnika mierzona za pomocą sondy umieszczonej w rurce wskaźnika poziomu oleju powinna wynosić co najmniej 80 °C lub odpowiadać normalnej temperaturze pracy silnika, jeżeli ta jest niższa, lub temperatura bloku silnika określana za pomocą pomiaru poziomu promieniowania podczerwonego powinna odpowiadać co najmniej temperaturze równoważnej. Jeżeli ze względu na budowę pojazdu pomiar ten jest niewykonalny, to temperaturę odpowiadającą normalnej pracy silnika</p>	<p>(a) W przypadku pojazdów po raz pierwszy zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu po dniu określonym w wymogach ⁽⁴⁾, poziom zadymienia przekracza poziom podany na tabliczce producenta umieszczonej w pojeździe;</p> <p>(b) w przypadku braku danych lub gdy wymogi ⁽⁴⁾ nie zezwalają na stosowanie wartości odniesienia, dla silników wolnossących: 2,5 m⁻¹, dla silników turbodoładowanych: 3,0 m⁻¹, lub, w przypadku pojazdów określonych w wymogach ⁽⁴⁾ lub po raz pierwszy zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu po dniu określonym w wymogach ⁽⁴⁾, 1,5 m⁻¹. ⁽⁷⁾.</p>

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadawalający
	<p>można określić innymi sposobami, na przykład na podstawie zadziałania wentylatora chłodnicy.</p> <p>ii) Układ wydechowy należy przedmuchać przez co najmniej trzykrotne zwiększenie obrotów silnika bez obciążenia lub za pomocą innej równoważnej metody.</p> <p>c) Procedura badania:</p> <p>1) Przed rozpoczęciem cyklu swobodnego zwiększania obrotów silnik i ewentualne turbosprężarki powinny pracować na obrotach biegu jałowego. W przypadku silników wysokoprężnych o dużej mocy oznacza to odczekanie co najmniej 10 sekund po zwolnieniu pedału przyspieszenia.</p> <p>2) W celu rozpoczęcia każdego cyklu swobodnego zwiększania obrotów należy nacisnąć pedał przyspieszenia do oporu, szybko i płynnie (w czasie krótszym od jednej sekundy), lecz nie gwałtownie, tak aby uzyskać maksymalną dawkę paliwa, jaką może podać pompa wtryskowa.</p> <p>3) Podczas każdego cyklu swobodnego zwiększania obrotów pedał przyspieszenia należy zwolnić po osiągnięciu przez silnik maksymalnej prędkości obrotowej lub, w przypadku pojazdów z automatyczną skrzynią biegów, prędkości podanej przez producenta, lub, jeśli nie została podana, dwóch trzecich prędkości maksymalnej. Można to sprawdzić poprzez odczyt prędkości obrotowej silnika lub pozostawienie wystarczającej ilości czasu od początku naciśnięcia pedału przyspieszenia do jego zwolnienia, co w przypadku pojazdów kategorii 1 i 2 z załącznika 1 wynosi co najmniej dwie sekundy.</p> <p>4) Pojazdy uznaje się za niespełniające wymogów tylko wtedy, jeżeli średnie arytmetyczne z co najmniej trzech ostatnich cykli swobodnego zwiększania obrotów przekraczają wartość dopuszczalną. Można to obliczyć poprzez pominięcie każdego pomiaru, który znacząco odbiega od średniej z pomiarów lub od wyniku innego obliczenia statystycznego uwzględniającego rozrzut pomiarów. Państwa członkowskie mogą ograniczyć liczbę cykli badań.</p> <p>5) Aby uniknąć zbędnych badań, państwa członkowskie mogą zakwestionować pojazdy, dla których zmierzone wartości znacznie przekraczają wartości dopuszczalne po mniej niż trzech cyklach swobodnego zwiększania obrotów lub po cyklach przedmuchiwania. Podobnie w celu uniknięcia zbędnych badań państwa członkowskie mogą ocenić pozytywnie pojazdy, dla których zmierzone wartości są znacznie niższe od wartości dopuszczalnych po mniej niż trzech cyklach swobodnego zwiększania obrotów lub po cyklach przedmuchiwania.</p>	
8.3.	Tłumienie zakłóceń elektromagnetycznych	
Zakłócenia radiowe (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa.	Nie zgodność z wymogami ^(a) .
8.4.	Inne pozycje związane z ochroną środowiska	
8.4.1	Wycieki płynów	Nadmierny wyciek dowolnego płynu, który może zagrażać środowisku lub bezpieczeństwu innych użytkowników drogi.
9. BADANIA DODATKOWE DOTYCZĄCE POJAZDÓW KATEGORII M2 I M3 DO PRZEWOZU OSÓB		
9.1.	Drzwi	
9.1.1.	Drzwi wejściowe i wyjściowe	(a) Nieprawidłowe działanie. (b) Zły stan techniczny.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
		(c) Uszkodzenie awaryjnego otwierania drzwi. (d) Uszkodzenie zdalnego sterowania drzwi lub urządzeń ostrzegawczych. (e) Niezgodność z wymogami ^(a) .
9.1.2 Wyjścia awaryjne	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania (w miarę możliwości).	(a) Nieprawidłowe działanie. (b) Brak oznakowania wyjść awaryjnych lub oznakowanie nieczytelne. (c) Brak młotka do wybicia szyby. (d) Niezgodność z wymogami ^(a) .
9.2. Odmgławianie i odmrażanie szyb (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania,	a) Nieprawidłowe działanie. b) Emisja toksycznych gazów lub spalin do wnętrza przedziału kierowcy lub przedziału pasażerskiego. c) Uszkodzenie układu odmrażania szyb (jeżeli jest obowiązkowy).
9.3. Wentylacja i ogrzewanie (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania,	(a) Nieprawidłowe działanie. (b) Emisja toksycznych gazów lub spalin do wnętrza przedziału kierowcy lub przedziału pasażerskiego.
9.4. Siedzenia		
9.4.1. Siedzenia pasażerów (w tym siedzenia dla personelu pomocniczego)	Kontrola wzrokowa,	a) Niepewne mocowanie lub uszkodzenie siedzeń. b) Siedzenia składane (jeżeli są dozwolone) nie działają automatycznie. c) Niezgodność z wymogami ^(a) .
9.4.2. Siedzenie kierowcy (dodatkowe wymogi)	Kontrola wzrokowa.	a) Uszkodzenie urządzeń specjalnych, takich jak osłona przeciwsłoneczna lub ekran chroniący przed oślepieniem. b) Urządzenia chroniące kierowcę niepewnie zamocowane lub niezgodne z wymogami ^(a) .
9.5. Oświetlenie wewnętrzne i urządzenia do wyświetlania celu podróży (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	Urządzenie uszkodzone lub niezgodne z wymogami ^(a) .
9.6. Przejścia, miejsca dla pasażerów stojących	Kontrola wzrokowa.	a) Niepewne zamocowanie podłogi. b) Uszkodzone poręcze lub uchwyty. c) Niezgodność z wymogami ^(a) .
9.7. Schody i stopnie	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania (w miarę możliwości).	a) Zły stan techniczny lub uszkodzenia. b) Nieprawidłowe działanie stopni chowanych.

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający
		c) Niezgodność z wymogami ^(a) .
9.8. System komunikacji z pasażerami(X) - ^(b)	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania.	System uszkodzony.
9.9. Tablice informacyjne (X) ^(b)	Kontrola wzrokowa.	a) Brak tablic lub tablice błędne lub nieczytelne. b) Niezgodność z wymogami ^(a) .
9.10. Wymogi dotyczące przewozu dzieci. (X) ^(b)		
9.10.1. Drzwi	Kontrola wzrokowa.	Zabezpieczenie drzwi niezgodne z wymogami ^(a) dotyczącymi tej formy transportu.
9.10.2. Wyposażenie sygnalizacyjne i specjalne	Kontrola wzrokowa.	Brak wyposażenia sygnalizacyjnego lub specjalnego, lub wyposażenie niezgodne z wymogami ^(a) .
9.11. Wymogi dotyczące przewozu osób niepełnosprawnych. (X) ^(b)		
9.11.1. Drzwi, rampy i podnośniki	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania	a) Nieprawidłowe działanie. b) Zły stan techniczny. c) Uszkodzenie urządzeń sterujących. d) Uszkodzenie urządzeń ostrzegawczych. e) Niezgodność z wymogami ^(a) .
9.11.2. Mocowania do wózków inwalidzkich	Kontrola wzrokowa i sprawdzenie działania, w miarę możliwości.	a) Nieprawidłowe działanie. b) Zły stan techniczny. c) Uszkodzenie urządzeń sterujących. d) Niezgodność z wymogami ^(a) .
9.11.3. Wyposażenie sygnalizacyjne i specjalne	Kontrola wzrokowa.	Brak wyposażenia sygnalizacyjnego lub specjalnego, lub wyposażenie niezgodne z wymogami ^(a) .
9.12. Inne wyposażenie specjalne (X) ^(b)		
9.12.1. Instalacje do przygotowywania posiłków	Kontrola wzrokowa	(a) Instalacja niezgodna z wymogami ^(a) . (b) Instalacja uszkodzona w stopniu stwarzającym zagrożenie dla użytkowników.
9.12.2. Instalacja sanitarna	Kontrola wzrokowa	Instalacja niezgodna z wymogami ^(a) .

Przedmiot badania	Metoda	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadawalający
9.12.3. Inne urządzenia (np. systemy audiowizualne)	Kontrola wzrokowa	Niezgodność z wymogami ^(e) .

- (1) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka oznacza naprawę lub przeróbkę mającą niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo pojazdu w ruchu drogowym lub na środowisko naturalne.
- (2) 48 % dla pojazdów bez układu przeciwblokującego ABS lub pojazdów, które otrzymały homologację typu przed 1 października 1991 r.
- (3) 45 % dla pojazdów zarejestrowanych po 1988 r. lub po dniu określonym w wymogach, w zależności która data przypada później.
- (4) 43 % dla przyczep z dyszlem i naczep zarejestrowanych po 1988 r. lub po dniu określonym w wymogach, w zależności która data przypada później.
- (5) 2,2 m/s² dla pojazdów kategorii N1, N2 i N3.
- (6) Pojazdy, które otrzymały homologację typu zgodnie z wartościami granicznymi z wiersza A lub B w pkt 5.3.1.4. załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG zmienionej dyrektywą 98/69/WE lub późniejszą, lub zarejestrowane lub dopuszczone do ruchu po raz pierwszy po 1 lipca 2002 r.
- (7) Pojazdy, które otrzymały homologację typu zgodnie z wartościami granicznymi z wiersza B w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG zmienionej dyrektywą 98/69/WE lub późniejszą; wiersza B1, B2 lub C w pkt 6.2.1 załącznika I do dyrektywy 88/77/EWG zmienionej dyrektywą 1999/96/WE lub późniejszą, lub zarejestrowane lub dopuszczone do ruchu po raz pierwszy po 1 lipca 2008 r.

Uwagi:

- (e) „Wymogi” oznaczają wymogi dotyczące homologacji typu obowiązujące w dniu zatwierdzenia, pierwszej rejestracji lub pierwszego dopuszczenia do ruchu, wymogi dotyczące wyposażenia lub prawodawstwo krajowe właściwe dla kraju rejestracji pojazdu.
- (f) (X) oznacza pozycje, które dotyczą stanu technicznego pojazdu i jego zdolności do ruchu drogowego, ale ich kontrola nie jest niezbędna w ramach badania okresowego.
- (g) (XX) Tę przyczynę awarii stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy prawodawstwo krajowe nakłada wymóg badań.”

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 lipca 2010 r.

zwalniająca Estonię z niektórych obowiązków dotyczących stosowania dyrektyw Rady 66/402/EWG i 2002/57/WE w odniesieniu do *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L.

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4526)

(Jedynie tekst w języku estońskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/377/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23a,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych⁽²⁾, w szczególności jej art. 28,

uwzględniając wniosek złożony przez Estonię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywach 66/402/EWG i 2002/57/WE ustanowiono pewne przepisy dotyczące obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych oraz materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych. Dyrektywy te stanowią również, iż państwa członkowskie mogą pod pewnymi warunkami zostać całkowicie lub częściowo zwolnione z obowiązku stosowania przepisów tych dyrektyw w odniesieniu do niektórych gatunków.
- (2) Estonia złożyła wniosek o zwolnienie z obowiązków w odniesieniu do *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch, oraz *Helianthus annuus* L.
- (3) Materiał siewny *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L. nie jest normalnie produkowany ani wprowadzany do obrotu w Estonii. Ponadto znaczenie gospodarcze tego materiału siewnego jest w tym państwie członkowskim niewielkie.
- (4) W związku z powyższym, tak długo jak powyższe warunki pozostają niezmienione, wspomniane państwo

członkowskie powinno być zwolnione z obowiązku stosowania przepisów dyrektyw 66/402/EWG i 2002/57/WE w odniesieniu do przedmiotowych gatunków.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zwalnia się Estonię z obowiązku stosowania przepisów dyrektywy 66/402/EWG, z wyjątkiem art. 14 ust. 1, w odniesieniu do gatunku *Avena strigosa* Schreb.

Artykuł 2

Zwalnia się Estonię z obowiązku stosowania przepisów dyrektywy 2002/57/WE, z wyjątkiem art. 17, w odniesieniu do gatunków *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 5 lipca 2010 r.

w sprawie oceny usterek w trakcie badań zdatności do ruchu drogowego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep

(2010/378/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na bezpieczeństwo ruchu drogowego, ochronę środowiska i uczciwą konkurencję należy zapewnić odpowiednie utrzymanie i kontrole pojazdów uczestniczących w ruchu, aby zachowywały one właściwości określone w homologacji typu w sposób zasadniczo niepogorszony przez cały okres użytkowania.
- (2) Oprócz norm i metod, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽¹⁾, kontrolerom prowadzącym badania należy zapewnić wytyczne w celu zagwarantowania zharmonizowanej oceny usterek wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy.
- (3) Uwzględniono wnioski z dwóch niedawno zakończonych projektów (Autofore⁽²⁾ i Idelsy⁽³⁾) w zakresie przyszłych możliwości badań zdatności pojazdów do ruchu drogowego oraz wyniki otwartego i merytorycznego dialogu z zainteresowanymi stronami.

- (4) Należy wprowadzić trzy grupy usterek, aby odzwierciedlić ich znaczenie.
- (5) Każda grupa usterek powinna uwzględniać skutki użytkowania pojazdu w danym stanie.
- (6) Niniejsze zalecenie stanowi pierwszy etap na drodze do ujednoczenia w całej Unii oceny usterek ujawnionych w trakcie badań zdatności do ruchu drogowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Państwa członkowskie powinny dokonywać oceny usterek ujawnionych w trakcie badań zdatności do ruchu drogowego zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku do niniejszego zalecenia.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji
Siim KALLAS
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 12.

⁽²⁾ Program badawczy „Autofore” dotyczący przyszłych możliwości zapewnienia zdatności pojazdów do ruchu drogowego w Unii Europejskiej, http://ec.europa.eu/transport/roadsafety/publications/projectfiles/autofore_en.htm

⁽³⁾ IDELSY - Inicjatywa na rzecz diagnostyki układów elektronicznych w pojazdach silnikowych do celów okresowych badań technicznych, http://ec.europa.eu/transport/roadsafety/publications/projectfiles/idelsy_en.htm

ZAŁĄCZNIK

1. Ocena usterek i ich definicje

W ramach wdrażania dyrektywy 2009/40/WE w niniejszym zaleceniu określono układy i elementy pojazdu, które należy poddać badaniom, oraz wytyczne, których stosowanie zaleca się państwom członkowskim w trakcie badań zdatności do ruchu drogowego w celu ustalenia, czy stan pojazdu można uznać za dopuszczalny.

2. Wytyczne dotyczące oceny usterek i ich definicje

Wytyczne dotyczące oceny awarii, w tym usterek technicznych oraz innych nieprawidłowości, ujawnionych w trakcie badań okresowych pojazdów zostały podzielone na trzy następujące grupy:

USTERKI DROBNE(UD)

USTERKI ISTOTNE(UI)

USTERKI STWARZAJĄCE ZAGROŻENIE(USZ)

Każdą kategorię usterek należy zdefiniować w odniesieniu do stanu pojazdu w następujący sposób:

USTERKI DROBNE

Usterki techniczne niemające istotnego wpływu na bezpieczeństwo pojazdu, oraz inne drobne niezgodności. Ponowne badanie pojazdu nie jest konieczne, ponieważ można mieć uzasadnione oczekiwania, że ujawnione usterki zostaną niezwłocznie naprawione.

USTERKI ISTOTNE

Usterki, które mogą naruszać bezpieczeństwo pojazdu lub stwarzać zagrożenie dla innych użytkowników dróg, oraz inne istotne niezgodności. Dalsze korzystanie z pojazdu w ruchu bez naprawy ujawnionych usterek jest uzależnione od spełnienia warunków. Odpowiednie organy w państwach członkowskich muszą przyjąć procedurę ustalania warunków, na jakich pojazd może być użytkowany przed uzyskaniem pozytywnego wyniku kolejnego badania zdatności do ruchu drogowego.

USTERKI STWARZAJĄCE ZAGROŻENIE

Usterki stanowiące bezpośrednie i natychmiastowe zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego w stopniu uniemożliwiającym używanie samochodu w ruchu drogowym niezależnie od okoliczności.

Pojazd, który ma usterki należące do różnych grup, należy klasyfikować zgodnie z najbardziej poważną usterką. Pojazd, który ma kilka usterek należących do tej samej grupy, można klasyfikować w wyższej grupie, jeżeli ich skumulowany wpływ skutkuje wzrostem zagrożenia powodowanego przez pojazd.

W przypadku usterek, które można zaliczyć do więcej niż jednej kategorii, kontroler prowadzący badanie powinien odpowiadać za sklasyfikowanie usterek według ich istotności zgodnie z przepisami krajowymi.

W trakcie oceny usterek należy uwzględnić wymogi homologacji w momencie homologacji, pierwszej rejestracji lub pierwszego dopuszczenia do ruchu. Niektóre pozycje zostaną jednak objęte wymogami w zakresie modernizacji.

Wytyczne dotyczące oceny usterek

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
0. IDENTYFIKACJA POJAZDU				
0.1. Tablice rejestracyjne (jeżeli są obowiązkowe na podstawie wymogów ⁽²⁾)	a) Brak tablicy/tablic lub jej/ich mocowanie grozi odpadnięciem. b) Brakujące elementy numeru rejestracyjnego lub tablica nieczytelna. c) Numer niezgodny z dokumentami lub danymi pojazdu.	X	X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowolający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
0.2. Numer identyfikacyjny pojazdu/numer podwozia/numer seryjny	a) Brak numeru lub nie można go odszukać. b) Numer niekompletny lub nieczytelny. c) Numer niezgodny z dokumentami lub danymi pojazdu.		X	
1. UKŁAD HAMULCOWY				
1.1. Stan techniczny i działanie				
1.1.1. Sworzeń pedału/dźwigni ręcznej hamulca nożnego	a) Zbyt ciasne pasowanie sworznia. b) Nadmierne zużycie lub zbyt duży luz.		X	
1.1.2. Stan pedału hamulcowego/dźwigni ręcznej hamulca i skok elementu uruchamiającego hamulce	a) Nadmierny lub zbyt mały skok jałowy. b) Pedał hamulca nie zwalnia się (luzuje) prawidłowo. c) Brak nakładki przeciwpoślizgowej na pedale hamulca, nakładka luźna lub wytarta do gładkości.	X	X	
1.1.3. Pompa podciśnienia lub sprężarka i zbiorniki	a) Niewystarczające ciśnienie/podciśnienie do przynajmniej dwukrotnego uruchomienia hamulców po zadziałaniu urządzenia ostrzegawczego (lub gdy wskaźnik pokazuje za małą wartość). b) Czas do uzyskania bezpiecznego ciśnienia lub podciśnienia roboczego niezgodny z wymogami ⁽⁴⁾ . c) Zawór wieloobwodowy zabezpieczający lub zawór upustowy nie działa. d) Wypływ powietrza powodujący zauważalny spadek ciśnienia lub słyszalny wypływ powietrza. e) Uszkodzenia zewnętrzne mogące mieć wpływ na działanie układu hamulcowego.		X	X
1.1.4. Manometr lub wskaźnik ostrzegawczy ciśnienia niskiego	Nieprawidłowe działanie lub uszkodzenie manometru lub wskaźnika.	X	X	
1.1.5. Zawór sterujący hamulca postojowego	a) Zawór sterujący pęknięty, uszkodzony lub nadmiernie zużyty. b) Niepewne połączenie urządzenia sterującego z zaworem lub niepewne osadzenie zaworu. c) Luźne połączenia lub nieszczelność układu. d) Niezadowolające działanie.		X	
1.1.6. Urządzenie uruchamiające hamulec postojowy, dźwignia sterująca, zapadka hamulca postojowego, elektroniczny hamulec postojowy	a) Mechanizm zapadkowy nie blokuje. b) Nadmierne zużycie sworznia dźwigni lub mechanizmu zapadkowego. c) Nadmierny skok dźwigni oznaczający niewłaściwe ustawienie.	X	X	

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
	d) Brak urządzenia uruchamiającego, urządzenie uszkodzone lub nie działa. e) Nieprawidłowe działanie, wskaźnik ostrzegawczy pokazuje awarię.		X	
1.1.7. Zawory hamulcowe (nożne, luzujące, regulujące)	a) Zawór uszkodzony lub nadmierny wypływ powietrza. b) Nadmierny ubytek oleju ze sprężarki. c) Niepewne lub niewłaściwe mocowanie zaworu. d) Ubytek lub wyciek płynu hamulcowego.	X	X	X
1.1.8. Połączenie z hamulcami przy-czepy (elektryczne i pneumatyczne)	a) Uszkodzona osłona izolacyjna lub szybkoz-łącze. b) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie osłony lub zaworu. c) Nadmierne wycieki. d) Nieprawidłowe działanie	X	X	X
1.1.9. Zbiornik sprężonego powietrza	a) Zbiornik uszkodzony, skorodowany lub nieszczelny. b) Urządzenie osuszające nie działa. c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie zbiornika.	X	X	
1.1.10. Urządzenia wspomagające układ hamulcowy, pompa hamulcowa (układy hydrauliczne)	a) Urządzenie wspomagające jest uszkodzone lub nie działa. b) Uszkodzenie pompy hamulcowej lub wyciek. c) Niepewne mocowanie pompy hamulcowej. d) Zbyt niski poziom płynu hamulcowego. e) Brakująca nasadka zbiornika pompy hamulcowej. f) Świeci się wskaźnik ostrzegawczy płynu hamulcowego lub wskaźnik jest uszkodzony. g) Nieprawidłowe działanie wskaźnika ostrzegawczego poziomu płynu hamulcowego.		X	X
1.1.11. Szttywne przewody hamulcowe	a) Stan przewodów grozi awarią lub pęknięciem. b) Wycieki z przewodów lub połączeń. c) Przewody uszkodzone lub nadmiernie skorodowane. d) Przewody przemieszczone.		X	X
1.1.12. Elastyczne przewody hamulcowe	a) Stan przewodów grozi awarią lub pęknięciem. b) Przewody są uszkodzone, przecierają się, są poskręcane lub zbyt krótkie. c) Wycieki z przewodów lub połączeń.	X	X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
	d) Przewody pęcznieją pod ciśnieniem.		X	X
	e) Porowatość.		X	
1.1.13. Okładziny i klocki hamulcowe	a) Nadmierne zużycie klocków lub okładzin.		X	X
	b) Zanieczyszczenia (olej, smar itp.).		X	X
	c) Brak okładziny lub klocka.			X
1.1.14. Bębny hamulcowe, tarcze hamulcowe	a) Nadmierne zużycie bębna lub tarczy; korozja, rysy lub pęknięcia na powierzchni; niepewne mocowanie lub widoczne pęknięcia.		X	X
	b) Zanieczyszczenie bębna lub tarczy (olej, smar itp.).		X	
	c) Brak bębna lub tarczy.			X
	d) Niepewne mocowanie tylnej płyty hamulca.		X	
1.1.15. Linki hamulcowe, drążki, mechanizm dźwigni, połączenia	a) Linka uszkodzona lub splątana.		X	X
	b) Nadmierne zużycie lub korozja elementu.		X	X
	c) Niepewne mocowanie linki, drążka lub połączenia.		X	
	d) Uszkodzenie koryta linki.		X	
	e) Ograniczenie swobodnego ruchu elementów układu hamulcowego.		X	
	f) Nieprawidłowy ruch dźwigni/połączeń wskazujący na złe ustawienie lub nadmierne zużycie.		X	
1.1.16. Urządzenia uruchamiające hamulce (w tym hamulce sprężynowe lub cylindry hydrauliczne)	a) Pęknięcie lub uszkodzenie urządzenia uruchamiającego.		X	X
	b) Wyciek z urządzenia uruchamiającego.		X	X
	c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie urządzenia uruchamiającego.		X	X
	d) Nadmierna korozja urządzenia uruchamiającego.		X	X
	e) Zbyt mały lub zbyt duży skok tłoka lub mechanizmu przeponowego.		X	X
	f) Brak osłony chroniącej przed brudem lub nadmierne jej uszkodzenie.	X	X	
1.1.17. Korektor siły hamowania	a) Uszkodzone połączenie.		X	
	b) Nieprawidłowe ustawienia połączenia.		X	
	c) Zawór zatarty lub nie działa.		X	X
	d) Brak korektora.			X
	e) Brak tabliczki znamionowej.	X		
	f) Dane na tabliczce nieczytelne lub niezgodne z wymogami ⁽⁶⁾ .	X		

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
1.1.18. Korektory i wskaźniki luzu	a) Korektor uszkodzony, zatarty lub wykazujący nietypowy ruch, nadmierne zużycie lub nieprawidłowe ustawienie. b) Nieprawidłowa praca korektora. c) Nieprawidłowy montaż lub wymiana.		X	
1.1.19. Układ hamowania długotrwałego (o ile jest wymagany lub zamontowany)	a) Niepewne połączenia lub mocowanie. b) Brak układu lub wyraźnie nieprawidłowe działanie.	X	X	
1.1.20. Automatyczne działania hamulców przyczepy	Hamulec przyczepy nie załącza się automatycznie po rozłączeniu sprzęgu.			X
1.1.21. Kompletny układ hamulcowy	a) Inne urządzenia układu hamulcowego (np. pompa płynu zapobiegającego zamarzaniu, osuszacz powietrza itp.) wykazują uszkodzenia zewnętrzne lub nadmierną korozję w stopniu wykazującym negatywny wpływ na działanie układu hamulcowego. b) Wypływ powietrza lub wyciek płynu zapobiegającego zamarzaniu. c) Niepewne lub nieprawidłowe mocowanie dowolnego elementu. d) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka dowolnego elementu ^(h) .		X	X
1.1.22. Połączenia testowe (o ile są wymagane lub zamontowane)	a) Brak. b) Uszkodzenie, wyciek lub niesprawność.	X	X	
1.2. Skuteczność i sprawność hamulca roboczego				
1.2.1. Sprawność	a) Zbyt mała siła hamowania co najmniej na jednym kole. b) Siła hamowania na danym kole wynosi mniej niż 70 % największej zmierzonej siły hamowania na drugim kole tej samej osi. W przypadku kontroli drogowej: podczas hamowania pojazd ściera nadmiernie w bok. c) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (zakleszczanie). d) Nietypowe opóźnienie w działaniu hamulców na dowolnym kole. e) Nadmierne wahania siły hamowania w czasie każdego pełnego obrotu koła.		X	X
1.2.2. Skuteczność	Skuteczność mniejsza niż następujące wartości minimalne: Pojazdy zarejestrowane po raz pierwszy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy: — Kategoria N1: 50 % — Kategoria M1: 58 % — Kategoria M2 i M3: 50 % — Kategoria N2 i N3: 50 %		X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
	<p>— Kategoria O₂ (XX) (°), O₃ i O₄</p> <p>— naczepy: 45 %</p> <p>— przyczepy z dyszlem: 50 %</p> <p>Pojazdy zarejestrowane przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy:</p> <p>Kategoria N1: 45 %</p> <p>Kategoria M1, M2 i M3: 50 % (°)</p> <p>Kategoria N2 i N3: 43 % (°)</p> <p>Kategoria O₂ (XX) (°), O₃ i O₄: 40 % (°)</p> <p>Inne kategorie (XX) (°):</p> <p>— Kategorie L (oba hamulce):</p> <p>— Kategoria L1e: 42 %</p> <p>— Kategoria L2e, L6e: 40 %</p> <p>— Kategoria L3e: 50 %</p> <p>— Kategoria L4e: 46 %</p> <p>— Kategoria L5e, L7e: 44 %</p> <p>— Kategorie L (hamulec tylnego koła):</p> <p>— wszystkie kategorie: 25 %</p>			
1.3. Sprawność i skuteczność pomocniczego (awaryjnego) układu hamulcowego (jeżeli występuje jako oddzielny układ)				
1.3.1. Sprawność	<p>a) Zbyt mała siła hamowania co najmniej na jednym kole.</p> <p>b) Siła hamowania na danym kole wynosi mniej niż 70 % największej zmierzonej siły hamowania na drugim kole tej samej osi. W przypadku kontroli drogowej: podczas hamowania pojazd ściąga nadmiernie w bok.</p> <p>c) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (zakleszczanie).</p>		X	X
1.3.2. Skuteczność	<p>Siła hamowania mniejsza niż 50 % (°) sprawności hamulca roboczego określonej w pkt 1.2.2 w odniesieniu do dopuszczalnej masy całkowitej lub, w przypadku naczep, do sumy dopuszczalnego nacisku na osie.</p> <p>(z wyjątkiem L1e i L3e).</p>		X	X
1.4. Sprawność i skuteczność postojowego układu hamulcowego				
1.4.1. Sprawność	<p>Hamulec nie działa po jednej stronie lub, w przypadku badania drogowego, pojazd ściąga nadmiernie w bok.</p>		X	X
1.4.2. Skuteczność	<p>Wskaźnik skuteczności wynosi mniej niż 16 % dla wszystkich pojazdów w odniesieniu do maksymalnej dopuszczalnej masy lub, dla pojazdów silnikowych, mniej niż 12 % w odniesieniu do maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masy pojazdu, w zależności od tego, która jest większa.</p> <p>(z wyjątkiem L1e i L3e).</p>		X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
1.5. Sprawność układu hamowania długotrwałego	a) Brak równomiernego przyrostu siły hamowania (nie dotyczy hamulca silnikowego).		X	
	b) Układ nie działa.		X	
1.6. Układ przeciwblokujący (ABS)	a) Awaria wskaźnika ostrzegawczego.		X	
	b) Wskaźnik ostrzegawczy wskazuje uszkodzenie układu.		X	
	c) Brak lub uszkodzenie czujników prędkości obrotowej kół.		X	
	d) Uszkodzone połączenia elektryczne.		X	
	e) Brak lub uszkodzenie innych elementów.		X	
1.7. Elektroniczny układ hamulcowy (EBS)	a) Awaria wskaźnika ostrzegawczego.		X	
	b) Wskaźnik ostrzegawczy wskazuje uszkodzenie układu.		X	

2. Stan techniczny

2.1. Stan techniczny

2.1.1. Stan przekładni kierowniczej	a) Oporna praca przekładni.		X	
	b) Skręcenie wału z sektorem lub zużycie wielowypustu.		X	X
	c) Nadmierne zużycie wału z sektorem.		X	X
	d) Zbyt duży luz na wale z sektorem.		X	X
	e) Wyciek.	X	X	
2.1.2. Mocowanie osłony przekładni kierowniczej	a) Nieprawidłowe mocowanie osłony przekładni kierowniczej.		X	X
	b) Wydłużenie otworów do mocowania w podwoziu.		X	X
	c) Brak śrub mocujących lub śruby ułamane.		X	X
	d) Pęknięcie osłony przekładni kierowniczej.		X	X
2.1.3. Stan połączeń układu kierowniczego	a) Ruch elementów względem siebie wymagający naprawy.		X	X
	b) Nadmierne zużycie przegubów.		X	X
	c) Pęknięcia lub odkształcenie dowolnego elementu.		X	X
	d) Brak urządzeń blokujących.		X	
	e) Nieprawidłowe ustawienie elementów (np. drążka poprzecznego lub drążka wzdłużnego).		X	
	f) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.		X	X
	g) Brak, uszkodzenie lub znaczące zużycie osłony.	X	X	

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
2.1.4. Działanie połączeń układu kierowniczego	a) Poruszające się części połączeń kolidują z nieruchomą częścią podwozia.		X	
	b) Brak ograniczników skrętu lub ograniczniki nie działają.		X	
2.1.5. Wspomaganie układu kierowniczego	a) Wyciek płynu.		X	X
	b) Za niski poziom płynu.	X	X	
	c) Mechanizm nie działa.		X	X
	d) Pęknięcie lub niepewne mocowanie mechanizmu.		X	X
	e) Nieprawidłowe ustawienie lub zanieczyszczenie elementów.		X	X
	f) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.		X	X
	g) Uszkodzenie lub nadmierna korozja przewodów.		X	X
3. WIDOCZNOŚĆ				
2.2.1. Stan kierownicy	a) Ruch kierownicy względem kolumny kierownicy, wskazujący na luz.		X	
	b) Brak urządzenia ustalającego na piaście koła kierownicy		X	X
	c) Pęknięcie lub luz na piaście koła kierownicy, obręczy lub ramionach kierownicy.		X	X
2.2.2. Kolumna kierownicy/jarzma i widelce	a) Zbyt duży ruch środka koła kierownicy w górę lub w dół.		X	
	b) Zbyt duży ruch górnej części kolumny na zewnątrz okręgu w stosunku do osi kolumny.		X	
	c) Zużyty przegub elastyczny.		X	
	d) Uszkodzone mocowanie.		X	X
	e) Niewłaściwa przeróbka lub naprawa.			X
2.3. Luz sumaryczny na kole kierownicy	Zbyt duży luz kierownicy (na przykład, dany punkt na obręczy koła przesuwają się o więcej niż jedną piątą średnicy koła kierownicy lub niezgodnie z wymogami ^(a)).		X	X
2.4. Ustawienie kół (X) ^(b)	Ustawienie niezgodne z danymi producenta pojazdu lub wymogami ^(a) .	X	X	
2.5. Obrotnica osi kierowanej przyczepy	a) Uszkodzenie lub pęknięcie elementu.		X	X
	b) Zbyt duży luz.		X	X
	c) Uszkodzone mocowanie.		X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
2.6. Elektroniczne wspomaganie układu kierowniczego (EPS)	a) Wskaźnik awarii układu EPS wskazuje dowolny rodzaj awarii w układzie. b) Niezgodność między skrętem koła kierownicy a skrętem kół. c) Wspomaganie nie działa.		X	X

4. ŚWIATŁA, ŚWIATŁA ODBLASKOWE I WYPOSAŻENIE ELEKTRYCZNE

3.1. Pole widzenia	Przeszkody w polu widzenia kierowcy znacząco ograniczające widoczność do przodu lub na boki.	X	X	
3.2. Stan szyb	a) Pęknięcia lub przebarwienia szyby szklanej lub płyty przezroczystej (o ile jest dozwolona). b) Szyba szklana lub płyta przezroczysta (włącznie z folią odblaskową lub barwioną) niezgodne ze specyfikacjami określonymi w wymogach ^(c) (XX) ^(l) . c) Niedopuszczalny stan techniczny szyby szklanej lub płyty przezroczystej.	X	X	X
3.3. Lusterka wsteczne lub inne urządzenia o takiej funkcji	a) Brak lusterka lub urządzenia, lub mocowanie niezgodne z wymogami ^(e) . b) Lusterko lub urządzenie nie działa, jest uszkodzone, luźne lub niepewnie zamocowane.	X	X	
3.4. Wycieraczki przedniej szyby	a) Brak wycieraczek lub wycieraczki nie działają. b) Brak pióra wycieraczki lub jego wyraźne uszkodzenie.	X	X	
3.5. Spryskiwacze przedniej szyby	Spryskiwacze nie działają prawidłowo.	X	X	
3.6. Instalacja odmgławiająca (X) ^(b)	Układ nie działa lub jest wyraźnie uszkodzony.	X		

4.1. Światła drogowe i mijania

4.2. Przednie i tylne światła pozycyjne, światła obrysowe boczne i górne

4.1.1. Stan i działanie	a) Brak światła lub źródła światła, lub jego uszkodzenie. b) Brak układu projektorowego (odbłyśnik i klosz) lub jego uszkodzenie. c) Niepewne mocowanie światła.	X	X	
4.1.2. Ustawienie	Ustawienie świateł mijania/drogowych niezgodne z zakresem wskazanym w wymogach ^(e) .		X	
4.1.3. Przełączniki	a) Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ^(e) (dotyczy liczby świateł włączanych jednocześnie). b) Nieprawidłowe działanie przełącznika.	X	X	

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
4.1.4. Zgodność z wymogami ⁽⁴⁾	a) Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ⁽⁴⁾ . b) Akcesoria na kloszu lub źródle światła, które w oczywisty sposób zmniejszają natężenie światła lub zmieniają jego barwę. c) Brak zgodności światła (urządzenia) ze źródłem światła.	X	X	
4.1.5. Urządzenia do regulacji ustawienia świateł (jeżeli są obowiązkowe)	a) Urządzenie nie działa. b) Obsługa urządzenia ręcznego niemożliwa z siedzenia kierowcy.		X	
4.1.6. Urządzenie do oczyszczania świateł drogowych/mijania (jeżeli jest obowiązkowe)	Urządzenie nie działa.	X	X	
4.3. Światła stopu				
4.2.1. Stan i działanie	a) Uszkodzenie źródła światła. b) Uszkodzenie klosza. c) Niepewne mocowanie światła.		X	
4.2.2. Przełączniki	a) Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾ . b) Nieprawidłowe działanie przełącznika.	X	X	
4.2.3. Zgodność z wymogami ⁽⁴⁾	a) Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ⁽⁴⁾ . b) Akcesoria na kloszu lub źródle światła, które w oczywisty sposób zmniejszają natężenie światła lub zmieniają jego barwę.	X	X	
4.5. Przednie i tylne światła przeciwmgielne				
4.3.1. Stan i działanie	a) Uszkodzenie źródła światła. b) Uszkodzenie klosza. c) Niepewne mocowanie światła.	X	X	X
4.3.2. Przełączniki	a) Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ⁽⁴⁾ . b) Nieprawidłowe działanie przełącznika.	X	X	X
4.3.3. Zgodność z wymogami ⁽⁴⁾	Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ⁽⁴⁾ .	X	X	
4.4. Światła kierunkowskazu i światła awaryjne				
4.4.1. Stan i działanie	a) Uszkodzenie źródła światła. b) Uszkodzenie klosza.	X	X	

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
	c) Niepewne mocowanie światła.	X	X	
4.4.2. Przełączniki	Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ^(a) .	X	X	
4.4.3. Zgodność z wymogami ^(a)	Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ^(a) .	X	X	
4.4.4. Częstotliwość błysków kierunkowskazów	Częstotliwość błysków kierunkowskazów niezgodna z wymogami ^(a) .	X	X	
4.6. Światła cofania				
4.5.1. Stan i działanie	a) Uszkodzenie źródła światła.	X	X	
	b) Uszkodzenie klosza.	X	X	
	c) Niepewne mocowanie światła.	X	X	
4.5.2. Ustawienie (X) ^(b)	Niewłaściwe ustawienie granicy światła i cienia przedniego światła przeciwmgielnego w płaszczyźnie poziomej.	X	X	
4.5.3. Przełączniki	Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ^(a) .	X	X	
4.5.4. Zgodność z wymogami ^(a)	a) Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ^(a) .		X	
	b) Układ działa niezgodnie z wymogami ^(a) .	X	X	
4.7. Światło oświetlające tylną tablicę rejestracyjną				
4.6.1. Stan i działanie	a) Uszkodzenie źródła światła.	X		
	b) Uszkodzenie klosza.	X		
	c) Niepewne mocowanie światła.	X	X	
4.6.2. Zgodność z wymogami ^(a)	a) Brak zgodności z wymogami pod względem typu światła, miejsca montażu, barwy wysyłanego światła lub jego natężenia ^(a) .	X	X	
	b) Układ działa niezgodnie z wymogami ^(a) .	X	X	
4.6.3. Przełączniki	Przełącznik działa niezgodnie z wymogami ^(a) .	X	X	
4.8. Światła odblaskowe, oznakowanie odblaskowe i tylne tablice odblaskowe				
4.7.1. Stan i działanie	a) Urządzenie wysyła światło skierowane bezpośrednio do tyłu.	X	X	
	b) Uszkodzenie źródła światła.	X	X	
	c) Niepewne mocowanie światła.	X	X	

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
4.7.2. Zgodność z wymogami ^(e)	Układ działa niezgodnie z wymogami ^(e) .	X		
4.9. Wymagane wskaźniki kontrolne urządzeń oświetlenia				
4.8.1. Stan ogólny	a) Nieprawidłowe funkcjonowanie lub uszkodzenie urządzeń odblaskowych.	X	X	
	b) Niepewne mocowanie odblasków.	X	X	
4.8.2. Zgodność z wymogami ^(e)	Urządzenie, jego położenie lub barwa odbijanego światła niezgodne z wymogami ^(e) .	X	X	
5. OSIE, KOŁA, OPONKY I ZAWIESZENIE				
4.9.1. Stan i działanie	Wskaźniki nie działają.	X	X	
4.9.2. Zgodność z wymogami ^(e)	Gaśnica niezgodna z wymogami ^(e) .	X		
4.10. Połączenia elektryczne między pojazdem ciągnącym a przyczepą lub naczepą	a) Niepewne mocowanie elementów nieruchomych.	X	X	
	b) Uszkodzona lub zużyta izolacja.	X	X	
	c) Nieprawidłowe działanie połączeń elektrycznych przyczepy lub pojazdu ciągnącego.		X	X
4.11. Złącza i przewody elektryczne	a) Niepewne mocowanie lub niewłaściwe zabezpieczenie instalacji elektrycznej.	X	X	X
	b) Instalacja w złym stanie.	X	X	X
	c) Uszkodzona lub zużyta izolacja.	X	X	X
4.12. Dodatkowe światła i światła odblaskowe (X) ^(e)	a) Światło lub światło odblaskowe zamontowane niezgodnie z wymogami ^(e) .	X	X	
	b) Światło działa niezgodnie z wymogami ^(e) .	X	X	
	c) Niepewne mocowanie światła lub światła odblaskowego.	X	X	
4.13. Akumulator(-y)	a) Niepewne mocowanie.	X	X	
	b) Wyciek.	X	X	
	c) Uszkodzony wyłącznik akumulatora (jeżeli jest wymagany).		X	
	d) Uszkodzone bezpieczniki (jeżeli są wymagane).		X	
	e) Niewłaściwa wentylacja (jeżeli jest wymagana).		X	
5.1. Osie				
5.2. Koła i opony				
5.1.1. Osie	a) Pęknięcie lub odkształcenie osi.			X
	b) Niepewne mocowanie do pojazdu.		X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
	c) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.		X	X
5.1.2. Zwrotnice	a) Pęknięcie zwrotnicy.			X
	b) Nadmierne zużycie sworznia zwrotnicy lub łożysk sworznia.		X	X
	c) Zbyt duży ruch zwrotnicy względem belki osi.		X	X
	d) Sworzeń zwrotnicy luźny w osi.		X	X
5.1.3. Łożyska kół	a) Zbyt duży luz na łożysku koła.		X	X
	b) Łożysko koła zbyt ciasne lub zakleszczone.		X	X
5.3. Zawieszenie				
5.2.1. Piasta koła	a) Brakujące lub obluźwane śruby lub nakrętki mocujące koła.		X	X
	b) Zużycie lub uszkodzenie piasty.		X	X
5.2.2. Koła	a) Pęknięcie lub wada spawalnicza.			X
	b) Niewłaściwe zamocowanie pierścieni ustalających.		X	X
	c) Znaczące odkształcenie lub zużycie koła.		X	X
	d) Rozmiar lub typ koła niezgodny z wymogami ⁽⁴⁾ w sposób zagrażający bezpieczeństwu na drodze.		X	
5.2.3. Opony	a) Rozmiar opony, indeks nośności, indeks prędkości lub znak homologacji niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾ w sposób mający wpływ na bezpieczeństwo jazdy.		X	X
	b) Różne rozmiary opon na tej samej osi lub na kołach bliźniaczych.		X	
	c) Opony o różnej budowie (radialna/diagonalna) na tej samej osi.		X	
	d) Znaczące uszkodzenie lub przecięcie opony.		X	X
	e) Głębokość bieżnika niezgodna z wymogami ⁽⁴⁾ .		X	X
	f) Opona obciera o inne elementy.	X	X	
	g) Opony bieżnikowane niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾ .		X	X
	h) Układ kontroli ciśnienia w ogumieniu jest uszkodzony lub wyraźnie nie działa.	X	X	
6. PODWOZIE I ELEMENTY PRZYMOCOWANE DO PODWOZIA				
5.3.1. Resory i stabilizatory	sprężynowe a) Niepewne mocowanie resorów do podwozia lub osi.		X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
	b) Uszkodzenie lub pęknięcie części resoru. c) Brak resoru. d) Niewłaściwa przeróbka lub naprawa.		X X X	X X X
5.3.2. Amortyzatory	a) Niepewne mocowanie amortyzatorów do podwozia lub osi. b) Amortyzator jest uszkodzony i wykazuje duże wycieki lub awarie.	X	X X	
5.3.2.1. Badanie skuteczności tłumienia (X) ^(b)	a) Znacząca różnica między prawą a lewą stroną. b) Minimalne wartości tłumienia nie zostały osiągnięte.		X X	
5.3.3. Rury oporowe, drążki reakcyjne, wahacze trójkątne, wahacze poprzeczne	a) Niepewne mocowanie części do podwozia lub osi. b) Uszkodzenie, pęknięcie lub nadmierna korozja elementu. c) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.		X X X	X X X
5.3.4. Sworznie wahaczy	a) Nadmierne zużycie sworznia lub łożysk sworznia, lub sworzni wahaczy. b) Brak lub znaczące zużycie osłony.		X X	X X
5.3.5. Zawieszenie pneumatyczne	a) Układ nie działa. b) Uszkodzenie, przeróbka lub zużycie dowolnego elementu w stopniu mogącym mieć negatywny wpływ na działanie układu. c) Słyszalny wpływ powietrza z układu.		X X X	X X X
6.1. Podwozie lub rama i elementy do nich przymocowane				
6.2. Kabina i nadwozie				
6.1.1. Stan ogólny	a) Pęknięcie lub odkształcenie podłużnic lub poprzeczek. b) Niepewne mocowanie płyt wzmacniających lub połączeń. c) Nadmierna korozja mająca wpływ na sztywność konstrukcji.		X X X	X X X
6.1.2. Rury wydechowe i tłumiki	a) Nieszczelność lub niepewne mocowanie układu wydechowego. b) Spaliny przedostają się do wnętrza kabiny lub przedziału dla pasażerów.		X X	X X
6.1.3. Zbiornik paliwa i przewody paliwowe (w tym ogrzewanie zbiornika i przewodów)	a) Niepewne mocowanie zbiornika paliwa lub przewodów paliwowych. b) Wyciek paliwa, brak korka wlewu paliwa lub korek nieszczelny.		X X	X X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wtyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
	<p>c) Uszkodzenie lub przetarcie przewodów.</p> <p>d) Nieprawidłowe działanie kraniku paliwa (jeżeli jest wymagany).</p> <p>e) Zagrożenie pożarowe z powodu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wycieku paliwa, — niewłaściwego odgradzenia zbiornika paliwa lub układu wydechowego, — stanu komory silnikowej. <p>f) Układ zasilania gazem LPG/CNG lub napęd wodorowy niezgodny z wymogami ⁽⁶⁾.</p>	X	X	X
6.1.4. Zderzaki, zabezpieczenia boczne i tylne urządzenia zabezpieczające przed wjechaniem pod pojazd	<p>a) Obluzowane lub uszkodzone elementy grożące uszkodzeniem ciała w przypadku zahaczenia lub uderzenia.</p> <p>b) Urządzenie wyraźnie niezgodne z wymogami ⁽⁶⁾.</p>		X	X
6.1.5. Zamocowanie koła zapasowego (jeżeli występuje)	<p>a) Uchwyt koła w złym stanie.</p> <p>b) Pęknięte lub niepewne mocowanie uchwytu.</p> <p>c) Koło zapasowe nie trzyma się w uchwycie i grozi wypadnięciem.</p>	X	X	X
6.1.6. Urządzenia sprzęgające i przeznaczone do ciągnięcia	<p>a) Uszkodzenie, nieprawidłowe działanie lub pęknięcie elementu.</p> <p>b) Nadmierne zużycie elementu.</p> <p>c) Uszkodzone mocowanie.</p> <p>d) Brak lub nieprawidłowe działanie urządzenia zabezpieczającego.</p> <p>e) Co najmniej jeden wskaźnik nie działa.</p> <p>f) Elementy sprzęgu zasłaniają tablicę rejestracyjną lub światła pojazdu (kiedy sprzęg nie jest wykorzystywany).</p> <p>g) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.</p>	X	X	X
6.1.7. Przeniesienie napędu	<p>a) Obluzowane lub brakujące śruby zabezpieczające.</p> <p>b) Nadmierne zużycie łożysk wału napędowego.</p> <p>c) Nadmierne zużycie przegubów pędnych (uniwersalnych).</p> <p>d) Zły stan przegubów elastycznych.</p> <p>e) Uszkodzony lub wygięty wałek lub półoś.</p> <p>f) Pęknięcie lub zły stan oprawy łożyska.</p> <p>g) Brak lub znaczące zużycie osłony.</p> <p>h) Niezgodna z prawem przeróbka układu napędowego.</p>	X	X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
6.1.8. Mocowanie silnika	Zawieszenia silnika zużyte, wyraźnie i znacząco uszkodzone, obluzowane lub pęknięte.		X	X
6.1.9. Praca silnika	a) Niezgodna z prawem przeróbka jednostki sterującej.		X	
	b) Niezgodna z prawem przeróbka silnika.		X	
7. INNE WYPOSAŻENIE				
6.2.1. Stan ogólny	a) Obluzowana lub uszkodzona część nadwozia grożąca uszkodzeniem ciała.		X	X
	b) Niepewny słupek nadwozia.		X	X
	c) Do wnętrza przedostają się spaliny z wydechu lub z silnika.		X	X
	d) Niewłaściwa naprawa lub przeróbka.		X	X
6.2.2. Mocowania	a) Niepewne mocowania nadwozia lub kabiny.		X	X
	b) Wyraźne przesunięcie nadwozia/kabiny względem podwozia.		X	
	c) Niepewne lub brakujące punkty mocowania nadwozia/kabiny do podwozia lub poprzeczek ramy podwozia.		X	X
	d) Nadmierna korozja punktów mocowania nadwozia samonośnego.		X	X
6.2.3. Drzwi i zamki	a) Drzwi źle się otwierają lub zamykają.		X	
	b) Drzwi grożą samoistnym otwarciem lub pozostają niedomknięte.		X	X
	c) Brakujące, obluzowane lub zniszczone drzwi, zawiasy, zamki lub słupki drzwi.	X	X	
6.2.4. Podłoga	Niepewne mocowanie lub zły stan techniczny podłogi.		X	X
6.2.5. Siedzenie kierowcy	a) Siedzenie obluzowane lub konstrukcja siedzenia uszkodzona.		X	X
	b) Nieprawidłowe działanie regulacji ustawienia siedzenia.		X	X
6.2.6. Pozostałe siedzenia	a) Siedzenia uszkodzone lub niepewne mocowanie siedzeń.	X	X	
	b) Siedzenia zamontowane niezgodnie z wymogami (*).	X	X	
6.2.7. Wskaźniki i przyrządy kierowcy	Nieprawidłowe działanie co najmniej jednego wskaźnika lub przyrządu niezbędnego do bezpiecznego użytkowania pojazdu.		X	X
6.2.8. Stopnie kabiny	a) Niepewne mocowanie stopnia lub obręczy.	X	X	
	b) Stopień lub obręcz w stanie zagrażającym bezpieczeństwu użytkowników.		X	

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
6.2.9. Inne wyposażenie wewnętrzne i zewnętrzne	a) Uszkodzone mocowanie dodatkowych akcesoriów lub wyposażenia.		X	
	b) Dodatkowe akcesoria lub wyposażenie niezgodne z wymogami ^(a) .	X	X	
	c) Wycieki z układów hydraulicznych	X	X	
6.2.10. Błotniki, fartuchy przeciwbłotne	a) Brak, obłuzowanie lub znaczące skorodowanie części.	X	X	
	b) Element za blisko koła.	X	X	
	c) Niezgodność z wymogami ^(a) .	X	X	
7.1. Pasy bezpieczeństwa, zapięcia pasów i inne urządzenia bezpieczeństwa.				
8. UCIAŻLIWOŚĆ				
7.1.1. Pewność mocowania pasów i zapięcie	a) Punkt kotwiczenia pasów wykazuje duże zniszczenie.		X	X
	b) Obłuzowane punkty kotwiczenia		X	X
7.1.2. Stan ogólny pasów i zapięć.	a) Brak obowiązkowego pasa bezpieczeństwa lub pas niezamontowany.		X	
	b) Uszkodzenie pasów bezpieczeństwa.	X	X	
	c) Pas bezpieczeństwa niezgodny z wymogami ^(a) .	X	X	
	d) Uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie klamry pasa bezpieczeństwa.		X	
	e) Uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie zwijacza pasa bezpieczeństwa.		X	
7.1.3. Ogranicznik obciążenia pasów bezpieczeństwa	Brak ogranicznika lub ogranicznik niezgodny z typem pojazdu.		X	
7.1.4. Napinacze wstępne pasów bezpieczeństwa	Brak napinacza lub napinacz niezgodny z typem pojazdu.		X	
7.1.5. Poduszki powietrzne	a) Brak poduszek lub poduszki niezgodne z typem pojazdu.		X	
	b) Poduszka wyraźnie nie działa.		X	
7.1.6. Systemy poduszki powietrznej SRS	Wskaźnik awarii układu SRS wskazuje dowolny rodzaj awarii w układzie.		X	
7.2. Gaśnica (X) ^(b)	a) Brak.		X	
	b) Gaśnica niezgodna z wymogami ^(a) .	X	X	
7.3. Zamki i urządzenia przeciwwłamaniowe	a) Urządzenie uniemożliwiające uruchomienie pojazdu nie działa.	X		
	b) Samoistne zamykanie lub blokowanie drzwi lub uszkodzenie blokad		X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
7.4. Trójkąt ostrzegawczy (jeżeli wymagany) (X) ^(b)	a) Brak lub trójkąt niekompletny.	X		
	b) Niezgodność z wymogami ^(a) .	X		
7.5. Apteczka pierwszej pomocy (jeżeli wymagana) (X) ^(b)	Brak apteczki, apteczka niekompletna lub niezgodna z wymogami ^(a) .	X		
7.6. Kliny (podpórki) zabezpieczające koła (jeżeli wymagane) (X) ^(b)	Brak lub w złym stanie technicznym.	X	X	
7.7. Sygnał dźwiękowy	a) Nie działa.	X	X	
	b) Niepewne działanie przycisku sygnału.	X		
	c) Niezgodność z wymogami ^(a) .	X	X	
7.8. Prędkościomierz	a) Prędkościomierz zamontowany niezgodnie z wymogami ^(a) .	X	X	
	b) Nie działa.	X	X	
	c) Brak podświetlenia.	X	X	
7.9. Tachograf (jeżeli jest zamontowany/wymagany)	a) Tachograf zamontowany niezgodnie z wymogami ^(a) .	X	X	
	b) Nie działa.		X	
	c) Brak plomb lub plomby uszkodzone.		X	
	d) Brak tabliczki kalibracyjnej, dane nieczytelne lub kalibracja nieważna.		X	
	e) Wyraźne oznaki manipulacji przez osoby niepowołane.		X	
	f) Rozmiar opon niezgodny z parametrami kalibracji.		X	
7.10. Ogranicznik prędkości (jeżeli jest zamontowany/wymagany)	a) Ogranicznik zamontowany niezgodnie z wymogami ^(a) .	X	X	
	b) Ogranicznik wyraźnie nie działa.		X	
	c) Złe ustawienie prędkości granicznej (jeżeli jest sprawdzane).		X	
	d) Brak plomb lub plomby uszkodzone.		X	
	e) Brak tabliczki kalibracyjnej, dane nieczytelne lub kalibracja nieważna.		X	
	f) Rozmiar opon niezgodny z parametrami kalibracji.		X	
7.11. Licznik przebiegu, jeżeli występuje (X) ^(b)	a) Wyraźne oznaki manipulacji (oszustwo).	X	X	
	b) Wyraźnie nie działa.	X	X	

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
7.12. Elektroniczny system stabilizacji (ESC), jeżeli jest zamontowany/wymagany	a) Brak lub uszkodzenie czujników prędkości obrotowej kół. b) Uszkodzone połączenia elektryczne. c) Brak lub uszkodzenie innych elementów. d) Uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie przełącznika. e) Wskaźnik awarii układu ESC wskazuje dowolny rodzaj awarii w układzie.		X	
8.1. Hałas				
8.2. Emisja spalin				
8.1.1. Układ tłumienia hałasu	a) Poziom hałasu przekracza wartości dozwolone w wymogach ⁽⁴⁾ b) Obluzowanie, ryzyko odpadnięcia, uszkodzenie, niewłaściwe mocowanie, brak lub wyraźna przeróbka dowolnej części układu tłumienia hałasu w stopniu mającym niekorzystny wpływ na poziom hałasu.		X	X
8.2.1. Emisja spalin z silników benzynowych				
8.2.2. Emisja spalin z silników wysokoprężnych (Diesla)				
8.2.1.1. Urządzenia kontrolne emisji spalin	a) Brak fabrycznie montowanego urządzenia kontrolnego emisji spalin, przeróbka urządzenia lub wyraźnie nieprawidłowe działanie. b) Wycieki mogące mieć wpływ na pomiary emisji spalin.	X	X	
8.2.1.2. Emisja zanieczyszczeń gazowych	a) Emisja zanieczyszczeń gazowych przekracza poziom dopuszczalny określony przez producenta; b) lub, w przypadku braku takich danych, emisja CO przekracza: (i) w przypadku pojazdów niewyposażonych w zaawansowany układ kontroli emisji spalin, — 4,5 %, lub — 3,5 %, w zależności od daty pierwszej rejestracji lub pierwszego dopuszczenia do ruchu określonej w wymogach ⁽⁴⁾ ; (ii) w przypadku pojazdów wyposażonych w zaawansowany układ kontroli emisji spalin: — pomiar na biegu jałowym: 0,5 % — pomiar przy podwyższonej prędkości obrotowej biegu jałowego: 0,3 % lub — pomiar na biegu jałowym: 0,3 % ⁽⁶⁾ — pomiar przy podwyższonej prędkości obrotowej biegu jałowego: 0,2 % w zależności od daty pierwszej rejestracji lub pierwszego dopuszczenia do ruchu określonej w wymogach ⁽⁴⁾ . c) Sonda lambda poza zakresem $1 \pm 0,03$ lub brak zgodności ze specyfikacją producenta. d) Odczyt z pokładowego systemu diagnostycznego (OBD) wskazuje poważną awarię.		X	X

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
8.3. Tłumienie zakłóceń elektromagnetycznych				
8.2.2.1. Urządzenia kontrolne emisji spalin	a) Brak fabrycznie montowanego urządzenia kontrolnego emisji spalin lub wyraźnie nieprawidłowe działanie urządzenia. b) Wycieki mogące mieć wpływ na pomiary emisji spalin.	X	X	
8.2.2.2. Zadymienie spalin Niniejszego wymogu nie stosuje się do pojazdów po raz pierwszy zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu przed dniem 1 stycznia 1980 r.	a) W przypadku pojazdów po raz pierwszy zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu po dniu określonym w wymogach ⁽⁶⁾ , poziom zadymienia przekracza poziom podany na tabliczce producenta umieszczonej w pojeździe. b) W przypadku braku danych lub gdy wymogi ⁽⁶⁾ nie zezwalają na stosowanie wartości odniesienia, dla silników wolnossących: 2,5 m ⁻¹ , dla silników turbodoładowanych: 3,0 m ⁻¹ , Lub, w przypadku pojazdów określonych w wymogach ⁽⁶⁾ lub po raz pierwszy zarejestrowanych lub dopuszczonych do ruchu po dniu określonym w wymogach ⁽⁶⁾ , 1,5 m ⁻¹ ⁽⁷⁾ .		X	
8.4. Inne pozycje związane z ochroną środowiska				
Zakłócenia radiowe (X) ^(b)	Niezgodność z wymogami ⁽⁶⁾ .	X		
9. BADANIA DODATKOWE DOTYCZĄCE POJAZDÓW KATEGORII M2 I M3 DO PRZEWOZU OSÓB				
8.4.1. Wycieki płynów	Nadmierny wyciek dowolnego płynu, który może zagrażać środowisku lub bezpieczeństwu innych użytkowników drogi.		X	X
9.1. Drzwi				
9.4. Siedzenia				
9.1.1. Drzwi wejściowe i wyjściowe	a) Nieprawidłowe działanie. b) Zły stan techniczny. c) Uszkodzenie awaryjnego otwierania drzwi. d) Uszkodzenie zdalnego sterowania drzwi lub urządzeń ostrzegawczych. e) Gaśnica niezgodna z wymogami ⁽⁶⁾ .	X	X	
9.1.2. Wyjścia awaryjne	a) Nieprawidłowe działanie. b) Brak oznakowania wyjść awaryjnych lub oznakowanie nieczytelne. c) Brak młotka do wybicia szyby. d) Niezgodność z wymogami ⁽⁶⁾ .	X	X	
9.2. Odgławianie i odmrażanie szyb (X) ^(b)	a) Nieprawidłowe działanie.	X	X	

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
	b) Emisja toksycznych gazów lub spalin do wnętrza przedziału kierowcy lub przedziału pasażerskiego.		X	X
	c) Uszkodzenie układu odmrażania szyb (jeżeli jest obowiązkowy).		X	
9.3. Wentylacja i ogrzewanie (X) ^(b)	a) Nieprawidłowe działanie.	X	X	
	b) Emisja toksycznych gazów lub spalin do wnętrza przedziału kierowcy lub przedziału pasażerskiego.		X	X
9.10. Wymogi dotyczące przewozu dzieci (X)(b)				
9.4.1. Siedzenia pasażerów (w tym siedzenia dla personelu pomocniczego)	a) Niepewne mocowanie lub uszkodzenie siedzeń.	X	X	
	b) Siedzenia składane (jeżeli są dozwolone) nie działają automatycznie.	X	X	
	c) Gaśnica niezgodna z wymogami ^(a) .	X	X	
9.4.2. Siedzenie kierowcy (dodatkowe wymogi)	a) Uszkodzenie urządzeń specjalnych, takich jak osłona przeciwsłoneczna lub ekran chroniący przed oślepieniem.	X	X	
	b) Urządzenia chroniące kierowcę niepewnie zamocowane lub niezgodne z wymogami ^(a) .	X	X	
9.5. Oświetlenie wewnętrzne I urządzenia do wyświetlania celu podróży (X) ^(b)	Urządzenie uszkodzone lub niezgodne z wymogami ^(a) .	X	X	
9.6. Przejścia, miejsca dla pasażerów stojących	a) Niepewne zamocowanie podłogi.		X	X
	b) Uszkodzone poręcze lub uchwyty.	X	X	
	c) Gaśnica niezgodna z wymogami ^(a) .	X	X	
9.7. Schody i stopnie	a) Zły stan techniczny lub uszkodzenia.	X	X	X
	b) Nieprawidłowe działanie stopni chowanych.		X	
	c) Niezgodność z wymogami ^(a) .	X	X	
9.8. System komunikacji z pasażerami (X) ^(b)	System uszkodzony.	X	X	
9.9. Tablice informacyjne (X) ^(b)	a) Brak tablic lub tablice błędne lub nieczytelne.	X		
	b) Niezgodność z wymogami ^(a) .	X	X	
9.11. Wymogi dotyczące przewozu osób niepełnosprawnych (X) ^(b)				
9.10.1. Drzwi	Zabezpieczenie drzwi niezgodne z wymogami ^(a) dotyczącymi tej formy transportu.	X	X	
9.10.2. Wyposażenie sygnalizacyjne i specjalne	Brak wyposażenia sygnalizacyjnego lub specjalnego, lub wyposażenie niezgodne z wymogami ^(a) .	X	X	
9.12. Inne wyposażenie specjalne (X) ^(b)				

Przedmiot badania	Podstawowe kryteria uznania stanu technicznego za niezadowalający	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		UD	UI	USZ
9.11.1. Drzwi, rampy i podnośniki	a) Nieprawidłowe działanie. b) Zły stan techniczny. c) Uszkodzenie urządzeń sterujących. d) Uszkodzenie urządzeń ostrzegawczych. e) Niezgodność z wymogami ⁽⁴⁾ .	X	X	
9.11.2. Mocowania do wózków inwalidzkich	a) Nieprawidłowe działanie. b) Zły stan techniczny. c) Uszkodzenie urządzeń sterujących. d) Niezgodność z wymogami ⁽⁴⁾ .	X	X	
9.11.3. Wyposażenie sygnalizacyjne i specjalne	Brak wyposażenia sygnalizacyjnego lub specjalnego, lub wyposażenie niezgodne z wymogami ⁽⁴⁾ .	X	X	
9.12. Outros equipamentos especiais (X) ^(b)				
9.12.1. Instalacje do przygotowywania posiłków	a) Instalacja niezgodna z wymogami ⁽⁴⁾ . b) Instalacja uszkodzona w stopniu stwarzającym zagrożenie dla użytkowników.	X	X	
9.12.2 Instalacja sanitarna	Instalacja niezgodna z wymogami ⁽⁴⁾ .	X	X	
9.12.3 Inne urządzenia (np. systemy audiowizualne)	Niezgodność z wymogami ⁽⁴⁾ .	X	X	

⁽¹⁾ Niewłaściwa naprawa lub przeróbka oznacza naprawę lub przeróbkę mającą niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo pojazdu w ruchu drogowym lub na środowisko naturalne.

⁽²⁾ 48 % dla pojazdów bez układu przeciwblokującego ABS lub pojazdów, które otrzymały homologację typu przed dniem 1 października 1991 r.

⁽³⁾ 45 % dla pojazdów zarejestrowanych po 1988 r. lub po dniu określonym w wymogach, w zależności która data przypada później.

⁽⁴⁾ 43 % dla przyczep z dyszlem i naczep zarejestrowanych po 1988 r. lub po dniu określonym w wymogach, w zależności która data przypada później.

⁽⁵⁾ 2,2 m/s² dla pojazdów kategorii N1, N2 i N3.

⁽⁶⁾ Pojazdy, które otrzymały homologację typu zgodnie z wartościami granicznymi z wiersza A lub B w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy Rady 70/220/EWG (Dz.U. L 76 z 6.4.1970, s. 1), lub zarejestrowane lub dopuszczone do ruchu po raz pierwszy po dniu 1 lipca 2002 r.

⁽⁷⁾ Pojazdy, które otrzymały homologację typu zgodnie z wartościami granicznymi z wiersza B w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG; wiersza B1, B2 lub C w pkt 6.2.1 załącznika I do dyrektywy Rady 88/77/EWG (Dz.U. L 36 z 9.2.1988, s. 33), lub zarejestrowane lub dopuszczone do ruchu po raz pierwszy po dniu 1 lipca 2008 r.

UWAGI:

^(a) „Wymogi” oznaczają wymogi dotyczące homologacji typu obowiązujące w dniu zatwierdzenia, pierwszej rejestracji lub pierwszego dopuszczenia do ruchu, wymogi dotyczące doposażenia lub prawodawstwo krajowe właściwe dla kraju rejestracji pojazdu.

^(b) (X) oznacza pozycje, które dotyczą stanu technicznego pojazdu i jego zdolności do ruchu drogowego, ale ich kontrola nie jest niezbędna w ramach badania okresowego.

^(c) (XX) tę przyczynę awarii stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy prawodawstwo krajowe nakłada wymóg badań.

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 5 lipca 2010 r.****w sprawie oceny ryzyka związanego z usterkami stwierdzonymi podczas kontroli drogowych (pojazdów użytkowych) zgodnie z dyrektywą 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady**

(2010/379/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W interesie bezpieczeństwa drogowego, ochrony środowiska naturalnego i uczciwej konkurencji istotne jest zapewnienie właściwej konserwacji i kontroli eksploatowanych pojazdów użytkowych, aby były sprawne podczas poruszania się na terytorium Unii Europejskiej.
- (2) W uzupełnieniu norm i metod, o których mowa w dyrektywie 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie ⁽¹⁾, większa harmonizacja systemu i uniknięcie nierównego traktowania podczas kontroli drogowych wymaga wprowadzenia wytycznych dotyczących oceny usterek wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy.

(3) W zależności od stopnia stwarzanego zagrożenia należy wprowadzić trzy kategorie usterek.

(4) Do każdej kategorii usterek dołącza się opis skutków dla eksploatacji pojazdu, w którym je stwierdzono,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Państwa członkowskie przeprowadzają ocenę usterek stwierdzonych w trakcie drogowej kontroli przydatności pojazdu do ruchu zgodnie z wytycznymi podanymi w załączniku do niniejszego zalecenia.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji

Siim KALLAS

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 203 z 10.8.2000, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne dotyczące oceny usterek i wad

W ramach wykonywania dyrektywy 2000/30/WE opracowano niniejszy dokument zawierający wytyczne, których stosowanie zaleca się państwom członkowskim w celu oceny usterek (zarówno usterek technicznych, jak i innych nieprawidłowości) stwierdzonych podczas kontroli drogowych pojazdów.

Usterki dzieli się na następujące kategorie:

DROBNE USTERKI (MiD)

POWAŻNE USTERKI (MaD)

NIEBEZPIECZNE USTERKI (DD)

Każdą kategorię usterek należy określić w odniesieniu do stanu technicznego pojazdu w następujący sposób:

DROBNE USTERKI

Usterki techniczne, które nie mają istotnego wpływu na bezpieczeństwo pojazdu, oraz inne nieznaczne nieprawidłowości. Pojazd nie wymaga ponownego badania, gdyż można zasadnie oczekiwać niezwłocznej naprawy stwierdzonych usterek.

POWAŻNE USTERKI

Usterki, które mogą zagrażać bezpieczeństwu pojazdu lub innych użytkowników drogi, oraz inne znaczące nieprawidłowości. Pojazd wymaga naprawy w możliwie najkrótszym terminie, a jego dalsza eksploatacja może podlegać ograniczeniom i zależeć od spełnienia warunków, np. od poddania pojazdu kolejnej kontroli przydatności do ruchu.

NIEBEZPIECZNE USTERKI

Usterki stanowiące bezpośrednie i natychmiastowe zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego. Dalsza eksploatacja pojazdu na drodze jest zabroniona, chociaż w niektórych przypadkach można wydać zezwolenie na kierowanie pojazdem przy zachowaniu określonych warunków bezpośrednio na wyznaczone miejsce, np. w celu naprawy lub zajęcia pojazdu.

Pojazd, w którym stwierdzono usterki zaliczane do więcej niż jednej kategorii, klasyfikuje się w zależności od najbardziej poważnej usterki. Pojazd, w którym stwierdzono liczne usterki zaliczane do tej samej kategorii, klasyfikuje się w wyższej kategorii, jeżeli ich łączny efekt zwiększa zagrożenie stwarzane przez ten pojazd.

W przypadku stwierdzenia usterek, które można zaliczyć do więcej niż jednej kategorii, za ich klasyfikację odpowiada inspektor przeprowadzający badanie; wybrana kategoria zależy od stopnia zagrożenia określonego w przepisach krajowych.

W ocenie usterki uwzględnia się wymogi odnoszące się do homologacji typu, jakie obowiązywały w czasie pierwszej rejestracji pojazdu lub użycia go po raz pierwszy. Tym niemniej niektóre podzespoły będą podlegały wymogom dotyczącym doposażenia pojazdu.

Wymogi dotyczące oceny

W rubryce „Wady” wymieniono usterki techniczne lub inne nieprawidłowości.

Podzespół	Wady	Wytyczne dotyczące oceny usterek		
		MiD	(MaD)	DD
1. UKŁAD HAMULCOWY				
1.1. Stan techniczny i działanie				
1.1.1. Pedał hamulca roboczego/ sworzeń dźwigni ręcznej	a) Zbyt ciasny sworzeń.		X	
	b) Nadmierne zużycie lub luz.		X	
1.1.2. Stan techniczny pedału/dźwigni ręcznej i skok urządzenia uruchamiającego hamulce	a) Nadmierny lub zbyt mały skok jałowy.		X	

Podzespół	Wady	Wytyczne dotyczące oceny usterki		
		MiD	(MaD)	DD
	<ul style="list-style-type: none"> b) Pedał hamulca nie zwalnia się prawidłowo. c) Brak nakładki przeciwpoślizgowej na pedale hamulca, nakładka poluzowana lub wytarta do gładkości. 	X	X	
1.1.3. Pompa podciśnienia lub sprężarka i zbiorniki	<ul style="list-style-type: none"> a) Niewystarczające ciśnienie/podciśnienie do przynajmniej dwukrotnego uruchomienia hamulców po zadziałaniu urządzenia ostrzegawczego (lub gdy wskaźnik pokazuje za małą wartość). b) Niezgodny z wymogami czas narastania ciśnienia lub podciśnienia do bezpiecznej wartości roboczej ⁽⁴⁾. c) Nie działa wieloobwodowy zawór zabezpieczający lub zawór bezpieczeństwa. d) Wypływ powietrza powodujący zauważalny spadek ciśnienia lub słyszalny wypływ powietrza. e) Uszkodzenie zewnętrzne, które może mieć wpływ na działanie układu hamulcowego. 		X	X
1.1.4. Manometr lub wskaźnik ostrzegawczy	Nieprawidłowe działanie albo usterka manometru lub wskaźnika.	X	X	
1.1.5. Zawór sterujący hamulca postojowego	<ul style="list-style-type: none"> a) Pęknięcie, uszkodzenie lub nadmierne zużycie zaworu sterującego. b) Sterowanie niepewne lub niepewne działanie zaworu sterującego. c) Luźne połączenie lub nieszczelność układu. d) Niezadawalające działanie. 		X	
1.1.6. Urządzenie uruchamiające hamulec postojowy, dźwignia sterująca, zapadka hamulca postojowego, elektroniczny hamulec postojowy	<ul style="list-style-type: none"> a) Mechanizm zapadkowy nie blokuje. b) Nadmierne zużycie na osi dźwigni lub mechanizmie zapadkowym. c) Nadmierny ruch dźwigni świadczący o niewłaściwej regulacji. d) Brak, uszkodzenie lub niesprawność urządzenia uruchamiającego hamulce. e) Nieprawidłowe działanie, wskaźnik ostrzegawczy sygnalizuje awarię. 	X	X	
1.1.7. Zawory hamulcowe (nożne, luzujące, regulujące)	<ul style="list-style-type: none"> a) Uszkodzenie zaworu lub nadmierny wypływ powietrza. b) Nadmierny ubytek oleju ze sprężarki. c) Niepewne lub niewłaściwe zamocowanie zaworu. d) Ubytek lub wypływ płynu hamulcowego. 		X	X
		X	X	X

Podzespół	Wady	Wytyczne dotyczące oceny usterki		
		MiD	(MaD)	DD
1.1.8. Połączenie z hamulcami przy- czepy (elektrycznymi i pneuma- tycznymi)	a) Uszkodzona osłona lub szybkozłącze.	X	X	
	b) Osłona lub zawór niezabezpieczone lub niewłaściwie zamocowane.	X	X	
	c) Nadmierny wypływ powietrza.		X	X
	d) Nieprawidłowe działanie.		X	X
1.1.9. Zbiornik sprężonego powietrza	a) Uszkodzenie lub korozja zbiornika, wyciek ze zbiornika.	X	X	
	b) Niewłaściwe działanie urządzenia osuszającego.	X	X	
	c) Niebezpieczne lub niepewne zamocowanie zbiornika.		X	
1.1.10. Jednostki układu hamulcowego, główny cylinder (systemy hydrauliczne)	a) Uszkodzenie lub niewłaściwe działanie jedno- stki układu.		X	
	b) Uszkodzenie głównego cylindra lub wyciek z niego.		X	X
	c) Niezabezpieczenie głównego cylindra.		X	X
	d) Niewłaściwy poziom płynu hamulcowego.	X	X	
	e) Brak nasadki zbiornika głównego cylindra.	X		
	f) Świecąca lub uszkodzona lampa ostrzegająca o poziomie płynu hamulcowego.	X		
	g) Niewłaściwe działanie urządzenia ostrzegają- cego o poziomie płynu hamulcowego.	X		
1.1.11. Szttywne przewody hamulcowe	a) Bezpośrednie ryzyko uszkodzenia lub pęknięcia.		X	X
	b) Wycieki z przewodów lub połączeń.		X	X
	c) Przewody uszkodzone lub nadmiernie skoro- dowane.		X	X
	d) Przewody przemieszczone.	X	X	
1.1.12. Elastyczne przewody hamulcowe	a) Bezpośrednie ryzyko uszkodzenia lub pęknięcia.		X	X
	b) Przewody uszkodzone, przecierające się, poskręcane lub zbyt krótkie.	X	X	
	c) Wycieki z przewodów lub łączników.		X	X
	d) Przewody pęczniejące pod wpływem ciśnienia.		X	X
	e) Przewody porowate.		X	
1.1.13. Okładziny hamulcowe i płytki cierne	a) Nadmierne zużycie okładziny lub płytki ciernej.		X	X
	b) Zanieczyszczenie okładziny lub płytki czarnej (olej, smar itd.).		X	X
	c) Brak okładziny lub płytki czarnej.			X

Podzespół	Wady	Wytyczne dotyczące oceny usterki		
		MiD	(MaD)	DD
1.1.14. Bębny, tarcze hamulcowe	<ul style="list-style-type: none"> a) Bęben lub tarcza nadmiernie zużyte, porysowane, popękane, niezabezpieczone lub połamane. b) Zanieczyszczenie bębna lub tarczy (olej, smar itd.). c) Brak bębna lub tarczy. d) Niepewne zabezpieczenie osłon. 		X	X
1.1.15. Linki hamulcowe, drążki, mechanizm dźwigni	<ul style="list-style-type: none"> a) Linki zniszczone lub splątane. b) Nadmierne zużycie lub korozja elementu. c) Niezabezpieczone połączenie linek lub drążków. d) Uszkodzenie pancerza linki. e) Ograniczenia w swobodnym ruchu elementów układu hamulcowego. f) Nietypowy ruch dźwigni lub połączeń świadczący o niewłaściwej regulacji lub nadmiernym zużyciu. 		X	X
1.1.16. Urządzenia uruchamiające hamulce (zawierające hamulce sprężynowe lub cylindry hydrauliczne)	<ul style="list-style-type: none"> a) Pęknięcie lub zniszczenie urządzenia. b) Wyciek z urządzenia. c) Niezabezpieczone lub nieprawidłowe zamocowanie urządzenia. d) Urządzenie nadmierne skorodowane. e) Zbyt mały lub nadmierny skok tłoka lub mechanizmu przeponowego. f) Brak pokrywy zabezpieczającej przed kurzem lub jej nadmierne zniszczenie. 	X	X	X
1.1.17. Korektor siły hamowania	<ul style="list-style-type: none"> a) Uszkodzenie mechanizmu dźwigni. b) Nieprawidłowa regulacja mechanizmu dźwigni. c) Zatarcie lub brak działania zaworu. d) Brak zaworu. e) Brak tabliczki znamionowej. f) Dane nieczytelne lub niezgodne z wymogami ⁽⁶⁾. 	X	X	X
1.1.18. Urządzenia nastawcze i wskaźniki luzu	<ul style="list-style-type: none"> a) Uszkodzenie, zatarcie lub nietypowy ruch, nadmierne zużycie lub niewłaściwa regulacja urządzenia. b) Wadliwe urządzenie. 		X	X

Podzespół	Wady	Wytyczne dotyczące oceny usterki		
		MiD	(MaD)	DD
	c) Nieprawidłowa instalacja lub wymiana.		X	
1.1.19. Układ hamowania długotrwałego (gdy jest zainstalowany lub wymagany)	a) Niezabezpieczone połączenia lub mocowania. b) Wyraźne wadliwe działanie lub brak systemu.	X	X X	
1.1.20. Automatyczne działanie hamulców przyczepy	Hamulec przyczepy nie hamuje automatycznie po odłączeniu.			X
1.1.21. Kompletny układ hamulcowy	a) Uszkodzenia zewnętrzne lub nadmierne skorodowanie innych urządzeń układu hamulcowego (np. pompy płynu przeciw zamarzaniu, osuszacza powietrza itd.), które mają niekorzystny wpływ na jego działanie. b) Wypływ powietrza lub płynu przeciw zamarzaniu. c) Brak zabezpieczenia lub niewłaściwe zamocowanie któregośkolwiek elementu. d) Niewłaściwa naprawa lub modyfikacja któregośkolwiek elementu ⁽¹⁾ .		X X X X	X X
1.1.22. Połączenia dla badania (gdy są zainstalowane lub wymagane)	a) Brak. b) Uszkodzone, niezdatne do użytku lub nieszczelne.		X X	
1.2. Sprawność i skuteczność hamulca roboczego				
1.2.1. Sprawność (E) ^(b)	a) Zbyt mała siła hamowania lub jej brak na co najmniej jednym kole. b) Uzyskana wartość siły hamowania na którymkolwiek kole jest mniejsza niż 70 % największej uzyskanej siły hamowania na innym kole tej samej osi. W przypadku testowania na drodze występują nadmierne odchylenia od kierunku jazdy. c) Nierównomierna, skokowa zmiana siły hamowania (zakleszczanie). d) Nieprawidłowy opóźniony czas uruchomienia hamulców na którymkolwiek z kół. e) Nadmierne wahania siły hamowania podczas każdego pełnego obrotu kół.		X X X X X	X X
1.2.2. Skuteczność (E) ^(b)	Nie są zapewnione następujące wartości minimalne: Kategoria N1: 45 % Kategoria M1, M2 i M3: 50 % ⁽²⁾ Kategoria N2 i N3: 43 % ⁽³⁾ Kategoria O2, O3 i O4: 40 % ⁽⁴⁾		X	X

Podzespół	Wady	Wytyczne dotyczące oceny usterki		
		MiD	(MaD)	DD
1.3. Sprawność i skuteczność awaryjnego układu hamulcowego (jeśli występuje jako oddzielny układ)				
1.3.1. Sprawność (E) ^(b)	a) Zbyt mała siła hamująca lub jej brak na co najmniej jednym kole.		X	X
	b) Uzyskana wartość siły hamowania na którymkolwiek kole jest mniejsza niż 70 % największej uzyskanej siły hamowania na innym kole tej samej osi. W przypadku testowania na drodze występują nadmierne odchylenia od kierunku jazdy.		X	X
	c) Nierównomierna, skokowa zmiana siły hamowania (zakleszczanie).		X	X
1.3.2. Skuteczność	Wartość siły hamowania poniżej 50 % ⁽⁵⁾ pracy układów hamulcowych określonej w pkt 1.2.2 w odniesieniu do dopuszczalnej masy całkowitej lub, w przypadku naczep, do sumy dopuszczalnego nacisku na osie (z wyjątkiem L1e i L3e).		X	X
1.4. Sprawność i skuteczność postojowego układu hamulcowego				
1.4.1. Sprawność (E) ^(b)	Hamulec nie działa z jednej strony lub, w przypadku testowania na drodze, występują nadmierne odchylenia od kierunku jazdy.		X	X
1.4.2. Skuteczność (E) ^(b)	Dla wszystkich kategorii pojazdów wskaźnik skuteczności hamowania mniejszy niż 16 % w odniesieniu do maksymalnej dopuszczalnej masy lub, dla samochodów osobowych, mniejszy niż 12 % w odniesieniu do maksymalnej dopuszczalnej całkowitej masy pojazdu, w zależności od tego, która wartość jest większa.		X	X
1.5. Sprawność układu hamowania długotrwałego	a) Nierównomierne zmiany skuteczności hamowania (nie ma zastosowania do układu hamulca silnikowego). b) Układ nie działa.		X X	
1.6. System zapobiegający blokowaniu się kół podczas hamowania (ABS)	a) Nieprawidłowe działanie urządzenia ostrzegawczego. b) Urządzenie ostrzegawcze wskazuje nieprawidłowe działanie układu. c) Brak lub uszkodzenie czujników prędkości kątowej kół. d) Uszkodzenie przewodów instalacji elektrycznej. e) Brak lub uszkodzenie innych elementów.		X X X X X	
1.7. Elektroniczny układ hamulcowy (EBS)	a) Nieprawidłowe działanie urządzenia ostrzegawczego. b) Urządzenie ostrzegawcze wskazuje nieprawidłowe działanie układu.		X X	

Podzespół	Wady	Wytyczne dotyczące oceny usterki		
		MiD	(MaD)	DD
8. UCIAŹLIWOŚĆ				
8.1. Hałas				
8.1.1. Układ tłumienia hałasu	<p>a) Poziom hałasu przekracza dopuszczalne wartości określone w wymogach ^(a).</p> <p>b) Brak, obluźowanie, możliwość odpadnięcia, uszkodzenie, nieprawidłowe zamontowanie lub modyfikacja któregośkolwiek elementu układu tłumienia hałasu, które mają wyraźnie niekorzystny wpływ na poziom hałasu.</p>		X	
			X	X
8.2. Emisja spalin				
8.2.1. Emisja z silników napędzanych benzyną				
8.2.1.1. Urządzenia regulacyjne emisji spalin	<p>a) Brak urządzenia regulacyjnego emisji spalin dostarczonego przez producenta, urządzenie zmodyfikowane lub wyraźnie wadliwe.</p> <p>b) Nieszczelności, które mają wpływ na wyniki pomiarów emisji.</p>	X	X	
			X	
8.2.1.2. Emisja zanieczyszczeń gazowych (E) ^(b)	<p>a) Emisja zanieczyszczeń gazowych przekracza poziom określony przez producenta. lub</p> <p>b) Gdy dane na ten temat nie są dostępne, emisja CO przekracza:</p> <p>(i) w pojazdach, w których emisja spalin nie jest regulowana przez zaawansowany system kontroli: — 4,5 %, lub — 3,5 %,</p> <p>zgodnie z określoną w wymogach datą pierwszej rejestracji lub użycia po raz pierwszy ^(a);</p> <p>(ii) w pojazdach, w których emisja spalin jest regulowana przez zaawansowany system kontroli: — podczas biegu jałowego silnika: 0,5 %, — przy podwyższonej prędkości obrotowej biegu jałowego silnika: 0,3 %, lub — podczas biegu jałowego silnika: 0,3 % ^(c) — przy podwyższonej prędkości obrotowej biegu jałowego silnika: 0,2 %,</p> <p>zgodnie z określoną w wymogach datą pierwszej rejestracji lub użycia po raz pierwszy ^(a).</p> <p>c) Lambda wykracza poza zakres $1 \pm 0,03$ lub nie jest zgodna ze specyfikacjami producenta.</p> <p>d) Odczyt pokładowego systemu diagnostycznego wskazuje poważną awarię.</p> <p>e) Wyniki pomiarów teledetekcyjnych świadczą o istotnej nieprawidłowości.</p>		X	
			X	
			X	
			X	

Podzespół	Wady	Wytyczne dotyczące oceny usterki		
		MiD	(MaD)	DD
8.2.2. Emisja spalin w silnikach o zapłonie samoczynnym (Diesla)				
8.2.2.1. Urządzenia regulacyjne emisji spalin	a) Brak urządzenia regulacyjnego emisji spalin dostarczonego przez producenta lub urządzenie jest wyraźnie wadliwe. b) Nieszczelności, które mają wpływ na wyniki pomiarów emisji.	X	X	
8.2.2.2. Zadymienie spalin (E) ^(b) Wymóg nie dotyczy pojazdów po raz pierwszy zarejestrowanych lub użytych przed dniem 1 stycznia 1980 r.	a) W przypadku pojazdów po raz pierwszy zarejestrowanych lub wprowadzonych do eksploatacji po dacie określonej w wymogach ^(a) , zadymienie przekracza poziom podany na umieszczonej na pojeździe tabliczce producenta. b) Gdy dane na ten temat nie są dostępne lub stosowanie wartości referencyjnych nie jest dozwolone w wymogach ^(a) , w wolnossących silnikach wysokoprężnych: 2,5 m ⁻¹ , w turbodoładowanych silnikach wysokoprężnych: 3,0 m ⁻¹ , lub w pojazdach określonych w wymogach ^(a) , po raz pierwszy zarejestrowanych lub użytych po dacie określonej w wymogach ^(a) , 1.5 m ⁻¹ ⁽⁷⁾ . c) Wyniki pomiarów teledetekcyjnych świadczą o istotnej nieprawidłowości.		X	
8.4. Inne podzespoły istotne dla środowiska				
8.4.1. Wycieki płynów	Każdy nadmierny wyciek płynu, który może mieć szkodliwy wpływ na środowisko lub zagrażać bezpieczeństwu innych użytkowników drogi.		X	X

⁽¹⁾ Niewłaściwa naprawa lub modyfikacja oznacza naprawę lub modyfikację, która ma niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo pojazdu w ruchu drogowym lub na środowisko.

⁽²⁾ 48 % w przypadku pojazdów niewyposażonych w ABS lub z homologacją typu udzieloną przed dniem 1 października 1991 r.

⁽³⁾ 45 % w przypadku pojazdów zarejestrowanych po 1988 r. lub począwszy od daty określonej w wymogach, zależnie od tego, która z nich jest późniejsza.

⁽⁴⁾ 43 % w przypadku naczip i przyczep z wózkiem skrętnym zarejestrowanych po 1988 r. lub począwszy od daty określonej w wymogach, zależnie od tego, która z nich jest późniejsza.

⁽⁵⁾ 2,2 m/s² w przypadku pojazdów kategorii N₁, N₂ i N₃.

⁽⁶⁾ Homologacja typu przyznana zgodnie z dopuszczalnymi wartościami podanymi w rzędzie A lub B sekcji 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy Rady 70/220/EWG (Dz.U. L 76 z 6.4.1970, s. 1), lub gdy pierwsza rejestracja lub pierwsze użycie miały miejsce po dniu 1 lipca 2002 r.

⁽⁷⁾ Homologacja typu przyznana zgodnie z dopuszczalnymi wartościami podanymi w rzędzie B sekcji 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG; w rzędzie B1, B2 lub C sekcja 6.2.1 załącznika I do dyrektywy Rady 88/77/EWG (Dz.U. L 36 z 9.2.1988, s. 33), lub gdy pierwsza rejestracja lub pierwsze użycie miały miejsce po dniu 1 lipca 2008 r.

Uwagi:

^(a) „Wymogi” są określone przez wymogi homologacji typu obowiązujące w dniu jej przyznania, pierwszej rejestracji lub użycia pojazdu po raz pierwszy, jak również przez obowiązek doposażenia lub przepisy krajowe w kraju rejestracji pojazdu.

^(b) (E) Badanie tego podzespołu wymaga specjalistycznego wyposażenia.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

